

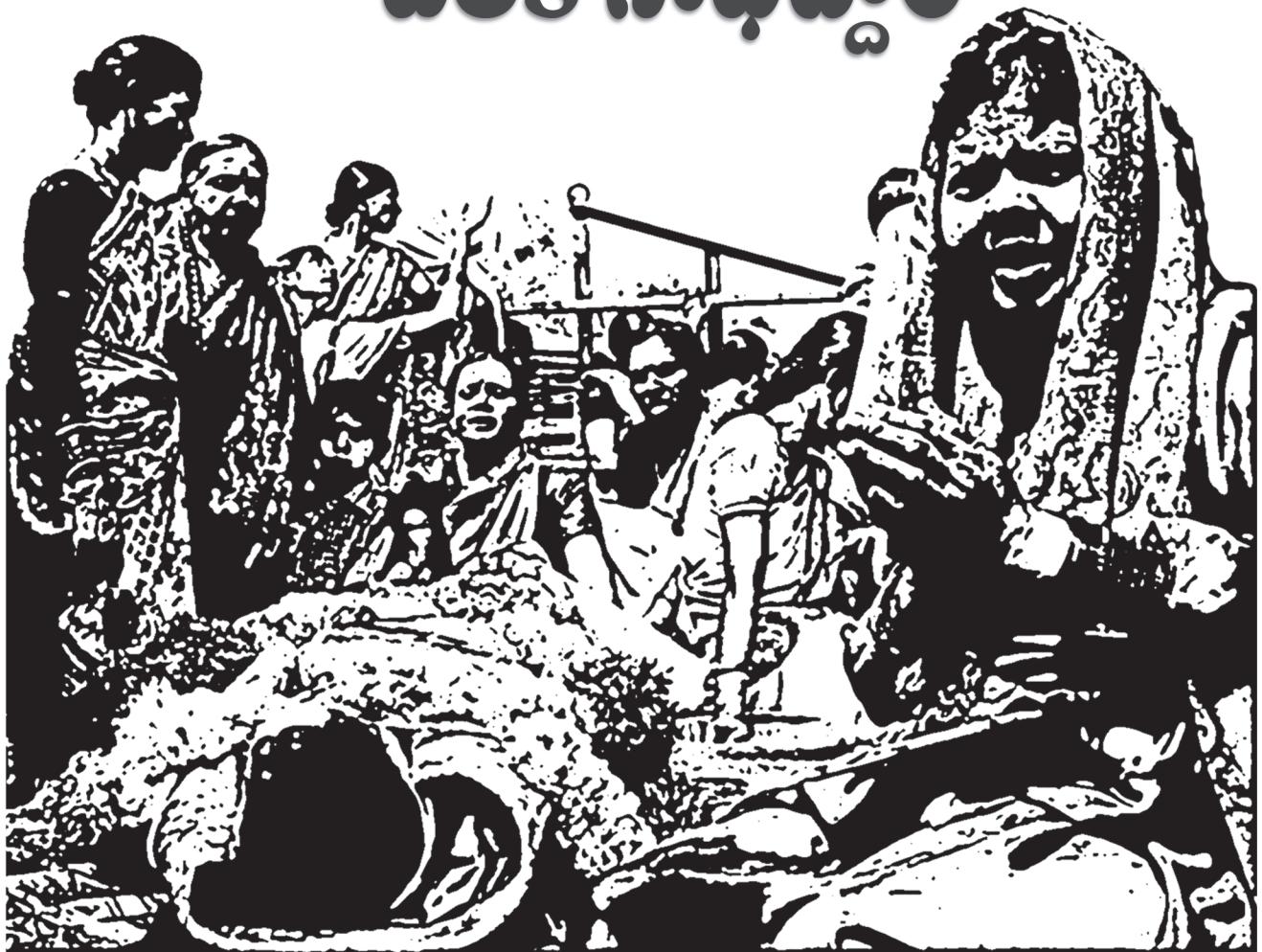
11

నగదు

తెలంగాణ ఉద్యమ సంకలనం

తెలంగాణ రిపోర్ట్ సెంటర్ ప్రచురణ

బలిదానాలు వద్దు... బతికి సాధిద్దాం



- పాషాణ ప్రభుత్వాలకు ప్రాణహోరతులా, వద్దు... • ఆత్మహత్యల్ని ఆపలేమా?
- బతికి సాధిద్దాం
- బతుకు - ఉద్యమాన్ని బతికించు • ఈ గర్భశోకాలకు కారణమెవ్వరు తల్లి...!
- అత్మలను అర్థం చేసుకున్నారా?

తెలంగాణ ఉద్యమం - బలిదానాలు

Telangana Udyamam - Balidaanaalu

ప్రచురణ కాలం : ఫిబ్రవరి, 2013

Edition : February, 2013

ప్రచురణ : తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్, హైదరాబాద్

Published by : **Telangana Resource Centre, Hyderabad.**

ప్రచురణ కర్త : ఎం. వేదకుమార్, చైర్మన్, తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్

Publisher : **M. Vedakumar**, Chairman, Telangana Resource Centre

సంపాదకులు : బొనకుర్తి సోమేశ్వర్, కో-ఆర్డినేటర్, తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్

Editor : **Bonakurthy Someshwar**, Co-ordinator, Telangana Resource Centre

ప్రతులకు : తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్
“చంద్రం” 490, స్ట్రీట్ నెం. 11, హిమయతనగర్, హైదరాబాద్-29.
trchyd@gmail.com; Mobile : 9959922022
www.trchyd.org

సహచర బుక్మార్క్ • దిశ పుస్తక కేంద్రం • నవోదయ బుక్ హాస్

వెల : రూ. 25/-

Printed at :

DECCAN PRESS Azamabad, Hyderabad. Ph.+91-040-27678411
e-mail : deccan.press@yahoo.com

బలిదానాలు వద్దు... బతికి సంభిద్ధాం



అమరుల స్వప్నం విజయవంతం చేద్దాం

తెలంగాణ బలిదానాల గురించి మాట్లాడాలంటే, ఈ బలి అనే పదం బలి చక్రవర్తి సమాజ హితం కోసం మోసపోయి చేసిన వాగ్దానంలో తన ప్రాణాన్ని బలి ఇష్వదంతో ఈ బలిదానాల, త్యాగాల చరిత్ర ప్రారంభమైంది. వామనుడు చేసిన కుటుంబాలో భాగంగా భూమి, నీళ్ళ, అధికారాన్ని, ప్రాణాన్ని కూడా త్యాగం చేయడం వలన బలి చక్రవర్తి ప్రసిద్ధి చెందాడు. బలి అనే క్రమం మొదటగా పంటలు వచ్చే సమయంలో, క్షుద్ర దేవతలకు నోరు లేని జీవాల్మి బలి ఇష్వదం ప్రారంభించినారు. అందుకే బలిపీఠానికి ఎక్కుతున్నందు, బలిగంపనెత్తుకుంటున్నాం అనే ఒక త్యాగాల సంస్కృతి తెలంగాణ ప్రాంతంలో ప్రచారంలో ఉంది. ఈ క్రమంలో చూస్తే బలిదానం కూడా ఓ మహా త్యాగంగానే ప్రజలు గుర్తించి గౌరవించారు. పోరాట మార్గం ద్వారా ప్రాణాలైనా త్యాగంచేసి తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని సాధించాం అనే నినాదంతో ఆత్మహత్యలకు పొల్చుచ్చారు. ప్రత్యేక తెలంగాణ కోసం దుఃఖంతో, నిరసనతో బలిదానాలు చేసుకున్న వాళ్ళ త్యాగాల్ని ప్రజలు కొనియాడారు. వాళ్ళ బలిదాన త్యాగం వలన తెలంగాణ రాకపోగా మరిన్ని బలిదానాలు పెరిగిపోవడంతో “ఆత్మహత్యలు వద్ద పోరాటమే ముద్దు” అనే క్రమంలో ఆత్మహత్యలు క్రమంగా తగ్గముఖం పట్టినాయి. ఈ “ఆత్మహత్యలన్నీ రాజకీయ హత్యలే” అనే నినాదంతో ముందుకొచ్చి దోషించి రాజకీయ హత్యలకు సమాధి కడదాం! తెలంగాణ రాష్ట్రం కోసం బలిదానం చేసుకున్న అమరుల స్వప్నం విజయవంతం చేద్దాం! అనే నినాదంతో ప్రజల మార్చు కొనసాగుతోంది.

వందనాలతో.....

మీ

గద్దర్

విషయ సూచిక

ప్రమాణకర్త మాట :

కలసి నడుద్దాం

- యం. వేదకుమార్

3

ముందు మాట :

తెలంగాణ ఉద్యమం - బలిదానాలు
ఆ ఆత్మలను అర్థం చేసుకున్నారా?
బలిదానాలు వద్ద
పాషాణ ప్రభుత్వాలకు ప్రాణవోరతులా, వద్ద.....
అత్మజాలులను ఆపండి
చట్టం పట్టుకోలేని (అత్మ)హత్యలు
తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలు
అత్మహత్యల్ని ఆపలేమా?
బతికి సాధిద్దాం
పార్లమెంట్ కాద పానం ఒదిలిండు
ఈ గర్జుకోకాలకు కారణమెవ్వరు తల్లి...!
బతుకు - ఉద్యమాన్ని బతికించు
అత్మ బలిదానాల కారకులు రాజకీయ నేతలే!
ఐక్య ఉద్యమాలతో బలిదానాలు ఆపదాం
యాదయ్యలు బతుకాలె.....
అత్మహత్యలు వద్ద-పోరాడి తెలంగాణ తీసుకొద్దాం!
తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో విద్యుత్తి,
యువకుల ఆత్మహత్యలు

బలికావద్దు.. బతికి సాధిద్దాం
బలిదానాలు కాదు ... బరిగీసి నిలబడుదాం!
అరని నెత్తుబి మరకలు
అత్మహత్యలను ఆపలేమా

రిపోర్టు

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో
అత్మబలిదానాలను ఆపడం ఎట్లా?

- బోనకుర్తి సోమేశ్వర్

59

కరపత్రం

బలిదానాలు - రాజకీయ వైతన్యం
అత్మహత్యలు వద్ద - పోరాటమే ముద్దు
జ్ఞాలించిన అత్మగౌరవ నినాదం

- బైరిగోని శ్రీనివాస్

61

వద్ద బిడ్డ! చావోద్దు

- దా॥ ఎన్. గోపి

64

ఇల్లు ఆగమైంది!

- నమస్తే తెలంగాణ

67

ఆవాజ్

- నమస్తే

70

టి.ఆర్.సి. చర్చ - 56

- నమస్తే

72

73

ప్రమరణకర్త మాట

కలసి నడుద్దాం

- వేదకుమార్. యం.

తెలంగాణ రాష్ట్రసాధన కోసం మూడు తరాలుగా పోరాటం సాగుతోంది. తెలంగాణలోని ప్రజలు ప్రతి సందర్భంలోను ఏమాత్రం అవకాశం ఉన్నా తమ ఆకాంక్షను వెలుగెత్తి చాటారు. విశాలాంధ్ర నినాదం వెనక ఉన్న కుట్టను గురించి, భయాందోళనతో, ఆరోజు హైదరాబాద్ రాష్ట్ర విలీనాన్ని వ్యతిరేకించారు. అయినా ఘజిల్ అలీ కమిషన్ ఇచ్చిన రిపోర్ట్‌ను తుంగలో తొక్కి పరటులతో కూడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటు జరిగింది. కానీ ఆ ఒప్పందాలు, జీవోలు, పథకాలు అన్నీ ఉల్లంఘనలకు గురయ్యాయి. 1969 ఉద్యమాన్ని గుర్తు చేసుకుంటే పోరాటపటిమతో ఉద్యమాలు చేస్తూ సీమాంధ్ర ప్రభుత్వపు నిరంకుశదాడిలో 1400 మంది అమరులైనారు. (ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం 369 మంది). సీమాంధ్రుల నాటకాలు, రాజకీయ పార్టీల, నాయకుల స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం ఉద్యమం తాకట్టుపెట్టబడింది. మళ్ళీ ప్రతి సందర్భంలో తెలంగాణ ఉద్యమం జీవనదిలా ప్రతిరోజూ సాగుతూనే ఉంది. ఉద్యమం ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడుతున్న ప్రతిసారీ సీమాంధ్ర, తెలంగాణ అవకాశవాద రాజకీయ నాయకులు, పెట్టుబడిదారులు ఎగిసిపడే ఉద్యమాన్ని నీరుగార్చుతూనే ఉన్నారు. రాజకీయ నాయకత్వం ఈ పస్నెందు సంవత్సరాలలో ఏ పిలుపునిచ్చినా, ఉద్యమ నాయకత్వం ఏ ఉద్యమం చేసినా ప్రజలు భాగస్వాములవుతూనే ఉన్నారు. కానీ తెలంగాణ రాలేదు. కులాలకు, మతాలకు అతీతంగా ప్రతి పరిస్థితిలో ఉద్యమాన్ని ప్రజలు ముందుకు తీసుకెళ్ళడం జరిగింది. కానీ తెలంగాణలో ఉద్యమ అణచివేత, విపరీత ఉద్యమ నిర్వందం, పార్లమెంటులో ప్రకటించిన తెలంగాణ ప్రకటన వెనక్కుపోవడం మొదలగు సందర్భాలలో యువత ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతూనే ఉంది.

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యమానికి ప్రతికూలంగా వార్తలు వచ్చినపుడు, సీమాంధ్ర పెట్టుబడిదారుల అహంకారపు మాటలు విన్నప్పుడు, బలిదానాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఉద్యమం స్థభంగా ఉన్న ప్రతిసారీ ఒక ఆత్మహత్య ద్వారా ఉద్యమాన్ని ఒలోపేతం చేయండి అనే సూటైడ్ నోట్ కళ్ళముందుకు వచ్చింది. ఇన్ని బలిదానాలు జరుగుతున్నా, ఆ బలిదానాల శవాలమీద, శవాల సాక్షిగా ప్రమాణాలు చేసిన నాయకులు తమ స్వార్థప్రయోజనాలకోసం ఉద్యమానికి ద్రోహం చేస్తున్నే ఉన్నారు. తమ గోడు విని, తమకు న్యాయం చేస్తారని చట్టసభలకు నాయకులను పంపిస్తే తెలంగాణ వనరులను, ఉద్యోగాలను సీమాంధ్రకు తరలించుకుపోయే అనేక చీకటి జీవోలను తెచ్చిపెట్టారు. ఒకవైపు యావత్ తెలంగాణ సకలజనుల సమ్మే చేస్తూ ఉంటే, ఊరికాక శవయాత్ర సాగుతుంటే ఉద్యమంలోకి రాలేదు సరికదా, కనీసం జీతభ్యాలను కూడా వదులుకోలేదు. కపట నాటకంతో మభ్యపెడుతూ, ప్రభుత్వానికి మద్దతిస్తున్నారంటే తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని అణచివేసే సీమాంధ్ర ప్రభుత్వానికి కన్నించని మద్దతు ఇచ్చినట్టేకదా! ఇలా ఉద్యమాన్ని నీరుగార్చి పరోక్షంగా తెలంగాణ ఆత్మహత్యలకు కారణమైనవారిని, ఇంత ద్రోహం చేసిన వారిని, సీమాంధ్ర పాలకులను ఏమందాం, ఇప్పుడేం చేధ్యాం?

ఈక్రమంలో తెలంగాణ ప్రజా ప్రంట్ (టిపిఎఫ్) అందరితో మాట్లాడి తెలంగాణ సీమాంధ్ర పాలకులారా “క్రోట్ తెలంగాణ” అనే నినాదంతో తెలంగాణలోని 10 జిల్లలో ఆగస్టు 1 నుండి 9 వరకు కార్యక్రమాలు నిర్వహించింది. సిపిఐ పార్టీ తెలంగాణ పోరు యాత్రను నిర్వహించింది. తెలంగాణ జెఎసి మార్క్స్ పిలుపునిచ్చింది.

ఈ మార్గ్ కు ప్రభుత్వం స్పష్టిస్తున్న అడ్డంకులకు, అవాంతరాలకు చలించిన నల్గొండ జిల్లా చౌటుప్పుల్కు చెందిన బోయ శ్రీధర్ ఒంటిపై కిరోసిన పోసుకుని నిప్పంటించుకున్నాడు. ఒకవైపు మార్గ్ అనుమతి ఇచ్చి మరోవైపు తెలంగాణ ప్రజలపై సర్హారు చూపిన నియంతృత్వాన్ని భరించలేక భారతదేశ స్వాతంత్య ఉద్యమంపై బ్రిటిషర్కంటే దుర్భాగ్యంగా వ్యవహరించారని సూసైడ్ నోట్లో ప్రాసి కరీంనగర్ జిల్లా సిరిసిల్ల మండలం జిల్లాలకు చెందిన కలెముల వెంకన్న పురుగుల మందు తాగి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. తెలంగాణ మార్గ్ నిర్వంధానికి కలతపడి కరీంనగర్ జిల్లా గాలిపల్లికి చెందిన బద్దం సతీవ్ రెడ్డి పురుగులమందు తాగి చనిపోయాడు. నెలరోజుల్లో తేల్చేస్తామన్న కాంగ్రెస్ పెద్దలు పాత పాట పాడడంతో 2012 జనవరి 27 తర్వాత 28 జనవరిన భారతం శంకర్ (30) మంచిర్యాలలో రైలు కిందపడి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. 29 జనవరిన రాజపేట మండలం చల్లారుకు చెందిన గంధమల్లరాములు (40) భువనగిరిలో బైక్తో వెగంగా ఎదుర్కొన డిపో బసుకు ఢీకొట్టి ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డాడు, 30 జనవరి రోజున దినేవ్ చంద్ర, మామిండ్ల మహేవ్, తాడగోన అజయ్లు బలిదానం చేశారు. ఫిబ్రవరి 1న ఆదిలాబాద్ జిల్లా కాగజ్ నగర్లోని గోకుల్ నగర్కు చెందిన వెంకట్ క్షే (55) ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఫిబ్రవరి 3న అర్థరాత్రి వాటర్ ట్యూంక్ పై నుంచి దూకి నల్గొండ జిల్లా బుద్దారానికి చెందిన కట్టా సత్యం (27), ఫిబ్రవరి 4న బీటెక్ విద్యార్థి నీరాజ్ భరద్వాజ్. కిరోసిన్ నోట్లో నిప్పంటించుకొని 90 శాతం గాయలతో ఎంజీఎంలో మృత్యువుకు గుర్యాడు. రాష్ట్రం రాదేమానని మనస్తాపంతో ఆదిలాబాద్ జిల్లా ఉట్టారు మండలం లక్కారుం గ్రామానికి చెందిన తోకల చంద్రయ్ (35) ఫిబ్రవరి 6న పురుగుల మందు తాగి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఈ నెల 1వ లక్ష్మీదేవి గూడెంలో కిరోసిన పోసుకుని ఆత్మహత్యయత్తుం చేసిన నల్గొండ జిల్లా విద్యార్థిని కవిత (17) ఫిబ్రవరి 8న జై తెలంగాణ అనే చివరి మాటతో కన్న మూసింది. వీళ్ళందరి సూసైడ్ నోట్లు చూస్తే వారి మరణ వాంగ్సూలంలో “సీమాంద్రుల చేతుల్లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం కీలుబొమ్మగా మారిందని, అందుకే తెలంగాణ ప్రాంత ఆకాంక్షని గౌరవించలేదని” చాలా స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు.

సీమాంద్ర నాయకులను, తెలంగాణ స్వార్థ నాయకులను తెలంగాణ ప్రజాసాంకం ఇక భరించదు. తెలంగాణ ప్రాంతంలో, మీ నియోజకవర్గంలో మిమ్మల్ని తిరగనిప్పరు. మీకు ఏమాత్రం చిత్తశుద్ధి ఉన్న మీ ప్రార్థీలపై ఒత్తిడి తెచ్చి స్పష్టమైన ప్రకటన ఇప్పించి మీ చిత్తశుద్ధిని ప్రకటించుకోండి. తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని ప్రకటింపచేయండి. లేనిచో ప్రజా ఉద్యమంలో కలసిరండి, తెలంగాణ సాధించే వరకు ఉద్యమంలో కలసి నడవండి. ఇదే తెలంగాణ ఆఖరి పోరాటం. మీకు ఆఖరి అవకాశం. జై తెలంగాణ!

- వేదకుమార్. యం.

ఛైర్స్‌న్, తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్

ఫిబ్రవరి 12, 2013

న

రచనలకు ఆహ్వానం

తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్ ప్రచురించనున్న నెగడు - 12 తెలంగాణలో గుట్టల విధ్వంసం అనే అంశంపై వ్యాసాలు అందించగలరు. టి.ఆర్.సి. నిర్వహించిన చర్చ ప్రసంగాలతో పాటు వ్యాసాలను ప్రచురించనున్నాం. పరిశోధకులు, ఉద్యమకారులు, విద్యార్థులు మరియు మిత్రులందరు తమ ప్రాంతంలో విధ్వంసమవుతున్న గుట్టలు, కనుమరుగుతున్న చెఱువులు, కుంటలు, వాగులకు సంబంధించిన వ్యాసాలను తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్ చిరునామాకు పంపించగలరు:

తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్

“చంద్రం” 490, ఫ్రీట్ : 11, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్ - 500 029.

ముందుమాట

తెలంగాణ ఉద్యమం - బలిదానాలు

- ప్రా. జి. కృష్ణరెడ్డి, ప్రా॥ ఆర్. లింబాది

తెలంగాణ ఉద్యమ సంకలనంలో ప్రథానంగా 20 వ్యాసాలు, 4 కరపత్రాలు, కొన్ని కవితలు ఉన్నాయి. మరో ప్రత్యేకత ఏమంటే - ఇల్లు ఆగమైంది అనే కథ ఒకటి ఉంది. ఇహన్నీ కూడా ఎంతో లోతైన పరిశీలనతో గ్రాసినవి.

ఈ వ్యాసాలు చదువుతుంటే అనేక అంశాలు మనకు కనిపిస్తున్నాయి. ఒక్క వ్యాసాన్ని విడిగా పరిచయం చేసినట్టయితే సమస్యకుండే సమగ్రత దెబ్బతింటుందని వ్యాసాల్లో ఉండే సారూప్యతను ధృష్టిలో ఉంచుకుని ఆ వ్యాసాల్లోని వాదనలపై ధృష్టి పెట్టాము. గమనించదగింది ఏమిటంటే సుదీర్ఘమైన తెలంగాణ పోరాటంలో 2009 డిసెంబర్ తర్వాత మాత్రమే యువతరం ఆత్మహాత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. 1953, 1956, 1969, 1972/73, ఉద్యమాల్లో ఆత్మహాత్యలు లేవు. 2009కి ముందు జరిగిన ఉద్యమంలో ప్రభుత్వ కాల్పుల్లో మరణించారు తప్ప, ఆత్మహాత్యలు జరగలేదు.

ఈ సంకలనంలో వ్యాసాలు చదివిన తర్వాత ప్రథానంగా 2 వాదనలు మనకు కనిపిస్తాయి. మొదటిది (విష్టిమ్స్ వాయిస్) ట్రోఫసికి గురయినవారు, కోస్తాంధ్ర పెట్టుబడిదారులు, ధీల్లి ప్రభుత్వం విలువలను ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను పూర్తిగా కూల్చివేసినాయి. కోస్తాంధ్ర, ధీల్లి ప్రభుత్వ ప్రయోజనాల కొరకు మొత్తం ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలను, సంస్థలను, రాజకీయ పార్టీలను, నాయకులను ఉద్యమాలను బలితీసుకుంటున్నాయి. ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ వైఫల్యం ప్రజల ఆశలను ఆశయాలను వమ్ము చేస్తూ వాళ్ళను నిస్సహితులకు గురిచేసి ఈ ఆత్మహాత్యలకు దారితీస్తుంది.

రెండవది - త్యాగ నిరతితో కూడినది. తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఐక్యత లేకపోవటం, ఐక్య పోరాటాలు చేయకపోవటం వలన ధీల్లి ప్రభుత్వాన్ని కదిలించలేకపోయింది. కనీసం నా ఆత్మహాత్య ద్వారానైనా తెలంగాణ సాధించాలని ఆత్మబలిదానాలకు పాల్పడడం. రెండవ వాదనలో కనిపించేది ఏమంటే బలిదానాలను ప్రజలు చేస్తున్న త్యాగాలుగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. తెలంగాణ ప్రజలు చేస్తున్న బలిదానాలను త్యాగాలుగానే కాకుండా తెలంగాణ ఉద్యమంపై ఒక మౌళిక ఏమర్గాను, మోసపూరిత ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థపై హాయ్యతగాను అర్థం చేసుకోవచ్చు. ప్రజలు చేస్తున్న త్యాగాలలోని ఆలోచనా సరళిని చూస్తే ఉద్యమ పంధాను తమకు తాముగా తమ వ్యక్తిగత పోరాటంగా ఎంచుకునే పద్ధతి కనబడుతుంది. ఎప్పుడైతే తెలంగాణ ఉద్యమం, నాయకత్వం, శక్తులు ఐక్య పోరాటంలో విఫలమైనప్పుడు సమిష్టిగా పోరాడలేకపోయినప్పుడు ప్రజలు వ్యక్తిగత పోరాటలు చేసే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇప్పటికేనా తెలంగాణ ఉద్యమం ఆత్మహాత్యలను ప్రథాన లక్ష్యంగా ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవల్సి ఉంటుంది.

తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రకటనలో జరుగుతున్న జాప్యం కేంద్ర ప్రభుత్వ అప్రజాస్వామిక వైఫలి, రాష్ట్రంలో రాజకీయ పార్టీల అయోమయ ప్రకటనలు మొత్తం తెలంగాణ ప్రజానీకాన్ని (కకా వికలం) ఆందోళనకు గురిచేస్తున్నాయి. ప్రజలు తమ ప్రాంతానికి చెందిన వనరులు, నిధులు, ఉద్యోగాలు కావాలని, అవి కేవలం తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పాటు ద్వారా మాత్రమే సాధ్యమని విశ్వాసిస్తున్నారు. తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు డిమాండ్ న్యాయమైన ప్రజాస్వామిక డిమాండ్ అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం పట్టించుకోకపోవటం వలన రాజకీయ పార్టీల, నాయకుల వైఫలి వలన వందలాది తెలంగాణ ప్రజలు మనస్తాపనికి గురై ఆత్మహాత్యలకు పాల్పడుతున్నారు.

ఇవ్వటం లేదా ఉద్యమాన్ని ఎన్నికల బరిలోకి దింపి అపెస్సన్నను డైవ్ష్ట్ చేయటం మరో విపొదం. ఉద్యమ పార్టీలు, సంస్థలు ఉద్యమాలను ఉద్యతం చేస్తున్నాం అంటూనే ప్రధాన రాజకీయ పార్టీలు నిర్వహించే ఉద్యమాలపై విమర్శలు చేస్తూ తమ క్రీయాశీలక ఉద్యమాలు నిర్వహించలేక పోవడం మరో కారణంగా కనిపిస్తుంది. ప్రజాసాంస్కృతిక వ్యవస్థ ప్రజల సమస్యలను అనెంబీలో, పార్లమెంటులో చర్చించి ఒక రాజ్యాంగబద్ధమైన పరిప్రేకం చూపించాలి. ఆ సమస్య పూర్వాపరాల పట్ల ప్రజలకు అవగాహన కల్పించడంకొరకు తమ వైఫారిని తెలియజేయాలి. కానీ తెలంగాణ విషయంలో ప్రధాన పార్టీలు (కాంగ్రెసు, తెలుగుదేశం) స్పష్టమైన వైఫారిని ఇప్పటికి ప్రకటించకపోగా ఒకే పార్టీ రెండు రకాల అభిప్రాయాలు తెలియజేస్తూ ఏకాభిప్రాయం కొరకు అభిలపక్ష సమావేశాలు నిర్వహించడం, అలాంటి సమావేశం ఏర్పాటు చేయమని తెలుగుదేశంలాంటి పార్టీలు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి లేఖ ప్రాయిడం ప్రజల్లో అయోమయాన్ని కల్గిస్తుంది. ప్రజల పక్షాన మాట్లాడాల్సిన పార్టీలు అధిష్టానం తరపున కొద్దిమంది, వ్యాపార వర్గాల తరపున కొద్దిమంది మాట్లాడ్డం వలన ప్రజలకు, ప్రభుత్వానికి మధ్య తీవ్ర అగాధం ఏర్పడింది. ఒక దశలో ఈ పార్టీల నాయకులు తెలంగాణ సభలలో కన్నించే పరిస్థితి లేకుండా పోయింది. ఎవరైన సభకు వెళ్తే ప్రజలు చెప్పులతో స్వాగతం చెప్పి వెనక్కి పంపిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. పార్టీల అప్రజాసాంస్కృతిక ప్రవర్తన, మౌసపూరితమైన ఎన్నికలకు లోబిడి పనిచేయడం, ప్రజల ఆకాంక్షలను ఎన్నికలమైపు మళ్ళీంచడం అధికారం సూచికగా తీసుకొని పనిచేయటం ఈ పరిస్థితులకు కారణాలు అవుతున్నాయి. తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఈ విపొదచాయాలు ప్రపంచ చరిత్రలోనే ఒక విచిత్రమైన రాజకీయ అవస్థను చూపిస్తుంది. ఈ పరిస్థితికి పతనం అవుతున్న ప్రజాసాంస్కృతిక వ్యవస్థనే కాకుండా, పార్టీలు, పార్టీల ప్రయోజనాలే కాకుండా తెలంగాణ ఉద్యమ బలహితం కూడ దీనికి తోడవడం దౌర్ఘాగ్యం.

ఈ బలిదానాలను ఈ రాజకీయ వ్యవస్థపై హేయ్యతగానే కాకుండా తెలంగాణ ఉద్యమ నడవడిపై కూడ విమర్శగా మనం ఆత్మావలోకనం చేసుకోవాలి. ఉద్యమ నాయకత్వం - తెలంగాణ పార్టీలే కావచ్చు, ప్రజా సంఘాలే కావచ్చు, విద్యార్థులే కావచ్చు, జాక్లే కావచ్చు, ఐక్య పోరాటాల్లో విఫలం అయినప్పుడు ఒక సమిష్టి వేదిక ఇవ్వలేనప్పుడు ప్రజలు తమకుతామే వ్యక్తిగత వంధాను ఎంచుకొని ఆత్మహత్యలే పోరాట సాధనాలుగా చేసుకొనే స్థితికి వస్తారు. ఉద్యమాలు సమిష్టి పోరాటాలుగా ఉండాల్సిందిపోయి వ్యక్తిగత స్థాయిలో నడవడం దురదృష్టకరమైన నిర్వచనం ఏంటంటే ఆత్మహత్యలు తెలంగాణ ఉద్యమంపై ఒక వ్యంగ్య అష్టం. ఆత్మహత్యలను నివారించడం తెలంగాణ ఉద్యమం ప్రధమ బాధ్యతగా గ్రహించాలి.

తెలంగాణ ఉద్యమం ఒక్క దిశగా పోనటల్లయితే ఆత్మహత్యలను ఆవడం అసాధ్యం. ఉద్యమంలో పనిచేస్తున్నటువంటి సామాజిక శక్తులు తమ వైవిధ్యతకు ఉండే దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని తెలంగాణ ఉద్యమం సాగించినట్లయితే ఒక్క సాధ్యమవుతుంది. తద్వారా ప్రజల్లో ఉద్యమంపై విశ్వాసం కల్పించవచ్చు.

- ప్రో. జి. కృష్ణారెడ్డి
డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ పొలిటికల్ సైన్స్, ఉన్నానియా యూనివర్సిటీ
ప్రో. ఆర్. లింబాద్రి

డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ పబ్లిక్ అప్పినిస్ట్స్ ఎస్, ఉన్నానియా యూనివర్సిటీ

ఫిబ్రవరి 13, 2013

న

ఆ ఆత్మలను అర్థం చేసుకున్నారా?

- [ప్రియా // ఘంటా చక్రపాణి

వరుస ఆత్మహాత్యలతో మళ్ళీ తెలంగాణ అల్లకల్లోలమయింది. వరంగల్ నడిబోడ్డున భోజ్యానాయక్ వంటి ఉన్నత విద్యావంతుడు నిట్టునిలువునా కాలిపోయాడు. ఆ జ్ఞాలలు ఆరిపోకముండే మరో రాజమాళి మంటల్లో మాడిపోయాడు. ఆ వెంటనే ఉపులయ్య... ఇలా వరుసగా రాలిపోతూనే ఉన్నారు. రాజకీయ పార్టీలు, పాలకవర్గాలు చేస్తున్న మొసం భరించలేక తెలంగాణలో ఇప్పుడు అందరి గుండెలూ ఆవేదనతో రగిలిపోతున్నాయి. ఆ చావులు చూసినప్పుడు చలించిపోవడం, దుఃఖించడం మినహ వాటిని ఆపలేని నిస్సహాయతలో ఇప్పుడు తెలంగాణ సమాజం మిగిలిపోయింది. ‘సమస్య వీదైనా, ఎంత క్లిష్టమైనదైనా చావు ద్వారా పరిపూరించడం కుదరదు. చనిపోవడమంటే సమస్య నుంచి పారిపోవడమే! ఆత్మహాత్య ఆటువంటి పిరికితనానికి ప్రతీక లాంటిదుని ఆత్మహాత్యలను ఒక వ్యక్తిగత సమస్యగా చూసేవాళ్ళు చెప్పే మాటలివి. నిజమే సమస్య వ్యక్తిగతమైనది అయినప్పుడు ఆ సమస్యలనుంచి తప్పించుకోవడానికి చనిపోవడం ఒక వైయక్తిక పరిపూరంగా పరిగణిస్తారు. ఇక్కడ సమస్య వ్యక్తిగతమైనది కాదు. చనిపోతున్నవాళ్ళు కూడా తమ వ్యక్తిగత ఆకాంక్షల కోసం ఆత్మహాత్యను ఎంచుకొవడం లేదు. తెలంగాణ ఒక విస్తుత సామాజిక ఆకాంక్ష రాష్ట్ర సాధన అనేది తమ వ్యక్తిగత అవసరాలకంటే ఎక్కువ ప్రధానమైనదిగా భావిస్తున్నవాళ్ళు, తమ సమస్యలకు ఒక పరిపూరంగా నమ్మే వాళ్ళు ... ఇంతకాలం అన్నిరకాల ప్రజాస్వామ్య మార్గాల ద్వారా తమ ఆకాంక్షను వ్యక్తపరిచారు. ఏళ్ళతరబడి జీవితం అంటేనే పోరాటమని చాటిచెప్పారు. ఎవరినుంచీ ఎటువంటి హామీ రాక ఇప్పుడు ఆత్మహాతులకు ఒడిగడుతున్నారు. ఆత్మహాత్యలు పరిపూరం కాదని పోరాడితేనే తెలంగాణ వస్తుందని ఉద్యమకారులే చెప్పడం వాళ్ళకు విసుగుపుట్టిస్తోంది. ఉద్యమం ద్వారా కూడా తెలంగాణ ఎందుకు రాలేదన్న వాళ్ళ ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరకడం లేదంటే ఆ సమాజం చచ్చినట్టే లెక్క! అదే ఇవాళ అందరినే ఆందోళనకు గురిచేస్తోంది.

తామర తంపరల్లా ఇవాళ తెలంగాణ నిండా ఉద్యమసంస్థలు, పిడిబాకుల్లాంటి ‘జాక్’లు చాలానే పట్టుకొచ్చాయి. ఆశ్వర్యకరంగా అందరూ రెండు మూడేళ్ళుగా వేరే పనిలేకుండా ఉద్యమమే ఊపిరిగా ఊరూరా తిరుగుతూనే ఉన్నారు. ధూమ్ ధామ్లతో మొదలై, మీటింగులు, యాత్రలు, గర్జనలు ఒక్కోరోజు ఒక్కో జిల్లాలో ఏదో ఒక ఉద్యమసంస్థ తన కార్యక్రమాలను కొనసాగిస్తునే ఉంది. మరోవైపు తెలంగాణ ప్రజానీకం ఒక సంఘటిశక్తిగా నిలబడింది. రెండేళ్ళకు వైగా మునిగాళ్ళమీద నిలబడే పోరాడుతోంది. ఆ ప్రజానీకానికి తెలంగాణ వచ్చి తీరుతుందన్న విశ్వాసాన్ని ఏ ఒక్క సంస్థ ఎందుకు కల్పించలేకపోయిందన్నది అర్థంకాని ప్రశ్న! మీరే ఒక్కసారి గమనించండి. ఒక సంస్థ ఎన్నికలు, ప్రజాస్వామ్యంలో విశ్వాసాల ప్రకటనకు, రాజకీయ అభిప్రాయాల వ్యక్తికరణకు ఒక అవకాశంగా చూస్తోంది. ఆ సంస్థ తెలంగాణవాదుల్ని గెలిపించడం ద్వారా వాదాన్ని వినిపించాలని అంటుంది. మరో సంస్థ ఎన్నికలతో తెలంగాణ రాదని ఉద్యమాల ద్వారానే అది సాధ్యమని, కాబట్టి అందర్నీ ఓడించాలని పిలుపునిస్తున్నది. ఇంకొకరు ఆర్థికమూలాలను దెబ్బతిస్తే తప్ప తెలంగాణ రాదని చెప్పున్నారు. ఒకరు రాస్తారోకో అంటే, మరొకరు రైల్రోకో అంటున్నప్పుడు ఏమనాలో తెలియక ఇంకొకరు విమానాల రోకో అనడం కూడా ప్రజలు చూశారు.

దులుపుకోవడం భావ్యం కాదు. ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నవాళ్ళ మరణ వాంగులాలు మరొక్కసారి చదవండి. వాళ్ళ చివరి మాటలను మళ్ళీ వినండి. వాళ్ళ మాటల్లో నిరాశలేదు. నిష్పుహ లేదు. నిలువెల్లా నిరసన ఉంది. నిలదీనే ప్రశ్నలున్నాయి. నిష్పును రాజేసినవాళ్ళు, మంటలు ఎగదీసినవాళ్ళు, తెలంగాణను రావణకాష్టం చేసినవాళ్ళు ఆత్మపరిశీలన చేసుకోండి, ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పండి. ఆ సమాధానాలు మాత్రమే మండిపోతున్న మనసులకు స్వాంతన చేకూరుస్తాయి.

- ప్రా // ఘంటా చక్రపాణి

రచయిత సమాజ శాస్త్ర ఆచార్యులు, రాజకీయ విశ్లేషకులు

న

నమస్తే తెలంగాణ 30 మార్చి, 2012

తెలంగాణ ఆత్మహత్యలపై స్వందించకపోవడం దురదృష్టప్రకరం

ఇతర దేశాల్లో అయితే ప్రభుత్వాలు సిగ్గుతో తలదించుకునేవి

యూనివర్సిటీలు బాధ్యత తీసుకోవాలి: కె. రామచంద్రమూర్తి

‘తెలంగాణ కోసం ఇంతమంది ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుంటున్న అటు కేంద్రం, ఇటు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వందించకపోవడం దురదృష్టప్రకరం. అదే ఇతర దేశాల్లో అయితే ఈ పరిణామానికి రాష్ట్రపతి, ప్రధాన మంత్రితో సహ యావతీదేశం సిగ్గుతో తలదించుకునేది’ అని పోచేవ్యమ్మటివీ సీఈఐవోఇ హన్స్ ఇండియా ఎడిటర్ ఇన్ చీఫ్ కె. రామచంద్రమూర్తి ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఆకాంక్ష కోసం దేశానికి అవసరమైన యువత బలిదానాలు చేసుకోవడం సమాజాన్ని ఆందోళనకు గురిచేస్తోందన్నారు. తెలంగాణ ఉద్యమంలో చోటుచేసుకుంటున్న ఆత్మహత్యలపై ప్రభుత్వాలు దృష్టిపెట్టకపోయినా, భరోసా ఇవ్వకపోయినా కనీసం యూనివర్సిటీలైనా ఆ బాధ్యత తీసుకోవాలని సూచించారు. కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం దూర విద్యాకేంద్రం ఆధ్వర్యంలో ‘మీడియా అండ్ గుడ్ గవర్న్స్’ అంశమై శనివారం నిర్వహించిన జాతీయ సెమినార్లో ఆయన మాట్లాడారు. ‘ఇతర దేశాల్లో 853మంది ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటే ఆ దేశ రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి ఆ ప్రాంతానికి పోయి సిగ్గుతో తలవంచుకొని క్షమాపణ చేపేవాళ్ళు. ఆదేశ పార్లమెంట్లు గగ్గోలు పెట్టేవి. కానీ దురదృష్టప్రసాత్తు ఇక్కడ ఆ పరిస్థితి లేదు. అసెంబ్లీ, పార్లమెంట్ సమావేశాలు సాగుతున్న సమయంలో ఇంత ఫోరం జరుగుతున్నా పట్టించుకునే పరిస్థితి లేకుండా పోవడం బాధాకరం’ అని వాపోయారు. గతంలో ఆదిలాబాద్ లో విషయాల బారినపడి మూడు వేలమంది మరణించినా అప్పటి ప్రభుత్వం ఇంతే ఉదాసీనంగా వ్యవహారించిందన్నారు. ప్రభుత్వాలు ఇంత పట్టింపులేకుండా ఉంటాయని తెలిసినందున యూనివర్సిటీలు కల్పించుకోవాల్సిన అవసరం ఉండని అభిప్రాయపడ్డారు. మీడియా కొంత సామాజిక బాధ్యతను మోస్తున్నప్పటికీ, మెజారిటీ చానెళ్ళు, పత్రికలు ప్రజాభిప్రాయాన్ని పక్కదారిపట్టిస్తున్నాయన్న అభిప్రాయాలు ఔతం లేకపోలేదని చెప్పారు. ప్రాఫేసర్ పీఎల్ విశ్వేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ ప్రైవేట్ సంస్ల యూజమాన్యాల అభిప్రాయాలే జర్నలిజంగా చెలామణి అవుతోందని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. దేశంలో వందమంది సంపన్ముల ఆదాయం స్థాల దేశీయోత్పత్తిలో నాలుగోవంతు ఉందని, దారిద్ర్యరేభకు దిగువన ఉన్న 800 మిలియన్ మంది ప్రజల బాధలు మీడియా పట్టడం లేదని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. సదస్సుకు కేయూ వీనీ ఆచార్య వెంకటరత్నం అధ్యక్షత వహించగా, యూనివర్సిటీ సోఫ్ట్ సైన్సెస్ డీఎస్ ప్రాఫేసర్ జ్యోతిరాణి, సెమినార్ డైరెక్టర్ ప్రాఫేసర్ ఎం విద్యాసాగర్స్ రెడ్డి, సెమినార్ కన్సీనర్ డాక్టర్ సంగని మల్టీశర్టర్, నల్గొర్ వర్షిటీ ప్రాఫేసర్ మాడబ్హాషి శ్రీధర్, కేయూ రిజిష్ట్రార్ ప్రాఫేసర్ కె. సాయిలు, ప్రాఫేసర్ సారంగపాణి పాల్గొన్నారు.

బలిదానాలు వద్ద

- ప్రో॥ ఆర్. లింబాది, ప్రో. జి. కృష్ణరెడ్డి

తెలంగాణ సాధన కోసం ఆత్మహత్యలు కొనసాగుతున్నాయి. ఇది చాలా బాధాకరం. శ్రీకాంత్చారి నుంచి వేషాగోపాల్ రెడ్డి, సువర్ణ, అనిల్, రవీందర్ - ఒకరు నిష్పంటించుకుంపే మరొకరు నిద్రమాత్రలు ఏంగితే, ఇంకోకరు రివాల్వర్స్ కోల్చుకుంపే ఇంకెందరో ఉరి వేసుకొని బలిదానాలకు పూనుకుంటున్నారు. దశభూలుగా పాలకుల విధానాల ఫలితంగా చేసే కార్బూకులు, రైతులు, కూలీలు ఎందరో ఆత్మహత్యలకు పాలుపడిన సంగతి తెలిసిందే. ఇది మన రాజకీయాలకు పట్టిన దౌర్ఘాటం.

పార్లమెంటరీ వ్యవస్థలో ప్రజలు ప్రథమ స్థానం కలిగియుంటారు. రాజకీయ వ్యవస్థ, పార్టీలు, నాయకులు తమ విధానాలు, పనుల ద్వారా ప్రజల విశ్వాసాన్ని పొందాలి. ప్రజల సమస్యల పరిష్కారంలో రాజకీయ ప్రక్రియ కీలకమైనది. తెలంగాణ డిమాండ్ ప్రజాసాధ్యమికమైనది. కొన్నేళ్ళగా ప్రభుత్వాల ముందుకు వస్తునే ఉంది. పాలకులు ప్రజాసాధ్యమైందిగా పరిష్కరించకపోగా పక్కదారి పట్టిస్తూ, అణచివేతకు పాల్పడడంవల్ల ప్రజలు ఎంతో ఉండేకాన్ని నింపుకొని ఉన్నారు. ఇప్పటివరకు పార్టీలు ఏకభ్రతాధిపత్యాన్ని కలిగి ఉండేవి. పార్టీలకు ప్రజలకు మధ్య ఏర్కమైన ప్రాతినిధ్య యంత్రాంగం లేకుండాపోయింది. తెలంగాణ ఇలాంటి రాజకీయ పార్టీల చేతిలో ఉండడం వల్ల ఏవిధంగా మోసగించబడిందో తెలుస్తున్నది.

తెలంగాణ ప్రాంత కాంగ్రెస్ ఎమ్మెల్యేలు 204 ఎన్నికలకు ముందు ప్రత్యేక రాష్ట్రం కోరుతూ సోనియగాంధీకి వినతి పుత్రం సమర్పించారు. నాటి ఎన్నికల్లో టిఆర్వెన్స్ కోంగ్రెస్ పొత్తుపెట్టుకొని తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటును తమ ఎన్నికల ప్రణాళికలో పెట్టుకున్నది. యుపిఎ ప్రభుత్వం కనీస ఉమ్మడి ప్రణాళికలో కూడా తెలంగాణను చేర్చారు. రాష్ట్రపతి ప్రసంగంలో కూడా చేర్చారు. 2009 ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ పార్టీ తమ ఎన్నికల ప్రణాళికలో చేర్చడం ద్వారా తెలంగాణ ప్రజలను ఎన్నికల్లో వాడుకుంది. టిడిపి కూడా తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు అనుకూలమే అని ప్రకటించి టిఆర్వెన్స్ పొత్తుపెట్టుకొని పోటీచేసిన సంగతి తెలిసిందే. పిఆర్పి సామాజిక తెలంగాణ పేరుతో ప్రజల ముందరకు వచ్చిన తెలంగాణ పార్టీని కలుపుకొని ఎన్నికల్లో పోటీ చేసినది. తెలంగాణ అంశం లేకుండా ఏ పార్టీ పోటీ చేసే పరిస్థితి లేదని గ్రహించి అన్ని పార్టీలు ఎన్నికలలో తెలంగాణ అంశాన్ని ఉపయోగించుకున్నాయి. ఎన్నికల తరువాత పట్టించుకోకపోవడం రాజకీయ పార్టీలకు పరిపాటయ్యింది. తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన లక్ష్యంగా ఏర్పడిన టిఆర్వెన్ లాబీయింగ్స్‌పై ఆధారపడి, ప్రజలను భాగస్థాములు కాకుండా చేసి, తెలంగాణ ఉద్యమానికి దూరం కావడమే కాకుండా ప్రజలకు దూరమైంది. ఈ విధానాలవల్ల పార్టీలపై ప్రజలు నమ్మకాన్ని కోల్పోయారు.

డిసెంబర్ 1, 2009న ఖమ్మంలో కెసిఆర్ నిరాపోర దీక్ష విరమించినట్లు వచ్చిన వార్తలు విన్న ఉన్నానియా విద్యార్థి లోకం ఒక్కసారిగా భగ్గుమన్నది. తెలంగాణలోని అన్ని విద్యాలయాల్లో ఉద్యమం ఊపందుకున్నది. ఈ ఉద్యమం వల్ల కెసిఆర్ దీక్షకు కొనసాగించే పరిస్థితి వచ్చింది. విద్యార్థులు తెలంగాణ సాధన తమ భూజస్వంధాలపై వేసుకున్నారు. అన్ని వర్గాల ప్రజా సంఘాల మధ్యతు పొందారు. అంతవరకు పార్టీలకు పరిమితమైన తెలంగాణ

పాశాణ ప్రభుత్వాలకు ప్రొణహారతులా, వద్దు.....

- కె. శ్రీనివాస్

తాజాగా ముగిసిన అసెంబ్లీ బడ్జెట్ సమావేశాల్లో ప్రజాసమస్యలు చర్చకు రాకుండా సమయం వృధా అయిందని చాలామంది గుండెలు బాదుకున్నారు. సభలో మందుగా నిర్ణయించిన కార్యక్రమాలకు ఆటంకం కలిగిందన్నదే వారి ఆవేదన. సభ సాగకుండా వినిపించిన నినాదాలు, వదే వదే పడిన వాయిదాలు అరాచకానికి అధ్యంపడుతున్నాయన్నది వారి ఆరోపణ. కానీ, ప్రజాస్వామ్యం వాస్తవ స్వార్థిని అన్వయించుకుని ఆలోచిస్తే, సభ సజావుగా జరగడమే కాదు, జరగకపోవడం కూడా ప్రజాస్వామ్యికమైన పరిణామమే. ప్రభుత్వాలు వారికి అనువైన చర్చలు, లెక్కప్రకారం నెరవేరవలసిన తతంగాలు పూర్తి కావాలని ఆశిస్తాయి. ప్రతిపక్షాలు అంతకంటే ప్రధానమైనవని తాము భావించిన అంశాలను తెరమీదకు తేవాలని ప్రయత్నిస్తాయి. ఈ ఘర్షణ సభాకార్యక్రమాల స్తంభముకు దారితీస్తుంది. అవినీతి గురించి, తెలంగాణ గురించి చర్చకు ప్రాధాన్యం లభించాలని ప్రతిపక్షాలు చేసిన ప్రయత్నం పూర్తి ప్రజాస్వామ్యికమైనది. అవి ప్రజాసమస్యలు కాకపోతే, మరేమవుతాయి? అసలు ప్రజాసమస్యలు ఎవరి పట్టుదలూ అవసరం లేకుండానె ప్రతినిధుల సభలో చర్చనీయాంశాలు కావాలి. కానీ, కొందరు డిమాండ్ చేయడం, మరికొందరు అడ్డుకోవడం ఏమిటి? సభలో ప్రతిపక్షాల కార్యాచరణ రాష్ట్రంలో ప్రజాసమస్యలను సమర్థంగా ప్రతిఫలించింది. సభాకార్యక్రమాల నిర్వహణ వ్యయం వృధా కావడంకాదు, సార్థకం అయింది.

ఆత్మహత్యలు వద్ద అని ఒక సామూహిక విజ్ఞాపి చేయడానికి కూడా శాసనసభలో ఎంతో అందోళన అవసరమైంది. ఒక అసాధారణమైన మానవీయ సంక్లోభం ఏర్పడినప్పాడు, పార్టీలకు అతీతంగా సంవేదన వ్యక్తం కావాలి. ప్రజాస్వామ్యానికి అత్యంత క్రియాశీలమైన వేదిక అయిన చట్టసభకు కళ్ళూ చెవులూ హృదయము ఉన్నాయని ప్రజలకు తెలియాలి. చివరకు తెలంగాణ అన్న ప్రాంత నామం కూడా లేకుండా సభ చేసిన విజ్ఞాపిలో ఆర్టీ ఆవేదనా నూటికి నూరుపాక్షు పలికాయని చెప్పగలిగే పరిస్థితి లేదు. రాష్ట్రంలో వివిధ రంగాలలో నెలకొని ఉన్న పరిస్థితులన్నిటిలోకి తీవ్రమయినది, అందోళనకరమైనది, భయానకమైనది ఆత్మహత్యల పరంపర. అకస్మాత్తుగా ఎందుకీ ఆత్మహానాకాండకు తెలంగాణ యువత తిరిగి పాల్పడుతున్నది చెప్పడిం కష్టమే. తెలంగాణలో జరిగిన ఆరు ఉప ఎన్నికలలోను తెలంగాణవాదులే గెలిచిన తరువాత, ఉన్నట్టుండి ఈ నిర్వేదం ఎందుకు ఆవరించిందో కారణం అంతుబట్టడం లేదు. అలాగని కారణం లేకుండా ఉండడు. ఏ అకాల మరణాన్నికైనా రాజుదే బాధ్యత అని పురాణాలు, కావ్యాలు చెబుతాయి. దాన్ని ఆధునిక యుగానికి అన్వయిస్తే బోనులో నిలబడవలసింది ప్రభుత్వాలే.

ఆత్మహత్యలు అన్ని సందర్భాలలోనూ నిస్సహయమైన చర్చలు కావు. వ్యక్తిగత బలహీనతలకు మాత్రమే అధ్యం పట్టేవి కావు. సామాజిక ఆర్థిక అసమానతలు, జీవన వైఫల్యాలు, ఏకాకితనం, ఆశారాహిత్యం-ఇవన్నీ మనిపికి బాహ్యంగా ఉన్న పరిస్థితులనుంచి ఉత్పన్నమయ్యేవే. అత్తింటి ఆరక్షను, వరకట్టపు వేధింపులను తట్టుకోలేక స్థిలు తమను తాము తగులబెట్టుకుంటున్నప్పాడు, శైతన్యశీలమైన మహిళా ఉద్యమాలు ఆ ఆత్మహత్యలను హత్యలుగా గుర్తించారు. ఆత్మహత్యలన్నీ హత్యలే' అన్న నినాదం అప్పుడే ప్రారంభమైంది. ఆత్మహత్యతి ఒక అణచివేతను, దుర్భరస్తితిని తప్పించుకోవడానికి వ్యక్తిగతస్థాయిలో చేసే చర్చకాదని, సామూహిక వ్యక్తికరణకు, కార్యాచరణకు

ఆ అభిప్రాయాలు భ్రమాత్మకమైనవని గుర్తించాలి. నేటి ఏలికలకు జ్ఞానేంద్రియాలు మొద్దుబారిపోయాయి. స్పందనగ్రంథులు ఎండిపోయాయి. నైతికత అడుగంటిపోయింది. శిలగా మారిపోయన దేవుడి ముందు గండకత్తెరలు వేసుకుంటే ప్రయోజనం ఏముంది?

దశాబ్ధాలుగా తెలంగాణ తన అమూల్యమైన యువతరాన్ని కోల్పోతూ వస్తున్నది. ఇక చాలు. బతకమ్మను పూజించే నేలలో ఇక చావుకు హోరతులెత్తవద్దు. ప్రాణాలే బలిపెట్టడానికి సిద్ధపడినవారికి ప్రత్యామ్నయాలే దొరకవా? నిలువునా కాలిపోగలిగినవారికి, నిలకడగా పోరాడడానికి ఓపిక ఉండదా?

- కె. శ్రీనివాస్

అంధజ్యోతి, 01-04-2012

న

దివ్యతో దివ్య వెలిగిస్తూ పద !...!

దివ్యతో దివ్య వెలిగిస్తూ పద
జై తెలంగాన నినదిస్తూ పద
జైజై తెలంగాణ నినదిస్తూ పద ||దివ్య||

ఆత్మహత్యలు వద్దుర భాయ్!
విధ్వంసాలను విడనాడవోయ్!!
ధీల్లి పీరము దడ్డరిల్లగా
ఉద్యమాలనే చేస్తూ పద ||దివ్య||
రుద్రమదేవి కొమరంభీము

వీర తెలంగాణ విష్వవ వీరుల
పోరాటాలను స్వార్థిగ నిడుకొని,
జై తెలంగాణ నినదిస్తూ
తెలంగాణ సాధిద్దాం పద ||దివ్య||

గాలి, నీరు, భూమిని దోచి
మన వేలితో మన కంటినే పొడిచిన
ఆంధ్ర పాలన అంతం చేయగ
సంగ్రామమునే చేస్తూపద ||దివ్య||

మంచితనాన్నే అలుసనుకంటే
మాటలు కావిక మంటలు పుట్టును
ప్రజల తీర్పుకే పట్టం కట్టి
తెలంగాణ ప్రకటించేవరకు ||దివ్య||

- ఎన్ సూర్యప్రకాశ

అధ్యక్షుడు, హైదరాబాద్ రైటర్స్ అండ్ ఆర్టిస్ట్స్ అసోసియేషన్ (హైవా)

ఆత్మబలులను ఆపండి

- ఆంధ్రజ్యోతి ఎడిటోరియల్

ఇంజనీరింగ్ విద్యార్థి సాయికుమార్ మంగళవారం నాడు ఉస్కానియా యూనివర్సిటీ హోస్పిటల్ ఉరివేసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకున్న సంఘటన రాష్ట్ర ప్రజలను తీవ్రంగా కలచివేసింది. బుధవారం నాడు కూడా ప్రైచరాబ్ధాలో మరోవిద్యార్థి ఆత్మహత్య యత్తుం చేశాడు? ప్రత్యేక తెలంగాణ ఆకాంక్ష నెరవేరదేమానన్న నిరాశా నిస్సుహాల కారణంగా తరచు ఇటువంటి సంఘటనలు జరగడం విషాదమైతే, వాటిని ఆపలేని దుర్భర స్థితిలో హౌరసమాజం ఉండడం మరీ విషాదం. ఈ పరిస్థితికి నేపథ్యంగా ఉన్న రాజకీయాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నవారు, ప్రభుత్వాలలో ఉన్నవారు, ఎటువంటి బాధ్యతా తీసుకోకుండా నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు ఉండడం మాత్రం దుర్మార్గం.

ఇటువంటి ప్రాణత్యాగాల వల్ల ఫలితం ఏమీ ఉండడని, ఉజ్జులమై న భవిష్యత్తును బుగ్గి చేసుకోవద్దని, ఆశను వదులుకోవద్దని నమ్మకంగా అనుసర్యంగా యువతకు చెప్పవలసిన అవసరం ఉన్నది. పోయే ప్రాణాలు ఎక్కడివైనా కావచ్చు, ఏ కారణంతో తీసుకుంటున్నమైనా కావచ్చు - కానీ జీవితంపై రేపటిపై ఇంతటి తీవ్రమైన విరక్తిని యువతరం చూపించడం ఏ సమాజానికైనా మంచిదికాదు. తక్కణం చికిత్స జరుపుకోవలసిన రుగ్మత ఇది. కేవలం సందేశాలవల్ల, ఉద్యోగులవల్లకూడా పరిష్కారమయ్యే విషయం కాదిది. ఆశారాహిత్యం వల్ల జరుగుతున్న బలిదానాలైతే, ఆశను కల్పించడం ద్వారా పరిష్కరించాలి. అవిశ్వాసం వల్ల కలుగుతున్నమైన విశ్వాసం కలిగించాలి. ఆశను, విశ్వాసాన్ని కల్పించలేనివారు సమాజానికి పెద్దలూ కాలేరు, నేతలూ కాలేరు.

పదమూడేళ్ళ కిందట వరంగల్ జిల్లాలో ఉన్నట్టుండి పత్తిరైతుల ఆత్మహత్యలు మొదలైనప్పుడు విషాదంతో పాటు ఆశ్చర్యం కూడా వ్యక్తమైంది. పత్తిరైతులు, చేసేత కార్బూకులు ఆత్మహత్యలు చేసుకోవడం అదే మొదలుకాదు. తెలంగాణకు మాత్రమే ప్రత్యేకమైన ధోరణి కాదు. అంతకు చాలా కాలం ముందే ప్రకాశం జిల్లాలో అటువంటి మరణాలు సంభవించాయి. మనుగడ దుర్భరమై, అప్పులు అధికమై, భవిష్యత్తు అంధకారమైన పరిస్థితిలో జరిగిన ఆత్మహత్యలవి. అయితే, వరంగల్ జిల్లాలో ఆత్మహత్యలు జరిగినప్పుడు అది విపరీతంగా ఎందుకు కనిపించిందంటే - విష్ణవోద్యమం బలంగ ఉన్న కాలమూ స్థలమూ అది. ఏదో ఒక ఆశయంతో పనిచేస్తు ప్రాణార్థణకైనా సిద్ధం కావడం అక్కడ సాధారణమే కానీ, దీనమైన బలహీనమైన స్థితిలో ప్రాణాలు తీసుకోవడం అసహజమే. నాటి పీపుల్న వార్ పార్టీపై దాని అభిమానులకు కూడా కలిగిన సందేహం - ప్రజలకు జీవితం మీద నమ్మకం ఇవ్వలేనివారు సామాజిక మార్పును ఎట్లా సాధిస్తారని? తెలంగాణలో రైతాంగం అంతటి సంక్లిష్ట పరిస్థితిని ఎదుర్కొని ఆత్మహత్యలకు పాల్పడడం అంతకు ముందు ఎన్నడూ లేదు. కరదుకట్టిన భూస్వామ్యం అమలులో ఉన్న కాలంలో సైతం లేదు. తెలంగాణ ఒక్కటే కాదు, విదర్భ, పంజాబ్, యిపి- అన్ని రాష్ట్రాల్లో రైతాంగం ఆత్మహత్యలకు పాల్పడతూనే ఉన్నారు. ఇప్పటివరకూ పొరుగుదేశాలతో జరిగిన యుద్ధాల్లో చనిపోయిన వారికంటే అధికంగా రైతాంగం ఈడేశంలో ఆత్మహత్యల పాలపడింది. ఈ దేశ ఆర్థిక విధానాలు, అభివృద్ధి విధానాలు సమూలంగా మారితే తప్ప, ఈ ఆత్మహత్యలు ఆగవు. ప్రతి ఆత్మహత్య తెలిసో తెలయకుండానో ఈ వ్యవస్థ మీద వ్యక్తం చేస్తున్న నిరసనే. అయితే, రైతుల ఆత్మహత్యలు ఒక తక్కణ నష్టం కారణంగానో, పేరుకుపోయిన అప్పుల కారణంగానో, ఇక భరించలేని స్థాయికి

చట్టం పట్టుకోలేని (ఆత్మ)హత్య

- మాడభూషి శీధర్

చట్టం పట్టుకోలేని హత్య ఆత్మహత్య. చాలా తెలివైన మోసగాళ్ళు పక్కావారిని ‘ఆత్మహత్య’ చేస్తారు. సాఫ్ర రాజకీయానికి ప్రజల ప్రాణాలకు లెక్క ఉండడు. రైతులు, తెలంగాణ రాష్ట్రం కోరుకునే యువకులు, ప్రేమికులు ఆత్మహత్యలు చేసుకోవడానికి కారణం నిరాశ, భరించే వాద్దు దాటిన నిస్సుహ. తెలంగాణ విషయంలో ఆత్మహత్యలను లెక్కించడం కష్టం. తెలంగాణసేతర దోషించే కేంద్రం అయిన రాజధానిలో, తెలంగాణ వారి సంఖ్య నానాటికీ తగ్గుతున్న తెలంగాణ ఉద్యమ కేంద్రంలో చెట్టుకు ఉరేసుకుని విద్యార్థి సంతోష కుమార్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. అతని ఆత్మహత్యాలేఖలో చదివి తెలుసుకోతగిన అంశాలు ఉన్నాయి.

‘ప్రభుత్వాలు, పాలకులు మారినా పరిస్థితులు మారలేదు. కారణం సమైక్య రాష్ట్రం, కష్ట నష్టాలకోర్చి ఉన్నత చదువులు చదివినా బతుకులు రోడ్సున పడుతున్నాయి. అందుకే ఈ త్యాగం. తెలంగాణవాదులారా మేల్గొనుండి. నావంతుగా తెలంగాణ పోరాటమనే కాగడాకు చమురును అందిస్తున్నాను. తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని సాధించాలి. అమరుల కుటుంబాలను చూడండి, తోటి విద్యార్థులారా నా కుటుంబానికి డైర్యూన్నివుండి. జై తెలంగాణ జైజై తెలంగాణ’ అని సంతోషకుమార్ కళ్ళుతెరిపించే వాక్యాలలో తన సందేశాన్ని నింపినాడు. 1969లో వందలాదిమందిని బుల్లెట్లతో చంపారు. ఇటీవల రాజిరెడ్డిని బాప్పువాయువుతో చంపారు. ఇవ్వాళ సంతోషకుమార్ను నిరాశ విషం నింపిన మోసపు రాజకీయమనే ఫిరంగితో సంతోషకుమార్ ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పేల్చివేసినారు. ఆత్మహత్య చేశారు. ఇప్పుడు చంపడానికి అనేక మార్గాలను వాడడానికి ఉద్యమ వ్యతిరేకులు తెలంగాణ వ్యతిరేకులు రకరకాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. అన్నిటికన్నా దుర్మార్గమేమిటంటే తెలంగాణ కోసం యువకుల ఆత్మబలిదానం పత్రికల్లో చిన్న వార్తగా మారిపోవడం. తెలంగాణవాదులు తప్ప మరెవరూ పట్టించుకోవాలి. ఆత్మహత్య చేసుకోవడం అనవసరం అని ఇంకా యువతరం తెలుసుకోకపోవడం.

ఆత్మహత్య ప్రయత్నం నేరమని చట్టాలు ఘోషిస్తున్నాయి. ఎవరైనా ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నం చేసినా, ఆ నేరం చేయడానికిగాను ఏ చర్యెనా తీసుకున్నా ఏడాదివరకు సాధారణ జైలు శిక్క లేదా జరిమానా లేదా రెండూ విధించవచ్చునని సెక్షన్ 309 ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ నిర్దేశించింది. ఆత్మహత్య ప్రయత్నం నేరమని చెప్పడానికి ఈ సెక్షన్ ఉండడం అవసరమే. కానీ ఇది నిరాశాపూరితులై మరణించడానికి ప్రయత్నించి, అక్కడకూడా విఫలమై జీవంతో మిగిలిపోయిన వారిపైన ప్రభుత్వాలు, ప్రాసిక్యాపన్ వారూ, ఇతర ట్రోపులూ దుర్మార్గ ఆయుధంగా కూడా ఈ సెక్షన్ ను వాడుకునే ప్రమాదం ఉంది. బతికే హక్కు ఉందో లేదో కాని చచ్చే హక్కు లేదనడానికి ఈ సెక్షన్ ఒక సజీవ ఉడాహరణ. రోడ్ ప్రమాదంలో తీవ్రంగా గాయపడిన వ్యక్తి మానసికంగా దెబ్బతిన్నాడు. వంటిమీద కిరోసిన్ పోసుకుని చావబోతే ఆపి కేసు పెట్టినారు. 1987లో బొంబాయి హైకోర్టు 309 సెక్షన్ రాజ్యాంగ విరుద్ధం అని తీర్చు చెప్పి ప్రాసిక్యాపన్ కొట్టివేసింది. 1985లో ధిల్లీ హైకోర్టు సంజయ్ కుమార్ కేసులో ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేసిన వారిని ఆస్పత్రిలో నయం చేయడానికి ప్రయత్నించేబడులు జైల్లోకి తోసే ఈ సెక్షన్ తొలగించాలన్నది. 1994లో నాగబూషణ పట్టాయక్, రత్నిం కేసుల్లో సుప్రీంకోర్టు డివిజన్ బెంచి బొంబాయి, ధిల్లీ హైకోర్టు తీర్పులను

తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలు

- చందా రాములు

1969నాటి ఉద్యమంలో తెలంగాణ కొరకు మరణించినవారి సమాచారం మాకు సరిగ్గ దొరకలేదు. అందుకే ఈనాటి ఉద్యమంలో తెలంగాణ కొరకు చనిపోతున్న త్యాగధనుల రికార్డ్స్‌ను మొదటినుండి స్పీకరించాలని మా సీనియర్ సిటిజన్స్ సంఘం నిర్ణయించింది. ఐతే వారి వివరాల సేకరణకు మన నగరంలో వస్తున్న తెలుగు దిన పత్రికలపైననే ఆధారపడ్డాము. అన్నింటికంటే ఎక్కువ ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రికే ఎక్కువ సమాచారాన్ని ఇచ్చింది. అందుచేత ‘నమస్తే తెలంగాణ’ వచ్చేవరకు ఎక్కువగా ఆ పత్రికపైననే ఆధారపడ్డాము. త్యాగధనుల సమాచారం ఇచ్చినందుకు జ్యోతి పత్రికను పొగడాల్స్, జరుగుతున్న ఉద్యమాన్ని అప్పుడప్పుడు పెడమార్గం పట్టించేందుకు రాస్తున్న రాతలనుచూసి తెగడాల్స్ అర్థం కాకుండా ఉంది. ఏదేమైనా ఈ సమాచారం చాలావరకు అందించింది తెలంగానేతర తెలుగు పత్రికలె కాబట్టి ఆత్మహత్యలు అనత్యాలని కొట్టిపోరేసేవాళ్ళు ఒపుశ ఒక్కశాతం కూడా ఉండరు.

తెలంగాణకొరకు జరుగుతున్న ఆత్మహత్యలపై జరుగుతున్న వ్యతిరేక ప్రచారాలు, వక్రీకరణలు ఒకవైపు, కొందరు మనవాళ్ళు కూడా నమ్మకపోవడం మరోవైపు చూస్తున్నప్పుడు వింటున్నప్పుడు ఆత్మహత్యలను అటువంటివాళ్ళచిన్న చూపు చూస్తున్నట్లు అనిపించింది. తెలంగాణ కొరకు తమ ప్రాణాలు తీసుకుంటున్న వారిని ఇట్ల చిన్న చూపు చూస్తున్నందుకు మాకు బాధ కలిగింది. తెలంగాణవాదులంతా వారి బలిదానాలను సరిగ్గ అర్థంచేసుకున్నప్పుడే అటువంటివారి ప్రచారాలన్నిటిని తిప్పి కొట్టగలగుతాము. అందుకొరకే ఆత్మహత్యలలో కొన్నింటిని ఇక్కడ చర్చిద్దాము ముందుగా కొందరు తెలంగాణ వారినుండి, తెలంగాణ వ్యతిరేకుల నుండి వస్తున్న కొన్ని ప్రశ్నలను, సందేహాలను గుర్తుకుతెచ్చుకుండాము. 1. చనిపోయినవాళ్ళు వాళ్ళ స్వంత సమస్యలతో చనిపోయినారు, కాని తెలంగాణ కొరకు కాదు. 2 ఎవో స్వంత సమస్యలగురించే ఎవడు చావడు, అటువంటప్పుడు ఒక ప్రాంతీయ సమస్య (తెలంగాణ సమస్య) కొరకు ఒక్క వ్యక్తిఆత్మహత్య చేసుకున్నడన్నా మేము నమ్మం. మరి 880 మందికి పైబడి తెలంగాణకొరకు బలి ఐనారంటే ఎట్లా నమ్ముతాం? 3. చచ్చిపోయినవాళ్ళు మా బీసీ, ఎస్సీలే కాని రెడ్లు, ఫార్మర్డ్ కులాలవాళ్ళు ఎనవరన్న చచ్చిపోయింద్రా?

సీమాంద్ర పాలకుల వివక్ష కారణంగా ఉద్యోగాలు రానివాళ్ళు, బతుకుదెరువుకుడా కరువైనవాళ్ళు, విద్యాసంస్థల్లో సీట్లు రానివాళ్ళు, భూములు కోల్పోయినవాళ్ళు, నివాసాలు కోల్పోయినవాళ్ళు, పరిపరి విధాలుగా వివక్షకు గురైన తెలంగాణవాళ్ళు తెలంగాణ ఎప్పుడొస్తుందాఅని ఎదురుచూస్తున్నారు. తెలంగాణ వస్తే తప్పకుండా తమ బాధలు కొన్నైనా తీరుతాయని, బతుకుదెరువు దొరుకుతుందని ఆశలతో జీవనాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. ఐతే ఆయా పార్టీలలోని పదవుల్లో ఉన్న తెలంగాణా వాళ్ళు పార్టీలను వదిలి తమతోపాటు ఉద్యమంచేస్తే తెలంగాణ ఈపాటికే వచ్చేదని కొందరు, తమ స్వలాభం కొరకు తెలంగాణ వ్యతిరేకులైన సీమాంద్రులకు సహాయ సహకారాలను అందిస్తున్నందుకే తెలంగాణ వస్తులేదని కొందరు అందువల్ల తెలంగాణ వచ్చేట్లు లేదని నిరాశకు గురొతున్నారు. తెలంగాణ త్వరలోనే రాబోతున్నడని వచ్చిన వార్తలు వచ్చిన తెల్లారే సీమాంద్రులు అడ్డుకుంటున్న వార్తలు కూడా వచ్చినయి. ప్రతిఫుటిస్తున్న

ఆత్మహత్యల్ని ఆపలేమా?

- డా. జి. లచ్ఛయ్య

ఉప ఎన్నికలు జరిగిన జాలై చివరి వారంలో, ఎన్నికల ఫలితాలు వచ్చిన తార్వాత కూడా తెలంగాణలో విద్యార్థుల, యువకుల బలిదానాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. నిజాముబాద్ అర్ధనోట్ పి.పి.సి. అధ్యక్షులు డి. శ్రీనివాస్ ఓడిపోతే మైసమ్ముకు ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని మొక్కుకున్న ఇషాన్‌రెడ్డి అన్నంత పని చేసాడు. ఇషాన్ రెడ్డి కుటుంబ సామాజిక నేపథ్యం, ఆర్థిక నేపథ్యం ఉన్నతంగానే ఉన్నాయి. చదువు కూడా పూర్తయి పై చదువుకై ఇతర దేశానికి వెళ్లాలనుకుంటున్న తరుణంలో ఈ సంఘటన చోటు చేసుకోవడం టీఆర్ఎస్ అధినాయకునితో పాటు, మిగతా వారిని కూడా కంట తడి పెట్టించాయి. ఇలాంటి సంఘటనలే శ్రీకాంత్చెంచారీ, యాదయ్య ఆత్మహత్యలు. ఇక నిజాముబాద్ జిల్లాలో ఉప ఎన్నికలు జరిగిన నెల రోజుల కాలంలోనే నలుగురు చనిపోగా, ఇందులో ఇద్దరు కుటుంబ జీవనం గడువుతున్నవారు కావడం గమనార్థం. చనిపోయిన వారందరు కూడా తెలంగాణను కాంక్షిస్తూ, డిమాండ్ చేస్తూ వివిధ రాజకీయ పార్టీల నాయకుల్ని దోషులుగా చిత్రీకరిస్తూ మరణ వాంగ్స్యాలం రాసి మరీ చనిపోతున్నారు.

ఈ మధ్యన మరికొంతమంది సెల్ టపర్స్ ఎక్కి తెలంగాణ డిమాండ్తో ఉత్సంఘను రేకెత్తించడం, తెసిఅర్ మాటతో వారు దిగి రావడం లాంటి సంఘటనలు, తెలంగాణ ఆకాంక్షలపట్ల యువకులు, విద్యార్థులు పెంపాందించుకున్న ఆశలు నెరవేరడంలేదనే ఆవేదనతో, నిరాశతో ఇలాంటి అకృత్యాలకు పాల్చడుతున్నట్లు దోహదమవుతోంది.

ప్రజా పోరాటాలు ఒక్క తెలంగాణకే పరిమితంగా లేవు. ఇరోజు ప్రజలు తమ న్యాయబద్ధమైన డిమాండ్లు నెరవేర్చుకోవడానికి, ప్రజాస్వామిక హక్కుల్ని కాపాడుకోవడానికి, పొందడానికి దాదాపు దేశ వ్యాప్తంగా పోరాటాలు చేస్తూనే ఉన్నారు. కాశ్చీర్లో జరుగుతున్న పోరాటాల్ని చూస్తూనే ఉన్నాం. నిస్సటిదాకా ప్రధానంగా పురుషులకే పరిమితమైన జమ్మా-కాశీర్ పోరాటంలో నేడు పిల్లలు, మహిళలు మిళితమయ్యాయి. బహుశా ఈ పోరాటం ఇలాగే కొనసాగితే, కాశీరు సమస్యకు త్వర్తలో పరిప్యారం లభించే అవకాశం ఉండవచ్చు. (ఇది అత్యాశే). ఆద, మగ తేడా లేకుండా చిన్నపిల్లలతో సహా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా అక్కడ పోరాటాలు జరుగుతున్నాయి.

అలాగే ఈశాస్య రాప్రోల్లో ఉద్యమాలు జరుగుతున్నాయి. లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లో మొన్స్టేదాకా శ్రీలంకలో ఎల్టిటిఇ ఆధ్వర్యంలో జాతి విముక్తి పోరాటాలు జరిగాయి. ఈ పోరాటాల్లో ఏ ప్రాంతంలోకూడా ఒక్కరంటే ఒక్కరు పోరాటాల నేపథ్యంలో ఆత్మహత్యలు చేసుకోలేదు.

తెలంగాణ పోరాటానికి యాభై ఏండ్ర చరిత్ర ఉంది. 1940లో జరిగిన భూ పోరాటాలు, జమీందారీ వ్యతిరేక పోరాటాలు కావచ్చు, లేదా 1969నాటి ఉద్యమం కావచ్చు. ఈ రెండు ఉద్యమాల్లో ప్రజలు వీరోచితంగా పోరాటారు. ప్రాణత్యాగాలు చేశారు. పాలకపక్కాల కాల్పుల్లో యువకులు, వ్యవసాయ కూలీలు చనిపోయారు. కాని ఏ ఒక్కరు ఆత్మహత్యలు చేసుకోలేదు. అలాగే గత నలభై సంవత్సరాలుగా మాహోయిస్టు ఉద్యమాలు జరుగుతున్నాయి. ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు గల విద్యార్థులు, మేధావులు ప్రాణాలను పణంగా పెదుతూ పోరాటుతున్నారు. కాని ఎవ్వరు కూడా

మరోసారి చతికిలపడటం జరుగుతునే ఉన్నా, ఎన్నికలే తెలంగాణ వాదానికి రెఫరెండం అని అభివర్షించడం ఎంతవరకు సమంజసం? అయినా ప్రతిసారి ప్రజలు తమ బాధ్యతల్ని చక్కగా నెరవేరుస్తానే ఉన్నారు. కానీ వీటిని వినియోగించుకొని ఉద్యమాన్ని చూసి తట్టుకోలేకపోతున్నారు. స్పృష్టమైన ఉద్యమ పద్ధతులు లేక, ఏ ఉద్యమాన్ని ఎప్పుడు చేపడుతున్నారో తెలియక, యువత నిరాశ నిస్పుహలకు గురువుతున్నారు.

ఇక విద్యార్థి సంఘాలు, యువజన సంఘాలు కూడా యువతను చైతన్యపరచడంలో పూర్తిగా విఫలం చెందాయి. చారిత్రక సత్యాలు, వివిధ దశలలో జరిగిన, జరుగుతున్న ఉద్యమాల తీరుతెన్నుల గురించి అవగాహన కలిగించకపోవడం, ఇంకా చెప్పాలంటే, విద్యార్థులకు శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని పెంపాందించకపోవడం, గతి తార్కిక భౌతికవాదం గురించి తెలియజేయకపోవడం, కేవలం కెయిరిజం పట్ల భ్రమల్ని పెంచే విద్యా విధానం లాంటి అంశాలు విద్యార్థుల్ని తప్పుడు మార్గాల్ని ఎంచుకునేలా చేస్తున్నాయి. ఈ పరంపరలోని భాగమే ఆత్మహత్యలు. కొందరికి ఉంటే వ్యక్తిగత సమస్యలుండవచ్చు, కానీ ఈ సందర్భంగా జరిగిన ఆత్మహత్యల్ని తెలంగాణ వాదంతోనే ముడిపడి ఉండటాన్ని కూడా ఇక్కడ గమనించాలి. నిజానికిదో సామాజిక రుగ్మతతో కూడుకున్న మాన్స హిస్టోరియా. ఇదొక గొలుసు (చైన్) లాగా కొనసాగుతోంది. ఇలాంటి వాటిని నివారించడం సాధ్యం కాదని తమికనాడుసంఘటనలు తెలుపుతున్నాయి. ఆ రాష్ట్రంలో రాజకీయ నాయకులపై, సినీ హిరోలపై వీరాభిమానాన్ని పెంచుకొని ప్రతి సంవత్సరం పదుల సంఖ్యలో యువకులు చనిపోతునే ఉన్నారు. వీటిని నివారించే చర్యలు అక్కడ మృగ్యం. పైగా ఇలాంటి ఆత్మబలిదానాలను అక్కడి రాజకీయ పార్టీలు స్వార్థాలకు వినియోగించుకోవడం సర్వ సాధారణం. దాదాపు ఇదే పరిస్థితి తెలంగాణలో కొనసాగుతుందంటే ఇబ్బంది పదే రాజకీయ పార్టీలు, కొంతమంది తెలంగాణ వాదులున్నారు. కానీ ఒకసారి ఆత్మవిమర్శ చేసుకుంటే వాస్తవాల్ని గుర్తించగలుగుతారు. మొన్నటి ఉప ఎన్నికల ఉపతో ఈ విధంగా ఆలోచించే పరిస్థితిలో రాజకీయ పార్టీలు, మేధావులు లేరంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఇది వాస్తవం. పైగా తెలంగాణ కోసం తల నరుకుంటానని ఒకరంటే, ప్రాణాలివ్వడానికి కూడా సిద్ధమని మరో నాయకుడంటారు. ఈ అతిశయోక్తి మాటలు యువతపై ఎలాంటి ప్రభావాన్ని చూపుతాయో ఎవరూ ఆలోచించడం లేదు.

ఉప ఎన్నికలు కనీవిని ఎరగని విధంగా తెలంగాణ కోసం తీర్పు నిచ్చినప్పుడు, ఇది వాస్తవమని నమ్మినప్పుడు తిరిగి ఉద్యమాల బాటను ఎందుకు ఎంచుకోవాలి. డిసెంబర్ 31ని డెడలైన్గా ఎందుకు పెట్టాలి. తెలంగాణను దిగ్ంధం చేస్తామని, ఇంకేదో చేస్తామనే ఆవేశపూరిత మాటలు యువతకు ఎలాంటి సంకేతాల్ని తీసుకెళ్ళుతాయో టిఆర్ఎస్ ఆలోచిస్తుండా అనేది ఇక్కడ ప్రత్యు! ఒకవైపు పార్ట్లమెంటరీ విధానం, మర్రైవైపు ఉద్యమాలు జోడు గుర్తాల స్వార్థ! ఈ విషయాల్ని విద్యార్థులకు నష్టం చేయకుండా, ఎన్నికలప్పుడు క్యాంపెన్ చేయాలని, ఉద్యమాలప్పుడు ఉద్యమాల్లో ఉవ్వెత్తున పాల్గొనాలని పిలుపునివ్వడం యువతను తికమక పెట్టే అంశాలు కాదా. ఎన్నికల్లో గెలిచినా తెలంగాణ రాదనేది విద్యార్థులకన్నా, టిఆర్ఎస్కే ఎక్కువ తెలుసు. ఈ విషయాన్ని గుర్తిస్తున్న విద్యార్థులు నిరాశ నిస్పుహలకు గురికారా?

ఇక తెలంగాణ ఏర్పడితే నిరుద్యోగ సమస్య పూర్తిగా సమసిపోతుందా? చదువుకున్న ప్రతి యువకునికి ఉద్యోగాలు దొరుకుతాయా? మొత్తంగా తెలంగాణ ఓ స్వర్ధధామం అవుతుందా? ఈ విషయంగా కొందరికి భ్రమలుంటే ఉండవచ్చు. గత 60 సంవత్సరాలుగా ఈ పాలకుల పరిపాలనను చూస్తున్న వారికెవరికి ఈ నమ్మకాలు కలగవు. ఈ విషయాల్ని స్పష్టం చేయాల్సిన బాధ్యత రాజకీయ పార్టీలకు లేదా.

తెలంగాణ ఏర్పడినా దేశవ్యాపితంగా ఉన్నట్లే ఆశ్రిత పక్షపాతం, అవినీతి, లంచగొండితనం, రెడ్ టీపిజం, ఉన్నత వర్గాల పెత్తనం, బంధు ట్రీతి సిఫారసుల ద్వారా పనులు జరగడం ఇప్పుడున్నట్లే ఉంటుంది. జాతీయ, అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదార్శకు ఖనిజ సంపదను ధారాదత్తం చేయడం కూడా జరుగుతుంది. అటవీ సంపద, ఇతర వనరులు దోషించి గురువుతాయి. విధి విధానాలు మార్గకుండా, స్పృష్టమైన నిబంధనావళి లేకుండా, తెలంగాణ ఏర్పడితే వచ్చే లాభాలెంటో టిఆర్ఎస్ చెప్పగలగాలి. మహిళల, గిరిజనుల, దళితుల సమస్యల్ని ఎలా పరిపూర్ణిస్తుందో చెప్పగలగాలి. అలాగే కార్బోరేటు వైద్య, విద్యారంగాల పట్ల స్పృష్టమైన అభిప్రాయం లేకుండా, దళితుడు

ముఖ్యమంత్రపుత్రుతాడని, మైనారిటీవారు ఉపముఖ్యమంత్రి అవుతారని తెలపడంలోని అంతర్యాలను విద్యార్థులు, యువకులు అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ అవగాహన కలిగినపుడే ఆత్మహత్యలు ఆగుతాయి తప్ప, ప్రతిజ్ఞలతో కాదు.

ముఖ్యంగా తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని నడుపుతున్న రాజకీయ పార్టీలు, ప్రధానంగా టిఆర్ఎవెస్ స్పృష్టమైన ఉద్యమ నిర్మాణాన్ని ప్రకటించాలి. నెత్తుటి చుక్కలేకుండా ఉద్యమాన్ని నడుపుతామన్న కెసిఆర్గారు ఇన్ని ఆత్మహత్యలు జరగడానికి గల కారణాన్ని పార్టీ స్థాయిలో విశేషించుకోవాలి. ఉద్యమంపట్ల ఒక నమ్మకాన్ని కల్గించాలి. ఈ నమ్మకం వమ్ము కావడంతోబే యువకులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారనె విషయాన్ని గ్రహించాలి. కాబట్టి నిర్ణయమైన రాజకీయ ఎజెండాతోపాటుగా, విభిన్న ఉద్యమ పద్ధతులను, ఎవరెవరిని ఈ ఉద్యమంలో కలుపుకొనిపోవాలో నిర్ణయం జరగాలి. మధ్య మధ్యన విరామంలేకుండా ఉద్యమం లక్ష్యం సాధించేదాకా కొనసాగాలి. గత విద్యా సంవత్సరంలో రెండు నెలలకాలం విద్యార్థులు నష్టపోయారు. దీని ఫలితం ఇంటర్వ్యూడియోట్స్ మైనారిటీ నష్టంగా కనపడింది. తిరిగి ఈ డెసెంబర్ తర్వాత విద్యార్థుల్ని ఉద్యమ బాట పట్టిస్తే పిల్లలు నష్టపోతే, పోతారేమోగాని ఉద్యమం పట్ల మాత్రం విశ్వాసాన్ని కోల్పోతారు.

గత జనవరి, ఫిబ్రవరిలలో జరిగిన ఉద్యమాన్ని అలాగే కొనసాగించాల్సింది. ఇందులో భాగంగానే శ్రీ కృష్ణ కమిటీని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాల్సింది. ఇది చేయకుండా మధ్యన రాజీనామాలుచేసి ఎన్నికలకు పోవడం, శ్రీకృష్ణ కమిటీకి నివేదికలివ్వడం, ఇప్పని రాజకీయ పార్టీలను ఎండగట్టడం ఒకదానికొకటి వైరుధ్య అంశాలు. ఇప్పుడు డిసెంబర్ 31 తర్వాత రాష్ట్రం అగ్నిగుండంగా మారుస్తాం అని అసమంజస ప్రకటనలు విద్యార్థుల్ని రెచ్చగొట్టేవిగా ఉంటాయి. ఈ విధానాలే యువతను ఆత్మహత్యలైషేపు పురిగొల్పుతాయని గుర్తించకుంటే, ఈ ఆత్మహత్యల వరంపర ఇలాగే కొనసాగుతుంది. దీనికి ఇతర రాజకీయ పార్టీలేమోగాని, టిఆర్ఎవెస్ విధిగా బాధ్యత వహించాల్సి ఉంటుంది.

- డా. జి. లచ్ఛయ్

వీక్షణం సెప్టెంబర్, 2010

(రచయిత ఉపాధ్యాయ ఉద్యమ నాయకులు)

న

సోనియమ్మా మానవత్వం లేదా?

నాకొడుకు చావు నోట్లో నీపేరు గుర్తు చేసిందు

ఆత్మహత్యలు వద్దు కడుపుకోత మిగల్చుద్దు. వేఱుగోపాలోర్డ్ తల్లి లక్ష్మీమ్మ ఆవేదన!

నా కుమారునిపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నా బాగా చదివేవాడు.. చలాకీగా ఉండేవాడు. చాలా కాలం తెలంగాణపై బెంగపెట్టుకొని వస్తుదో రాదో అని ఆలోచించిందు. నా చావుతోసైనా తెలంగాణ వస్తుందని ప్రాణత్యాగానికి ఒడిగట్టాడు' అని తెలంగాణకోసం ఆత్మబలిదానం చేసుకొన్న కొరడేటి వేఱుగోపాలోర్డ్ తల్లి లక్ష్మీమ్మ తెలిపింది. కని పెంచిన తమను కూడా గుర్తుచేయకుండా, తెలంగాణ కోసం చచ్చే ముందు రాసిన నోట్లో సోనియాగాంధీనే గుర్తు చేశాడని చెబుతూ ఏడ్చింది. వందలాదిమంది చనిపోయినా సోనియమ్మ మనసు కనికరించడంలేదని, మాత్రమే విలువ తెలియదా? మానవత్వం లేదా? కసాయిలా ఎందుకు ఉంటున్నావ్? అని ప్రశ్నిప్పు కన్నీటి పర్యంతమైంది. జేపీసీ బస్పుయాత్ర సందర్భంగా సూర్యాపేటలో నిర్వహించిన సభలో ఆమె మాట్లాడారు. ఇకమీదట తెలంగాణలో ఎవరూ ఆత్మహత్యలకు పాల్చడి తల్లులకు కడుపుకోత మిగల్చువద్దని కోరారు. తెలంగాణ వచ్చేంతవరకు ఉద్యమాలు చేయాలని, తెలంగాణ వస్తేనే మాలాంటి కుటుంబాలకు తృప్తి మిగులుతుందన్నారు. ఆమె చేసిన ఒక్క నిముషం ప్రసంగం అనంతరం సభా ప్రొంగణం ఉద్యోగానికి లోపే వెంటనే తేరుకొని తెలంగాణ నినాదాలతో మార్కోగింది.

బతికి సాధిద్దాం

- అల్లం నారాయణ

యుద్ధంలో కన్నా శాంతికాలంలో ఎక్కువ ఆత్మహత్యలు జరుగుతాయి (ఎమిలీ దుర్క్ష్మామ్-ఫ్రెంచి సామాజిక తత్వవేత్త. సామాజిక విభీన్నతా (ANOMIE) సిద్ధాంతకర్త)

తెలంగాణకిది బలవంతంగానైనా సంప్రతింపుల కాలం. ఒకవేపు పోరాదుతూనే, ఒకవేపు ఉద్యమిస్తానే, మరోవేపు చిదంబరం, సోనియా గాంధీ, మన్మోహన్ సింగ్, ప్రథమ ముఖ్యీ, అహ్మద్ పటీల్ ఇంకా అనేకమంది ధిల్లీ వాలాలు రోజుా ఏమి మాట్లాడుతున్నారో? రోజుా ఏమి మాయ చేస్తున్నారో? రోజుా ఏ మాటల గారడీ చేస్తున్నారో?(9/12 తెలంగాణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైన ప్రకటనకు వీలైతే వెనక్కి తీసుకోవడానికి ఏ రాంగ్ రూట్లు వెతుకుతున్నారో గమనించుకోవాల్సిన ఒక సందిగ్ధ స్థితి. ఒకవేపు వీధుల్లో సబ్బండవర్రాలు, సకల శక్తులు ధూమ్రధామ్ చేస్తుంటే మరోవేపు తెలంగాణ తక్కెడలోని కప్పలు ఏ బెకబెకలు వినిపిస్తున్నాయో? ఎట్ల దూకి ఎటుపోతున్నాయో? కొట్టంలో ప్రజలు, విద్యార్థులు, కట్టేసిన దొంగ గొఢ్ల ఏ ఎనుగు దుమికి ఎటు పోతున్నాయో? ఎన్ని రకాల మాట్లాడ్తారో చూసుకోవాల్సిన సమయమూ ఇదే. మరోవేపు కోదండరామ్ ఒక ముల్లానా? తెలంగాణ ఉద్యమం రాజకీయ నిరుద్యోగుల ఉద్యమం, అయినా ఆ ఉద్యమంలో ఎంతమంది ఉన్నారు హ్యాండ్స్పుల్ ఆఫ్ పీపుల్ (పిడికెడు మంది) ఒక చరిత్రా, పాదా? అందరం కలిసే ఉన్నాం కదా! ఇప్పుడుకూడా కలిసి ఉంటారా? ఛస్తూరా? అని ప్రేమతీ మాట్లాడ్తున్న సీమాంధ్ర, సమైక్యాంధ్రనూ కాచుకోవాల్సిన స్థితి తొమ్మిదో తారీఖును, ఇరవైమూడో తారీఖు కమ్మేస్తుంది. తొమ్మిదిన సంబరపడితే 23న దుఃఖ పడవలసి వస్తుంది. ఐదు జనవరిన ఉన్న కొన ఊపిరి ఆశా అడుగంబే విధంగా ఉంటుంది. ఏడో తారీఖు దాకా తెలంగాణ ఇస్తే అభ్యంతరం లేదన్న పార్టీలు, చంద్రబాబు, చిరంజీవి, రోశయ్యలు తొమ్మిదో తారీఖును ప్రపంచం మునిగిపోయిందని భావిస్తారు. ఎందుకిట్లా జరుగుతుంది. తెలంగాణ లేచి నిలబడిన ప్రతిసారీ ఇదే తంతేనా? ఇంత సందిగ్ధంలో, ఒక్క మాటా అర్థమవకుండా శాంతి ప్రవచనాలు పలికే చిదంబరం అతి జాగ్రత్త పరిభాషలో తెలంగాణ సంగతేమిటి... రెండు మిలియన్ డాలర్ల ప్రశ్న: ఇంకేమి చెయ్యమంటారు? ఈ ఆపత్కాల సమయంలో ధైర్యమూ, పిరికితనమూ రెండూ రాజకీయ పరిభాషే, ధైర్యం ఉన్నవాడు.. రోడ్డెక్కి కనీసం వండుకు తింటున్నాడు. గుండు గీయించుకుంటున్నాడు. ఓ జెండా పట్టుకుంటున్నాడు. కానీ.. లోపల బుగులు ప్రవేశించినవాడు, తెలంగాణ వస్తుదా? రాదా? వస్తుదా? రాదా? అని మనాద పడినవాడు. ఇంత అన్యాయమా? ఇంత చేసినా రాదా? అనుకున్నవాడు? గుండె చెదిరినవాడు... ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాడు. ఆత్మహత్యల మూలాల గురించి సవాలక్ష్మ పరిశోధనలున్నాయి. సవాలక్ష్మ కారణాలు చెప్పారు. అస్తిత్వమూ, ఉద్గేఘాలు కలగలిసిన ఏ ఏపయాల్లోనే చలించిన మనిషి. సమాజ ప్రయోజనాలే అతి ముఖ్యమనుకొనే బ్రాంతిలోకి వెళ్తాడు. వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలు, కుటుంబ ప్రయోజనాలకన్నా మొత్తం సమాజం ప్రయోజనాలే మిన్నగా భావించేవాడు... వీరుడైతే పోరాదతాడు. మానసిక బీరుడైతే చింతతోసూ, కుమిలిన, కమిలిన మానసిక అందోళనకర విభ్రాంతికత స్థితిలో ఆత్మహనాన్ని ఎన్నుకుంటాడు. తెలంగాణలో ఇప్పుడఁ జరుగుతున్నది. ఆశ్వర్యకరంగా ఆత్మంత అహింసా పద్ధతిగా భావించే ఆత్మహత్యల్లో కూడా తనను తాను చంపుకోవడంలో కూడా పిల్లలు కొందరు అతి

హింసాత్మక పద్ధతుల్లో కాల్పుకుని చనిపోతున్నారు. అదీ విపాదం. నిజమే తెలంగాణ జీవన్సురణ సమస్యె, కానీ అది పోరాడడానికి, పోరాడి సాధించుకోవడానికి, నిలిచి గెలుచుకోవడానికి కానీ ఎవరు చెప్పాలి? ఎవరుహామీ పడాలి, ఎవరు ఈ సందిగ్గానికి, ఈ అనిశ్చితికి, ఈ ఎటూ తేల్చాని నాన్నాడు, దాటవేత ధోరణికి కారకులో వాళ్ళు తేల్చాలి. ఇవ్వాళ కోదండరామ విద్యార్థుల అన్ని రకాల చర్యలకు బాధ్యలంటున్నవారు... 2004లో టీఆర్వెన్స్ పొత్తుపెట్టుకున్నప్పుడు నాలిక ఎక్కడ పెట్టుకున్నట్టు.. అక్కడినుంచి ఆ కమిటీ ఈ కమిటీ, అనంతరం రోశయ్య కమిటీ తెలంగాణ కోసం కాకపోతే దేనికోసం వేసినట్టు... ఇలాంటివాళ్ళు ఒకేరాతిలో తెలంగాణ ప్రజల మనసులను గాయపరిచి, తద్వారా ఉద్యమాలకు దిగిన వారు, పచ్చి అవకాశవాదులు కాదా? తెలంగాణ ప్రజల్లో నిస్పుహనూ, నిరాశనూ, ఆందోళననూ, అనిశ్చితిని పెంచింది. ఇలాంటి వాళ్ళు కాదా! వేఱగోపాలరెడ్డి ఆత్మహాత్య గురించి కలతపడిన సోనియాగాంధీ, తెలంగాణ రాదేమానన్న బెంగకు, దిగులుకు, నిరాశ నిస్పుహలకు కాంగ్రెస్ అధిష్టానం కారణం కాదా! జో? తేల్చి చెప్పగలుగుతారా? అందుకే శాంతికైనా, ప్రశాంతానికైనా తెలంగాణను దగా చేస్తున్న వారు అనుసరిస్తున్న పద్ధతుల్లో మూలాలున్నాయి. ఆత్మహాత్యలు జరగడంగురించి ఎన్ని చ్చోచ్చోచ్చోలు కొట్టినా ‘నోటికాడి కూడు లాక్ష్మణ్ణ’ వాళ్ళేవరు? తెలంగాణ అనంతంగా పోరాదుతున్నప్పటికీ, లాభీయంగీల్లో అంతిమంగా ప్రజల ఆకాంక్షలను తాకట్టు పెడుతున్నదేవరు? హతాత్మగా హోనం పాటిస్తున్నదేవరు? వారుకాదా! నిజమే శాంతిగా ఉండమంటారు. ఎలా ఉండగలరు. మీ మాటల సారాంశం ఏ ఒక్కరికైనా అర్థమయిందా.. విస్తృత సంప్రదింపులు, రోడ్డు మూపులు, శాంతిక్రమాలు, రాజకీయ శక్తులు ప్రజాస్వామ్యం అసాంఖ్యిక శక్తులకు జారిపోకుండా చూడవలసిన బాధ్యత, కమిటీలు.. ఇవనీ తెలంగాణ ప్రజలు కోరుకున్నవా? ఎవరు కోరుకున్నవి? అంతకు ముందు తెలంగాణ ఇస్తే ఇష్టంతరం లేదని అంగీకరించిన పార్టీలు ఇంకా ప్రజల కోసం మాటల్డాడే అర్థత ఉన్నవేనా? అందుకే ఆత్మహాత్యల గురించి మొనటి కన్నీరు వద్దు.. వాటిని ఆపేందుకు తెలంగాణ గురించి స్పష్టంగా ప్రకటించండి. అప్పుడు ఆగుతాయి. ఇస్తే ఇష్టండి. లేదా ఇవ్వం అని చెప్పండి. కానీ జనాలను ఇంకా చంపకండి. ఇష్టకపోతే ఏమి చేయాలో? వీధుల్లో ఇష్టటికే ఉన్నవాళ్ళు తేల్చుకుంటారు. అది వాళ్ళిష్టం. కానీ అప్పుడేవరూ ఇట్లా సామాజిక విచ్చిన్నతలకు లోనయి అంతమైపోరు.

తెలంగాణ ప్రజలకు... బలహీన మనస్సులకు... తల్లడిల్లుతున్న వారికి... నిరాశపడ్డున్నవారికి... ఆక్రోశానికి, ఉక్రోశానికి, సంక్లోభానికి లోసవుతున్నవాళ్ళకు. తెలంగాణ అంతమూ ... ఆదీకాదు. బతుకు మాత్రమే ఆదీ... అంతము తర్వాతే అన్నీ... మీకు కోపం వస్తే ఎవరితోనన్నా వాదించండి. నిరాశపస్తే రోడ్డెక్కి జెండా పట్టుకోడి. మరీ పట్టరాని అసహనం వస్తే రోడ్డెక్కుండి. తెలంగాణ పాటలు పాడుకోండి. ఔతే తెలంగాణ అని నినాదాలివ్వండి. ఇక భరించలేము అనుకుంటే తెలంగాణ కోసం తెగించి పనిచేయండి. కానీ ఆత్మహాత్యలు వద్దు పిరికివాళ్ళగా మిగలద్దు. చచ్చి సాధించేదేమీ లేదు. బతికి సాధిద్దాం

తెలంగాణ ప్రజలకు... బలహీన మనస్సులకు... తల్లడిల్లుతున్న వారికి... నిరాశ పడ్డున్నవారికి, ఆక్రోశానికి, ఉక్రోశానికి, సంక్లోభానికి లోసవుతున్న వాళ్ళకు. తెలంగాణ అంతమూ ... ఆదీకాదు. బతుకు మాత్రమే ఆదీ.. అంతము తర్వాతే అన్నీ... ఇక భరించలేము అనుకుంటే తెలంగాణ కోసం తెగించి పనిచేయండి. కానీ ఆత్మహాత్యలు వద్దు పిరికివాళ్ళగా మిగలద్దు. చచ్చి సాధించేదేమీ లేదు. బతికి సాధిద్దాం.

అంధ్రజ్యేతి 23 జనవరి, 2010

- అల్లం నారాయణ



పార్లమెంట్ కాడ పానం ఒదిలిందు

- సుజాత సూరేపల్లి

యాది, మనాది. ఒక దుఃఖం నుంచి బయట పడక ముందే కంట తడి ఆరక ముందే యాది మరవక ముందే మల్లోక వార్త, మల్లోక చావు... ఎక్కడికి పోతుంది ఉద్యమం! ఎన్ని ప్రాణాలు బలి తీసుకుంటది, తెలంగాణాల అన్ని జిల్లాలు అయిపోయినే... ఇంకా కేంద్రం దిక్కు అని పార్లమెంట్కాడ పానం వదిలిందు బిడ్డడు యాదిరెడ్డి! ఎన్ని రాత్రులు, పగలు ఆలోచించిందో, ఎన్ని మోసాలు, వేషాలు గుండెల్లో గునపాలై గుచ్ఛుకున్నావో, ప్రజా ప్రతినిధులు కారురా, వీళ్ళా పల్లేరుకాయలు, తేనే పూసిన విషపు కత్తులు, పానాలు తీసే రాక్షసులు అని అర్థం అయిందో ఏమో. ప్రజాస్వామ్యం పార్లమెంటులనన్నా ఉంటది అనుకున్నదేమో పిచ్చి యాదిరెడ్డి, ఈ దేశంలో ఇంకా ప్రజల గోడు ఏనే ప్రభుత్వాలు ఉన్నాయని, ప్రజలకొరకు నడుచుకొనే త్యాగాలు చేసే ప్రతినిధులు ఉన్నారని, పార్టీలంటే, రాజ్యాధికారం అంటే ప్రజలను కాపాడతాయని పుస్తకాల్ల చదువుకున్నవన్ని నిజాలని ఎన్ని అపోహలు పడ్డడో.. చివరికి నిజాలు తెలుసుకొని, కనీసం పార్లమెంట్ గోడలకి అన్న కణ్ణు ఉంటాయని, గాలికి చెవులుంటాయని, సోనియమ్మని కదిలిస్తాయని, అమాయకంగా పానాలు బలిపెట్టిందు. నీత్యాగానికి అయినా ధీల్లి దర్శారు పాపాలు కొట్టుకొని పోతాయి యాదిరెడ్డి, నువ్వు చేసిన పనికి ప్రతి నిత్యం, అక్కడ అడుగు పెట్టే మన నాయకులు, ప్రజల శవాల పైన, సమాధుల పైన కోట్లకు పడగలు ఎత్తే పథకాలకోసం రాత్రి పగలు కాపలా కానే, పడిగపులు కానే నేతలకు, కనీసం ఒక్క నిమిషం మనస్సు చివుక్కుపునిపిస్తది, నీ ఆవేదన, ఆర్తనాదమై, చెవుల ఇల్ల కట్టుకొని ఫీన్స్చర్చిస్తది.. నీ పాణం వృధా కాదు తమ్ముడు, ఇక్కడి మంచితనానికి పిచ్చితనానికి మీరు ప్రతీకలు. . మీ అమూల్యమైన ప్రాణాలు కాపాడుకోలేని, మా సిగ్గులేని జీవితాలని పై నుంచి అయినా క్షమించు. పైసాకి కొరగాని వాడు, పాపాలకి కేర్ అఫ్ గాళ్ళు మమ్మల్ని నానా మాటలు అంటా ఉంటే, నోరు మూసుకున్న నాయకత్వాలని, అచేతనమై చూస్తున్న ప్రేక్షకులం. కారుకూతలు వింటున్న శ్రేతలం. మహా అంటే నాలుగు మాటలు భూగుల రాసి, ఫోనులు చేసి.. సానుభూతి తెలిపేటోల్లం. ఇంకా చావోడ్డు అని కేకలం పెట్టేడోల్లం. అంతే! అయ్యా, మీకెట్ల చెప్పాలే... మేమంతా జీవచ్చాలమై బతుకుతున్నామని, మీ చావులు మమ్మల్ని ఎంత క్రంగీద్దుయో ఎట్లా చెప్పాలే.

సచ్చి సచ్చి మీకు విసుగు వస్తులేదా తమ్మి? బ్రతికున్న మాకు మాత్రం విరక్తి పుడుతుంది, ఎందుకు మీకు ఈ చావులు, తల్లి దండ్రులకు కడుపు కోతలు, మాలాంటి ఉద్యమకారులకు గుండె కోతలు? మేము జీవితాంతమీ చావులని చూసి చావవలసిందేనా? నివాళులు, సంస్కరణ సభలు, కొవ్వొత్తుల రాలీలు అలసి పెయ్యునం, ఇంకా వోపిక లేదు తమ్ముల్లారా, అన్నల్లారా.. కలిసి బతుకుదాం, కలిసి పోరాడుదాం! మా నాయకులకి టీవిల్లో పండుగ, ఒకడిని ఒకడు తిట్టుకొని, ఎవరి తెలివి ఎంత ఉందో చూపించుకోవడంలో మేము కూడా, క్రికెట్ చూసినంత క్రేస్ట్‌తోని ఒక్కమాట సీమాంధ్ర నాయకుడిని మావోల్లు ఏమైనా అంటే జై కొడతాం. నీ చావుకు సమాధానం డిబేటులు కాదు, నీలాగా ఇంకాకడు చావకుండా ఉండేందుకు మార్గాలు వెదకటం.. ఒక్క రక్తం చుక్క చిందకుండా ఉద్యమం చేసినం అనేవాల్లకి ఒకటే ప్రశ్న.. రక్తపు చుక్కలు కాదు, శవాలు గుట్టలు అయి పడుతున్నే. ఇది హింస కాదు.. పిరికి, పిచ్చితనం, కదా! మీ వ్యాహోత్స్క మౌనాలు, ఎవడో ఏదో చేస్తడని చూడడాలు, దాగుడు

అయితరంటా ... ఇన్నేండ్లు సావాసం చేసి మీరు వారు అయిన నాయకుల్లారా ? పిల్లి పిల్లలను కాపాడుకుంటది, ఇంత పెద్ద తెలంగాణాల, ఇంత బలగం పెట్టుకొని మనం మన పిల్లలని ఎందుకు కాపాడుకోలేక పోతున్నాం ? వారు ఏదో కమిటీ వేస్తారట అందులో మూడు ప్రాంతాల వారు ఉంటారంట, ఒక్క లగడపాటి ఉంటే చాలు క్రిష్ట కమిటీని కొని పాదేసిందు. ఇంకా పదిమంది తోటి మీ చాత కాదులే కాని, కమిటీల జోలికి పోకండి జర ! రాజీనామాలు కాదు, దమ్ముంటే సభ్యత్వానికి రాజీనామా చేయండి. అందరం ఆంధ్రోల్లకి చాయ్, ఇఢీలు అమ్ముకుంటూ బతుకుదాం, సెక్రెటీరీయట్ ముందు.

హెల్చ విత్త పొలిటిషియన్స్ ! తెలంగాణ పొరుషం చూపే సమయం వచ్చింది. లోపట ఉన్న పులిని రెచ్చుకొట్టండి, దొంగ వెధవలు పిల్లలైక్కు పారిపోకపోతే చూడండ్రి... సామ, భేద, దాన, దండోపాయాలు ... పెద్దలు చెప్పినవే. యాదిరెడ్డి ఆత్మ ఘోష, వేదన ఒక్క నాయకుడిని అన్న మార్పుతుంది అనే ఆశతో !

- సుజాత సూరేపల్లి

(ప్రజాతంత్ర సంపూర్ణ స్వతంత్ర వారపత్రిక జూలై 24-30, 2011)

న

ఖిడ్ను కోల్పోయిన తల్లితండ్రుల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నాకు తెలుసు

ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఏర్పాటుపై కాంగ్రెస్ నాయకులు మాటలుతున్న మాటలవల్లే విద్యార్థులు, యువకులు ఆత్మస్వర్యం కోల్పోయి ఆత్మబలిదానాలకు పాల్పడుతున్నారు. విద్యార్థులు, యువకులు, ప్రజలు ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుని తల్లితండ్రులకు గర్భశోకం కలిగించవద్దు. పోరాడి తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని సాధించుకోవాలి. ఖిడ్ను కోల్పోయిన తల్లితండ్రుల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నాకు తెలుసు. నాఖిడ్న మరణాన్ని మేము ఇంకా జీర్ణించుకోలేకపోతున్నాం.

అధ్యక్షుడు వెంకటాచారి

- తెలంగాణ అమరవీరుల కుటుంబాల ఐక్య వేదిక

(మొదటి ఆత్మ బలిదానం చేసుకున్న కాసోజు శ్రీకాంతాచారి తండ్రి సిరిపురం శ్రీకాంత్ అంత్యక్రియలకు హోజులైనప్పుడు మాటల్లాడిన మాట)

ఆత్మహత్యలకు కారణం కాంగ్రెస్, టిడిపిలే

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుపై కాంగ్రెస్, టిడిపిలు అనుసరిస్తున్న నిర్మక్య వైఖరివల్లనే తెలంగాణ విద్యార్థులు, యువకులు బలిదానాలు చేసుకుంటున్నారు.

పులిగారి గోవర్థన్ రెడ్డి
న్యాయవాదుల కో-కన్వీనర్

బలిదానాలొద్దు..... ఎదురొడ్డి పోరాడుదాం

బలిదానాలొద్దు..... ఎదురొడ్డి పోరాడుదాం. ఒక్కరొక్కరుగా ఆత్మబలిదానాలు ఇన్ను ఉంటే ఉద్యమించేవారెవరుంటారు? తెలంగాణకు అడ్డాచ్చేవారిపై ఎదురొడ్డి పోరాడాలి.

శ్రీనివాస్ గాడ్

తెలంగాణ గెజిపెడ్ ఉద్యోగుల సంఘం అధ్యక్షుడు

ఈ గర్భశోకాలకు కారణమెవ్వరు తల్లి...!

- జూలూరు గౌరీశంకర్

తెలంగాణ ఒక శక్తి సూత్రం, తెలంగాణ ఒక చలనం, ఒక ప్రతిష్ఠయం
ప్రజలంపే ఆత్మాభిమాన జెండాలు, పోరుదారులు
తెలంగాణను ఎవరూ కాలరాయలేరు, ఈ పోరాటాన్ని ఎవరూ చెరిపేయలేరు,
ఈ సకల జన పక్షం నిలిచినోడే నాయకుడు

నాలుగున్నర కోట్ల మంది సహ ప్రత్యేక రాష్ట్ర స్వప్నం ఫలించాలని 824మంది తెలంగాణ బిడ్డలు బలిదానాలు చేసుకున్నారు. తెలంగాణ ప్రజలు ప్రత్యక్షంగా తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన ఉద్యమంలో పాలుపంచుకుంటున్నారు. తెలంగాణ సమాజం రాష్ట్రం కావాలని డిమాండ్ చేస్తున్నది. 42 రోజులు సకల జనులు సమైచేసి ప్రపంచానికి తమ ఆకాంక్షను చాటారు. ఈ సమైలో రెండున్నర కోట్లమంది ప్రజలు ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్నారు. సీమాంధ్ర ప్రాంతానికి చెందిన నేతలు లాభియంగ్ ద్వారా దబ్బు సంచులతో ఉద్యమాన్ని అణచాలని చూస్తున్నారు. ప్రజలు మాత్రం బలిదానాలతో రాష్ట్ర కావాలని పోరాదుతున్నారు. ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా నాయకులన్నవారు చేసే పని ప్రజల పక్షం నిలబడటమే. అలా ప్రజల పక్షం నిలబడనివారు ప్రజాద్రోహులే? తెలంగాణతోపాటుగా దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాల ప్రజలు డిమాండ్ చేస్తే నాటి ఎస్తియే ప్రభుత్వం ఉత్తరాంచల్, తథ్తీస్సగడ్, జార్ఫండ్ రాష్ట్రాలను ఇచ్చింది. కానీ 60 ఏళ్ళ సుదీర్ఘ పోరాట చరిత్ర ఉన్న తెలంగాణ రాష్ట్ర డిమాండ్ విషయంలో మాత్రం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు దాటవేస్తూ కాలం గడుపుతున్నాయి. సీమాంధ్ర దోషిందిదారులు 2009, డిసెంబర్ 9 ప్రకటనకు అడ్డుపడ్డారు. తెలంగాణ రాకుండా లాభియంగ్ చేస్తునే ఉన్నారు. తెలంగాణ ప్రజల ఆత్మగౌరవానికి నిత్యం అడ్డుతగులుతూనే ఉన్నారు. కానీ ఈ నేలమీద తమ ప్రజలు డిమాండ్ చేస్తున్న అంశంపైన సొంతింటివాడే ద్రోహం చేస్తే దాన్నేమనాలి? ఇప్పుడు తెలంగాణకు సీమాంధ్రుల కంటే తెలంగాణ ప్రాంత కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం నేతలే ప్రమాదకరంగా మారారు. ఈ నాయకులు చేస్తున్న అడ్డగోలు, విచ్చలవిడి ప్రకటనలతో చిద్రమాతున్న సున్నిత మనుషులు తట్టుకోలేకపోతున్నారు. గుండె పగులుతున్నారు. ఇక్కెనా మీ ద్రోహాలను ఆపండని ఉత్తరాలు రాస్తూ తమ ఒంటికి నిప్పంటించుకొని బూడిదవుతున్నారు. ప్రజలందరూ త్యాగాలు చేస్తుంటే చూస్తూ మౌనంగా ఉన్న తెలంగాణ నేతలంత ద్రోహులు ఎక్కడా కనకనిపించరేమా! రోజుకో ఆత్మబలిదానం జరుగుతుంటే దాన్ని ఎలా ఆపాలి? ఎవరు ఆపాలి? ఎందుకు ఇలా రాలిపోతున్నారు? దీనికి కారణం ఏమిటి? ఇందుకు కారకులు ఎవరు? ఇలాంటి ప్రశ్నలకు బోనులో నిలబడాల్సింది తెలంగాణ ప్రాంత నేతలే. మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన నేరం కింద వీళ్ళంతా శిక్షార్థులే. ఒకపక్క తల్లుల గర్జుశోకం తెగిపడుతుంటే, ఇంకోపక్క తమ అధికార పీఠాలను కాపాడుకుంటూ ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా ప్రకటనలు ఇస్తున్నారు. ఈ గందరగోళ ప్రకటనలే ఆత్మబలిదానాలకు కారణంగా కనిపిస్తున్నాయి. ప్రజలకోసం అన్ని పార్టీలు ఒక్కతాటిపైకి ఇక్కెనా రావాలి. అలా కాకుండా ఎవరిపార్టీకి ఓట్లసాతం ఎంత పెరుగుతుందోనని, ఎలా అబద్ధపు ప్రకటనలు చేసి అధికార పీఠాన్ని ఎలా ఎక్కాలోనని లెక్కలు కట్టుకునే దుస్థితిలో ఉన్నాయి. ఈ దశ మారనంతవరకు ఈ మరణాలు ఆగుతాయా?

బతుకు - ఉద్యమాన్ని బతికించు

- కె. ప్రభాకర్

ఒక్కరా... ఇద్దరా విద్యార్థి అమరులు, తెలంగాణపోరులో ఒరిగిన వీరులు. నవ యవ్వన తేజంతో మఖ్యాం మొహియుద్దీన్ అన్నట్టు 'చలేతో చలో.... సారే దునియాకో సాత్ లేకే చలో" అని తన తోటి సమాజాన్ని కదలించాలిను, తమతోపాటు నడిపించాలిన 'యువతరం' తెలంగాణ కోసం బలిదానాలను కొనసాగిస్తున్నది. వూటుకోమాట మాట్లాడే రాజకీయపార్టీల వైభరులవల్ల తెలంగాణ కోసం పిడికిలెత్తిన చైతన్యం నీరుగారిపోతున్నది. 'తెలంగాణ తెచ్చేది, ఇచ్చేది మేమే' అన్న నాయకులు, తెలంగాణకు మేం వృత్తిరేకం కాదన్న మోసపురిత నాయకుల వైభరి వల్ల బలిదానాలు జరుగుతున్నాయి. ఉప ఎన్నికల్లో తెలంగాణ వాదాన్ని గెలిపించినా తెలంగాణ రాలేదనన్న నిరాశతో తెలంగాణ సమాజం ప్రట్టెడుదుఃఖంతో కుములుతున్నది. 'బలిదానాలు వద్ద-బరిగీసి గెలుద్దాం' ఆత్మహత్యలు వద్దరా-తెలంగాణ ముద్దురా, పోరాడి సాధించుకుండాం అంటూ తెలంగాణ బిడ్డలపట్ల సీమాంధ్ర మిడియా కపట ప్రేమను కనబరుతున్నది. ఇది వారిలో ఆత్మషైర్యాన్ని పెంచకపోగా, ఆత్మహత్యల పరంపర కొనసాగుతున్నది.

తెలంగాణ తల్లిపేగు ఎక్కుడో ఓచోట తెగిపడుతూనే ఉన్నది. సకల జనుల సమ్మే చైతన్యం పాలమూరులో రెండువర్గాలు చీలిపోయింది. తెలంగాణ కోసం రాజీనామా చేసిన త్యాగధనులను గెలిపించినా కేంద్రం కలదని తేలిపోయింది. కీలరిగి పెట్టిన వాతలు.. చేసిన పోరాటాల వేడికి 'గండ్ర' గొడ్డల్లాంటి ఆత్మాభిమానాన్ని తెగనరికే విద్రోహ రాజకీయ నాయకుల ప్రకటనలు తెలంగాణ గుండెల్ని కాల్చివేస్తున్నది. అయినా బతుకంతా పోరాటం చేస్తున్న బిడ్డలు, ఆవేశాలకు లోషై బలిదానాలకు పాల్పడితే 'ఆత్మహత్యలు కూడా ఉద్యమం అవుతుందా?' అని అవహేళనగా మాట్లాడే గాదె వెంకటరెడ్డిల దురహంకారాన్ని చూస్తే మనోదైర్యాన్ని పెంపాందించుకోవాలి. వందల బలిదానాలు ఒక్క సీమాంధ్ర నాయకుడిని, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను కదిలించలేకపోయాయి. ఇది తెలిసినా ఆ నాయకుల దుర్మార్గ ప్రకటనలకు బలికావడం ఉద్యమానికి ఎంత నష్టం అవుతుందో ఆలోచించాలి.

తెలంగాణ కోసం ఈ ప్రాంతంలోని విశ్వవిద్యాలయాలన్నీ యుద్ధభూములుగా మారాయి. బుల్లెట్లను క్రికెట్ బంతుల్లు విసిరికొట్టిన వీరత్వం ఎందుకంత దిగాలు పడుతున్నది. తెలంగాణ వస్తే తమ బతుకులు బాగుపడుతాయని భావించిన వాళ్ళు ఇవ్వాళ్ళ బలిదానాలకు ఎందుకు పాల్పడుతున్నారో దానిపట్ల పరిశోధన చేయాల్సి ఉన్నది. రాజకీయ నాయకులు అవకాశవాద ప్రకటనలకు కుంగిపోయి ఆత్మహత్యల వ్యాహంలో మాయమైపోతే విద్యార్థి, యువజనులు లేని తెలంగాణ వస్తుంది. ఆ తెలంగాణలో నాయకులకు పదవులోస్తాయి. మరిన్ని నిధులోస్తాయి. శుష్టు వాగ్గానాలతో అప్పుడూ యువతరాన్ని మోసం చేయచూస్తాయి. కనుక అలాంటి రాజకీయ విద్రోహులకు ఎదురొడ్డి పోరాదాల్సిన తరం బలిదానాలకు పాల్పడడం సరికాదు.

అంతకన్నా ఇవ్వాళ్ళ చనిపోతున్న విద్యార్థులు, చదువుతోపాటు తాము ఉంటున్న గ్రామాలను, అక్కడి రాజకీయ పార్టీలను కదలించవచ్చు. పోరాట రూపాల గురించి ఆలోచించవచ్చు. తమకు తాము ఓ పోరాట రూపాన్ని ఎంచుకోవచ్చు. మొదటి దశలో ఉన్నానియాలో బీటెక్ చదువుతున్న నల్గొండ జిల్లాకు చెందిన సాయికుమార్ మరణం ఆయన మిత్రుణ్ణి కుంగదీసింది. అప్పుడు మేం వెళ్ళి ఆత్మహత్యలు పరిష్కారం కాదని అతనికి నచ్చచెప్పాము.

ఆ విద్యార్థి తర్వాత పోరాటాల్లో జాతీయ రహదారిని దిగ్వింధించగల చైతన్యాన్ని ప్రదర్శించాడు. నక్రేకల్లో చెరుకు సుధాకర్ క్రియాశీలక పోరాటం ప్రభుత్వాన్ని కదిలించగలిగింది. అలాంటి పోరాట రూపాలు ఇవాళ లేకపోవడం గురించి ఆలోచించాలి. ఇవ్వాళ గ్రామాల్లోను నెలకొన్న సమస్యలు తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడగానే ఒక్కరోజులో పరిష్శరం కావు. కాబట్టె విద్యార్థిలోకం తమ గ్రామాల్లోని ప్రజానీకం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల గురించి ఆలోచించాలి. ఎంత చదివినా తెలంగాణ పిల్లలకు ఎందుకు అవకాశాలు రావడం లేదో వాటిపై ఆలోచించాలి. ఇక్కడ నెలకొల్పిన ఐటీ నుంచి సిమెంట్ కర్గాగారాలు, మన నీళ్ళు, నిధులతో కోట్లాది రూపాయలు కొల్గొడుతున్న కంపెనీల పట్ల ప్రజాసాధ్యమృభద్ధంగానే పోరాటాలు నిర్మించాలి. తెలంగాణ వచ్చాక కేజీ నుంచి పీజీ దాకా ఉన్నత విద్య అన్న రాజకీయ నినాదంతో సీమాంధ్ర కార్బోరేట్ కాలేజీల ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని కొనసాగించవచ్చును.

తెలంగాణ ఉద్యమంలో వీరోచితమైన పాత్ర నిర్వహించిన తెలంగాణ డాక్టర్లు, లాయర్లు, విద్యుత్ ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు, లెక్చరర్స్ ఆయారంగాల్లో అంధ్రా వలసాధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా ‘ప్రత్యామ్మాయ వ్యవస్థల్ని రూపొందించే ప్రక్రియలను చేపట్టాలి. అవకాశవాద రాజకీయ పార్టీల ధోరణలకు సమస్తి చెప్పి మళ్ళీ సకలజనుల సమ్మై సూటితో.. యువతరంలో ఆత్మసైకాన్ని నింపి, ఉద్యమ చైతన్యాన్ని అక్కున చేర్చుకోవాలి.

జయశంకర్ సార్ అన్నట్టు తెలంగాణ తెచ్చుకోవడం పదిశాతం విజయమే అవుతుంది. మిగిలిన తొంబైశాతం విజయం ఆ తెలంగాణంలో మనం కలలుగన్న ప్రజల ఆకాంక్షల్ని నెరవేర్చడానికి చేయాల్సిన కృషిలో ఉంటుంది. ఇప్పుడు తెలంగాణము ఆపగలిగే శక్తి ఎవరికీ లేదు. ప్రజలు సన్మానమైతే అన్ని రాజకీయ పక్షాలను నిలదీసే చైతన్యాన్ని ప్రదర్శించాలి. దీనికోసం పోరాటాల రూపాలను మార్చుకోవాలి. తెలంగాణ కోసం పరితపించే విద్యార్థి, యువజనులను, సమస్త శక్తులను ఏదో ఒక రూపంలో ఏకం చేయాలి. గల్లీ నుంచి ధిల్లీదాకా ఎవరి ప్రయత్నం వాళ్ళు కొనసాగించాలి. ప్రజలను, పోరాటాన్ని సజీవంగా ఉంచే ప్రక్రియకు ఉద్యమ శక్తులు శ్రీకారం చుట్టాలి. జీవితమంటేనే పోరాటం. ఏటికి ఎదురీదడమే సాహసం. జీవితం అనే యుధంలో దైర్యాన్ని మించిన ఆయుధం లేదు అని ప్రకటించిన భగత్ సింగ్ సూటిని ఇవ్వాల్సి యువతరం గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి. కళ్లారా తెలంగాణ చూడాలన్న సంకల్పంతో దేశటి తెలంగాణలో మన కలలు సాకారం చేసుకునేదుకు ప్రయత్నించాలి.

ఇప్పటికి రాలిన నెత్తులీ చుక్కలు చాలు. మనం పుట్టిన నేలకు కన్న తల్లికి గర్భశోకం చాలు. తెలంగాణ కోసం చావు తప్ప మరో మార్గమేడైనా ఫరవాలేదు. బతుకు ఉద్యమాన్ని బతికించు.

- కె. ప్రభాకర్

తెలంగాణ టీచర్స్ ఫోరం కన్వీనర్

నమస్తే తెలంగాణ, 09.04.2012

న

గిరిజన యువకుడి ఆత్మహత్యాయత్తుం

దామరచన: తెలంగాణ రాష్ట్రం రాదేమెనన్న దిగులతో నల్గొండ జిల్లా దామరచన మండలం కొండపోల్లోని బాండావత్ తండాకు చెందిన బాండావత్ తండాకు బాండావత్ సురేష్నాయక్ (26) శుక్రవారం ఆత్మహత్యాయత్తుం చేశాడు. నాయక్ జై తెలంగాణ అంటూ ఒంటిపై కిరోసిన్ పోసుకుని నిప్పంటించుకున్నాడని స్థానికులు తెలిపారు. ఆ వెంటనే ఆయనను మిర్యాలగూడ ఏరియా ఆస్పత్రికి తరలించారు. ప్రాణపాయం లేదని వైద్యులు తెలిపారు.

- ఆంధ్రజ్యోతి, 31.03.2012

ఆత్మ బలిదానాల కారకులు రాజకీయ నేతలే!

- ప్రా. గాలి వినోద్ కుమార్

ఇటీవల తెరాస అధినేత కెసిఆర్ విద్యార్థి సదస్సులో మాటల్లాడుతూ తెలంగాణ రాకపోతే విషం తాగి చావడం తప్పా మరో మార్గం లేదని ప్రకటించడం పరోక్షంగా విద్యార్థులు విషం తాగి చావడానికి దారిణినే అవకాశాలున్నాయి. ఎందుకంటే కెసిఆర్ ఆమరణ నిరాహారదీక్ష చేపట్టినప్పుడు తన మేనల్లుడు తెరాస ఎంఎల్వె హరీష్రావు కిరోసిన్ డబ్బు పట్టుకొని పోలీసులు దగ్గరికొస్తే కాల్చుకుంటానని బెదిరించి కాల్చుకోలేదు కాని అమాయకుడైన శ్రేకాంతాచారి కాల్చుకొని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. శ్రేకాంతాచారితో మొదలైన ఆత్మహత్యల పరంపర ఇంకా కొనసాగుతునే ఉంది. ఇప్పటికే 600మందికిపైగా ఎన్సి, ఎస్టి, బిసి, మతమైనారిటీలైన విద్యార్థులు, ఉద్యమకారులు చనిపోయారు. అందులో కేవలం ముగ్గురు రెట్లు మాత్రమే చనిపోగా ఒక్క వెలము ఇప్పటివరకు చనిపోలేదు.

ఇంతమంది బలిదానాలు చేసుకుంటే కేవలం ఇషాన్రెడ్డి, వేఱగోపాలరెడ్డి, యాదిరెడ్డిల చావులకు మాత్రమే బంద్ పిలుపు ఇచ్చి రాజకీయ జెఎసి చైర్మన్ ప్రోఫెసర్ కోదండరాంరెడ్డి తన కులతత్వాన్ని ప్రదర్శించడమే కాక వారి చావులను కీర్తించి చావుల్లోనూ కులవిషక్తతను పాటించాడు. అందుకే ఎంఆర్పిఎస్ అధినేత మందకృష్ణ మాదిగ, సామాజిక తెలంగాణ కోరుకునే సంఘాలు తెలంగాణ ఉద్యమంలో దొరల అధివత్యాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఫుటిస్తున్నారు. అయినప్పటికీ ఉద్యమాన్ని తమ గుప్పిల్లో పెట్టుకున్న తెలంగాణ దొరలు తమ రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసం ఆత్మహత్యలను ఉపయోగించుకుంటున్నారు. అందుకే యాదిరెడ్డి మృతి సందర్భంగా జరిగిన సంఘటనను దళితులు ఆత్మగౌరవ కోణం నుండి ప్రతిఫుటించారు. అయితే ఇటీవలి తెలంగాణ ఉద్యమంలో పాపులు కదుపుతున్న మరో అగ్రకుల పార్టీ తెలుగుదేశం. ఈ ప్రాంతంలో ఆ పార్టీ అస్థిత్వంకోసం రాజకీయ జాక్ ప్రత్యామ్మాయ జాక్ను ఏర్పాటు చేయాలని ప్రయత్నిస్తుంది.

అందులో భాగంగానే ప్రముఖ స్వాతంత్య సమరయోధులు ప్రముఖ బిసి నాయకుడు కొండా లక్ష్మీ బాపూజీ, ప్రముఖ విద్యావేత్త ఎంమైలీ చుక్కారామయ్యల నేత్తుత్వంలో ఈ జాక్ ఏర్పాటుకు టీడిపి ప్రయత్నిస్తున్నది. అందుకు టఫ్ (తెలంగాణ యునైటెడ్ ప్రంట) మద్దతు కూడా ఇస్తున్నట్లు పుత్రికల్లో వార్తలు వస్తున్నాయి. అయితే ఈ జాక్కు ప్రముఖ దళిత నాయకులెవరు మద్దతు ఇస్తున్నట్లు ఇంతవరకు స్ఫ్టం చేయలేదు. మొదటి నుండి తెలంగాణలో దొరతనాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నది దళితులు. వీరి ఉద్యమాలకు బెదిరి తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడి మొదటి ముఖ్యమంత్రి దళితుడే అవతాడని కెసిఆర్ ప్రకటించారు. కెసిఆర్ ఎంత దళిత ముఖ్యమంత్రి అన్నప్పటికీ ఆయనను దళితులు నమ్మి పరిస్థితి లేదు. ఎందుకంటే తన పార్టీలో ఏ దళిత నాయకుణ్ణి ఎదగనివ్వకపోవడమే, పార్టీ జిల్లా నాయకత్వంలో కూడా దళితులకు అవకాశం ఇవ్వలేదని, కెసిఆర్ దొరతనం పోలేదనడానికి ఆయన ఇంకా దళిత నాయకుల చేత చెప్పులు తొడిగించుకోవడమేనని అనేక దళిత సంఘాలు ఆరోపిస్తున్నాయి. ఒక్క కెఅర్దే కాదు తెలంగాణలో ఏ పార్టీలోనై రెడ్డి, వెలమలదే ఆధిపత్యం. వారి నాయకత్వాన్ని బలపరుస్తున్నది కోదండరాంరెడ్డి నాయకత్వంలోని రాజకీయ జాక్. తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని చేస్తున్నది బహుజన విద్యార్థి, ఉద్యోగ మేధావి, ఉద్యమకారులు అయితే ఆధిపత్యం చేస్తున్నది ఈ కులాలు.

బడుగు, బలహీన వర్గాల విద్యార్థులను రెచ్చగొట్టే విధంగా ఈ దౌరాల కూటమికి చెందిన కెసిఆర్ తెలంగాణా రాకుంటే విషం త్రాగి చావాల్పిందేనని అంటే హరీష్ రావు పెట్రోల్ పోసుకొని చావాలని, వినోద్ రావు ఉరిపెట్టుకొని చావాలని ప్రకటనలు చేయడం రాజకీయ నాయకులు ఆత్మహాత్యలను ప్రోత్సహించడమే అవుతుంది. ఇకనైనా ఇలాంటి ప్రకటనలు అపోలి. సీమాంధ్ర నేతలను రెచ్చగొట్టే విధంగా కాకుండా చర్చల ద్వారా ఇరుప్రాంతాల సమస్యల్ని చర్చించి శాంతియుత వాతావరణంలో రాష్ట్ర విభజన ప్రక్రియ ప్రారంభానికి కృషి చేయాలి. ఇదేసూత్రం సీమాంధ్ర నేతలకు కూడా వర్తిస్తుంది. సమైక్యవాదాన్ని బలపరుస్తున్న సీమాంధ్ర నేతలు లగడపాటి, మేకపాటి, కావూరి, పయ్యావుల, సాకే స్వలజానాధ్ తదితరులు, తెలంగాణ దౌరాలైన కెసిఆర్, కోదండరాంరెడ్డిలపై ఉన్న కోపాన్ని అమాయకులైన తెలంగాణ విద్యార్థి, ఉద్యమకారులపై చూపిస్తూ వారు రెచ్చిపోయే విధంగా ప్రకటనలు గుప్పిస్తూ పరోక్షంగా తెలంగాణ విద్యార్థి, ఉద్యమకారులు ఆత్మహాత్యలు చేసుకోడానికి కారణం అవుతున్నారు.

1956లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటు అటు సీమాంధ్ర ఇటు తెలంగాణ కోసమే జరిగింది. నేడు అటు సమైక్యాంధ్ర, ఇటు తెలంగాణ కోరుతూ ఉద్యమాల్లో ఆధిపత్యం చేస్తున్నది అగ్రకులాలే. సమైక్యాంధ్ర పేరుతో కమ్మ, రెడ్డిలు ఆధిపత్యం చేస్తుంటే తెలంగాణ పేరుతో రెడ్డి, వెలమలు ఆధిపత్యం చేస్తున్నారు. అందుకే మందకృష్ణ మాదిగ లాంటివారు వీరి ఆధిపత్యాన్ని తెలంగాణాలో ప్రశ్నిస్తున్నారు. అయితే వర్గీకరణ తర్వాతే తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పాటు చేయాలని అనవుండా తెలంగాణ రాష్ట్రంతో పాటు వర్గీకరణ సమస్యను కూడా పరిష్కరించాలని ఆయన డిమాండ్ చేసి ఉంటే తెలంగాణాలో ఆయనకు వ్యతిరేకత వచ్చే అవకాశం లేదు.

ఇప్పటికైనా కృష్ణ మాదిగ లాంటి మాన్సీలీడర్ అటు సామాజిక సీమాంధ్ర ఇటు సామాజిక తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని బలపరుస్తూ ఉద్యమించాల్సిన అవసరం ఉంది. ప్రజాసాగ్వమిక సమస్యలు అయిన వర్గీకరణ, తెలంగాణ పరిష్కరించబడకుండా అడ్డుపడుతున్న సీమాంధ్ర పాలకులె అవి ఏర్పడడానికి వీరి పరిపాలనే ప్రధాన కారణం. అయితే వీటిని సంటిమెంట్సో కాకుండా శాస్త్రాయంగా, చర్చలద్వారా పరిష్కరించుకోవాలి. ఎవరికీ అన్యాయం జరగనివిధంగా, ఆత్మగౌరవం, హక్కులతో కూడిన సీమాంధ్ర, తెలంగాణ రాష్ట్రాలు ఏర్పడాలి.

అదేవిధంగా మూడు ప్రాంతాల్లోనీ ఎన్సి, ఎస్టి ఉపకులాలకు సమన్యాయం జరిగేవిధంగా దౌరలు బహుజనుల ఆత్మగౌరవం, హక్కుల ఉల్లంఘన జరిగే విధంగా చేసే ప్రతిచర్యకు ప్రతిచర్య తప్పక ఉంటుంది. బహుజన విద్యార్థి, ఉద్యమకారులుగా ఆత్మహాత్యలు పిరికివారు చేసే ప్రక్రియ, వీరుడు పోరాడి హక్కులను సాధిస్తాడు. భవిష్యత్త తెలంగాణా కాని, సీమాంధ్రను కాని భావితరాలు చూడాలంటే మీరంతా బ్రతికుండాలి. బ్రతికి తెలంగాణను సాధించుకోవాలిగాని, చచ్చి సాధించేది ఏమీ ఉండదు. కాబట్టి తెలంగాణ, సీమాంధ్ర విద్యార్థుల్లారా, రాజకీయ పార్టీల నాయకులు చేసే రెచ్చగొట్టే ప్రకటనలకు మీరు రెచ్చిపోయి ఆత్మహాత్యలు చేసుకోవద్దు. ఆత్మహాత్యలు లేని పోరాటాలు చేధ్వాం ఆనందంగా హక్కులను సాధించుకుండాం.

- ప్రా. గాలి వినోద్ కుమార్

ఓ యుధ్వాం

న

ద్రామాలాడుతున్న ప్రభుత్వాలు: సుభాష్ రెడ్డి

సీమాంధ్ర ప్రభుత్వం ఆడుతున్న నాటకాలతో ఆత్మహాత్యలకు పాల్వడుతున్నారని తెలంగాణపై స్పష్టమైన వైఖరి తెలపాలని ఉప్పుల్ టీఆర్ఎవ్ నియోజకవర్గ ఇన్చార్లి బేతి సుభాష్ రెడ్డి అన్నారు. విద్యార్థులు, వాదులు కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు తగిన బుద్ధి చెప్పి పోరాడి తెలంగాణను సాధించుకుండామన్నారు.

ఐక్య ఉద్యమాలతో బలిదానాలు ఆపుదాం

- తుల ఉమ

తెలంగాణ మళ్ళీ ఒక్కసారి భగ్గమంది. సలసల మరుగుతూంది. శోక తప్పమై కన్నీటి సంద్రమవుతోంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం డిసెంబర్ 9 ప్రకటన అనంతరం తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు సహకరించాల్సిన రాజకీయ పార్టీలు అవకాశవాదంతో తెలంగాణను అడ్డుకున్నాయి. ఒక రోజు జరిగిన కృతిమ ఉద్యమానికి తలొగి కేంద్రం వెనుకడుగు వేసింది. ఆ తర్వాత తెలంగాణ నిత్యం మండుతూనే ఉన్నది. ఆరు దశాబ్దాల నుంచీ తెలంగాణ ప్రజల ఆకాంక్షలకు వ్యతిరేకంగా ఈ సీమాంధ్ర ప్రభుత్వం పనిచేస్తానే వస్తోంది. దీంతో తెలంగాణ ప్రజలు అలుపెరుగని పోరాటం చేస్తానే ఉన్నారు.

దశాబ్దాలంగా తెలంగాణ ఉద్యమం ప్రపంచ చరిత్రలోనే ఎన్నదగిన రీతిలో శాంతియుతంగా సాగుతోంది. అయినా పాలకులు పట్టించుకోవడంలేదు. దీంతో .. తమ బలిదానాలతోనైనా పాలకులకు కనువిప్పు కలుగుతుందనే ఆశతో యువకులు ఆత్మామాతులకు పాల్పడుతున్నారు. ఈ బలిదానాలను ఆపాలని చూసినప్పటికీ .. కొంతకాలం ఆగినా పాలకుల సాచివేత విధానంతో విసిగి వేసారిన యువకులు తిరిగి ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. సాధారణంగా ఆత్మహత్య అనేది పిరికితనంతో చేసుకునే చర్యగా చెబుతారు. కానీ ఇవి పిరికితనంతో చేసుకున్నవి కావు. ఓ ఆకాంక్షకోసం .. పట్టుడలతో .. చైతన్యపూర్వితంగా పాలకుల నిర్దఖ్యాని ప్రశ్నిస్తూ.. సూసైడ్ నోట్లు రాసి మరీ చనిపోతున్నారు. అంటే ఇది పిరికి చర్యకాదు. లక్ష్మీ సాధనకోసం చేసిన త్యాగంగానే చూడాలి. ఈ బలిదానాలకు ఎవరు కారకులు? సూటిగా ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే .. పాలకుల నిర్దఖ్యం. తెలంగాణ ప్రాంత రాజకీయ నాయకుల ధోరణియే కారణమని చెప్పవచ్చు.

తెలంగాణ ప్రజలు 1968-69 ఉద్యమం నాటి జ్ఞాపకాలను ఇంకా మరిచిపోలేదు. ఆ పోరాటం తర్వాతనైనా సీమాంధ్ర పాలకులలో ఏమార్పు రాలేదు, సరికదా దోషించి, వివక్ష మరింత పెరిగింది. 1970ల తర్వాత వలసవాదుల రాక ఇంకా ఎక్కువ అయింది. తెలంగాణ భూములు ఆక్రమించారు. ఉద్యోగాలు కొల్లగొట్టారు. సైద్ధారాబాదులో ఏ కార్యాలయంలో చూసినా తెలంగాణ వారు పదిశాతం కూడా ఉండరు. అంటే .. ఏ రీతిన వలసవాదులు తెలంగాణ మీద దండెత్తి వచ్చారో అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఈ నేపథ్యంలోంచే తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు ఉద్యమం ఊపిరి పోసుకుంటోంది. ఎంత అణచివేతలకు గురి అయినా, ఎన్ని ద్రోహలకు బలియైనా తెలంగాణ ఫీనిక్స్ పక్షిలా పునరుణ్ణివం పొందుతూనే ఉన్నది. అస్తిత్వం కోసం పోరాడుతూనే ఉన్నది.

1969 ఉద్యమంలో 370 మంది యువకులను అప్పటి పాలకులు తుపాకీ గుళ్ళకు బలిచేశారు. వేలాదిమందిని జైళ్ళలో నిర్ఘందించారు. మలిదశ ఉద్యమంలో ఇప్పటిదాకా 850 మందికి పైగా చైతన్యపంతులైన యువతీ యువకులు ఆత్మబలిదానాలు చేశారు. తెలంగాణ పోరాటాన్ని పాలకులు తమ స్వార్థ రాజకీయ దృష్టితో చూస్తున్నారు. కానీ ఓ మానవీయ ఉద్యమంగా, ప్రజల ఆకాంక్షగా చూడటం లేదు. ప్రజలు పోరాడుతూ, యువకులు, విద్యార్థులు ఆత్మత్యాగాలు చేస్తున్నా నేతలు పదవులకు అంటిపెట్టుకుని జాతికి ద్రోహం చేస్తున్నారు. ఇక్కడే అందరూ ఆలోచించాలి. ప్రతి ఒక్కరూ ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవాలి. విద్యార్థి యువకులు చేస్తున్న బలిదానాలకు అంతం ఎప్పుడు? వీటిని

ఆపాలంటే ఏం చేయాలి? తెలంగాణ ఇంత కనీరు కార్బూడానికి కారకులెవరు? బలిదానాలు ఆగిపోవాలంటే ప్రతి ఒక్కరూ పోరాటంలో భాగస్వాములు కావాలి. సీమాంధ్ర పాలకుల మొండి వైఖరిని భూస్తాపితం చేయాలి.

పొట్టి శ్రీరాములు బలిదానంతోనే ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడిందని కొందరు అంటున్నారు. ఒక పొట్టి శ్రీరాములు ఆత్మార్పణతోనే ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడితే 850 పైచిలుకు తెలంగాణ బిడ్డలు ఆత్మ బలిదానాలు చేసుకుంటే సీమాంధ్ర నాయకులకు ఎందుకు కనిపించడంలేదు? సీమాంధ్ర పాలకులు తమ దోషించి పీడనలు కొనసాగించడానికి ఎంత నీచానికైనా పాల్పడతారని దీనిని బట్టి తేలిపోతున్నది. కాబట్టి పాపాణ వ్యాదయులైన సీమాంధ్ర పాలకులు బలిదానాలను చూసి కరిగిపోయి మనకు తెలంగాణ ఇవ్వరు. మనం ఆత్మాహుతులవుతుంటే.. వారు నవ్వుకునే రకం. కాబట్టి విద్యార్థులెవరూ ఆత్మబలిదానాలకు పాల్పడవద్దు. ‘పోరాడితే పోయేదేమి లేదు బానిస సంకెళ్ళు తప్ప’ అన్న చారిత్రక సత్యాన్ని మననం చేసుకుని పోరుబాటలో యయనిద్దాం. సీమాంధ్ర వలస పాలకులను తెలంగాణ ప్రాంతంనుంచి సాగనంపుదాం. తెలంగాణ ప్రజలు తమ ఆకాంక్షలకోసం పోరాడుతుంటే సీమాంధ్రుల కొమ్ముకాచే మీడియా కూడా ప్రజల పోరాటాలను, ఆకాంక్షలను కించపరిచే విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నది. తప్పుడూ ప్రచారాలతో, ప్రసారాలతో.. తెలంగాణ విద్యార్థుల వ్యాదయాలను గాయపరిచే విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నది. ఇకైనా మీడియా పక్షపాత ధోరణిని విడనాడాలి. లేనట్టుతే.. చరిత్రలో ప్రజల ముందు దోషులుగా నిలబడాల్సి వస్తుంది. ఇదే సందర్భంలో రాజకీయ పార్టీలు కూడా ద్వంద్వ నీతిని విడనాడాలి. రెండు కళ్ళ సిద్ధాంతంతో ప్రజలను మోసం చేయాలనుకుంటున్న టీడీపీ, ఇచ్చేది మేమే, తెచ్చేది మేమే అంటూ .. బతకనేర్చిన మాటలతో కాలం వెళ్ళదీస్తున్న కాంగ్రెస్ పార్టీలు స్పష్టమైన వైఖరిని తెలపాలి. తెలంగాణ ప్రానిత నేతలు కూడా ఆవకాశవాద రాజకీయాలను వదలాలి. ఎంతకాలం సీమాంధ్ర పార్టీల మోచేతి నీళ్ళు తాగుతూ బానిసలుగా బతుకుతారో తేల్చుకోవాలి. తెలంగాణ సాధన కోసమే పుట్టి అనస్య త్యాగాలు చేస్తున్న ఉద్యమంలో సమీకృతులు కావాలి. కేసీఆర్ నాయకత్వంలోనే తెలంగాణ కల సాకారం అవుతుందనే ప్రజల ఆకాంక్షను గుర్తించాలి. ఈ ప్రాంత నేతలంతా ఐక్యంగా తెలంగాణ సాధనకోసం ఏక కంరంతో కదిలిననాదే విద్యార్థుల ఆత్మశైర్యం పెరుగుతుంది. తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుపై నమ్మకం కలుగుతుంది. అప్పుడే బలిదానాలు ఆగుతాయి.

మనది పోరాటాల గడ్డ. పోరాడి దోషించి పీడనల నుంచి విముక్తిని సాధించాలి. కానీ.. మన ప్రాణాలను బలిపెట్టి శత్రువుకు మేలు చేయుద్దు. రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు ఉన్న ఆడ్డంకుల్ని తొలగించుకుని రాప్రోన్ని సాధించుకోవాలనుకునే వారికి ఈ బలిదానాలు ఆవేదన కలిగిస్తున్నాయి. తల్లులమైన మేము ఎన్నో సమస్యల్ని ఎదుర్కొంటూ ఉద్యమిస్తున్నం మాకు గర్జశోకాన్ని కూడా ఎదుర్కొండం అదనపు సమస్య కాదా! బలిదానాలు చేసుకునే బదులు, ఉద్యమ దిశవైపు అడుగులు వేయడంవల్ల తెలంగాణ సాధించుకోగలుగుతాం. కాబట్టి యువకులు బలిదానాల ఆలోచన నుంచి బయట పడాలని తల్లుల తరపున యువతకు విజ్ఞాపి చేస్తున్నాను. ఆత్మ బలిదానాలు లేకుండా తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని కొనసాగిద్దాం. చరిత్రలో ఏజాతి అయినా పోరాటాలతోనే విముక్తి సాధించింది. వికాసం పొందింది. మనమూ .. పోరాడాలి. విజయం సాధించాలి. తెలంగాణ రాప్రోన్ని తెచ్చుకోవాలి. ఈ దిశలో విద్యార్థి యువకులను నడిపించేందుకు మేధావులు ముందుకు రావాలి. విద్యార్థులను చైతన్యం చేసి ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవాలి.

- తుల ఉమ

నమస్తే తెలంగాణ 2 ఏప్రిల్, 2012

టీఆర్ఎస్ రాష్ట్ర మహిళా విభాగం అధ్యక్షురాలు



యాదయ్యలు బతుకాలె.....

- అల్లం నారాయణ

యాదయ్య ముఖం యాదికస్తున్నదా... ముద్దుగా ... ధృథంగా... అతను మంటల్లో ఎగురుతూ... ఎగురుతూ ఏ మాత్రం తూలిపోకుండా.. కూలిపోకుండా...పరిగెట్టుడం... మీ మనసు పీడకలలు కంటున్నదా. గాయపడినట్టుగా ఉన్నదా, మనసు, నిజమే, ఆత్మహత్యలను కీర్తించలేము.నిజమే ఆత్మహత్యలు వీరత్వమూ కాదు. అమరత్వమూ కాదు. యాదయ్యను ప్రాణం తీసుకోవడానికి పరికొల్చిందేమిటి? యాదయ్య మంటల్లో కాలుతున్నప్పుడు .. కాలుతున్నప్పుడు తెలంగాణ ప్రజానీకం పీడకలలు కంటుంటే.. రాజకీయ నాయకత్వం ఏమి కలలు కంటున్నది. ఇప్పుడిక అంద్రా యూనివర్సిటీ అమాయకపు ముఖాలు. ఆ ఆడపిల్లలంటే కొండంత గౌరవం పెరుగుతున్నది. యాదయ్య మరణాన్ని వాళ్ళు గుర్తించగలిగారు. అతని ఆత్మహత్య వెనుకగల త్యాగాన్నే, సాహసాన్నే.. తెలియనితనాన్నే, మనసులో ఒకే అంశంమీద కలిగిన మధనాన్నే మంటల్లో మాడిపోయిన నిరసననో ప్రకటించిన యాదయ్య మనసును వాళ్ళు పసిగట్టి ఉంటారు. యాదయ్యకు ఆ నిష్టల్యపమైన మనసుగల ఆడపిల్లలు కొవ్వొత్తులతో.. నివాళులర్పించారు. పిల్లలు.. పిల్లలు కాదు. వాళ్ళు తల్లిదండ్రులు అని సుప్రీంకోర్స్ న్యాయమూర్తి అంటే అని ఉండవచ్చుగాక.. కానీ పిల్లలెక్కడైనా పిల్లలే.. స్వార్థం లేనివాళ్ళు... సాహసలు చేయగల వాళ్ళు.. అందరి శ్రేయస్సు కోసం ఆత్మార్పణం చేసుకోగలిగిన వాళ్ళు .. నమ్మిన విశ్వాసాల మీద గురితప్పని వాళ్ళు. జీవితం అంటే కుటులు,, చిన్ని బోఱ్జల శ్రీరామరక్షలూ. తన తన చుట్టూ వ్యాపించిన ముళ్ళజిముడు స్వార్థాలు తెలియని వాళ్ళు.. తెలంగాణ ప్రాంతపు ఒకానొక కాంగ్రెస్ నేత ముఖాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. తెలంగాణ ప్రాంతపు ఒకానొక తెలుగుదేశం పార్టీ నాయకుడి ముఖాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అసెంబ్లీ ముట్టడిలో విద్యార్థులు... బారికేడ్లు దాటుతున్నప్పుడు, తన్నులు తింటున్నప్పుడు,, రోడ్సుమీద బైటాయిస్తున్నప్పుడు... తలలు పగిలినప్పుడు, ముఖం మీద చారికలా నెట్టరూ.. చెమట పారుతున్నప్పుడు, రబ్బర్ బుల్లెట్లు ఎగిరి వస్తున్నప్పుడు, బాప్పుయాయువుకు అడ్డంగా ఉల్లిగడ్డలు పెట్టుకుని యుద్ధరంగంలో పోరాదుతున్నప్పుడు, శాసనసభలో కూచుని ఏదో ఒకటి తీవ్రంగా చర్చిస్తూ.. చర్చిస్తూ,, విసురకు,, మాటలకు,, వ్యంగ్యాలకు... ఛలోక్కులకు సుందిస్తున్నప్పుడు ... శాసనసభలో కూచుని , పడిపడి నవ్వుతున్న ఆ ముఖాలను గుర్తుకు తెచ్చుకుంటే మీకేమనిస్తున్నది. వికారంగానా? అసహాయంగానా? అంతకన్నా మించి.. ఏదన్నానా? కాపురం చేసే కళ కాలు తొక్కిననాడే తెలిసినట్టు ,, కళింగాంధ్ర భవనలో రాజకీయం ఒక దిక్కున గుమికూడ్తున్నప్పుడే గుంపు కడుతున్నప్పుడే... గొట్టాల ముందర పోటి పడ్డున్నప్పుడే వేదికంతా,, వరుసలు వరుసలుగా ఆక్రమించుకుంటున్నప్పుడే , ఈ రాజకీయ గుంపు దేనిమీదనో వాలబోతున్న.. రాబందుల్లా గోచరించడం ఎవరి లోపం కాకపోవచ్చు.. మొదటి రోజే పసిగట్టినప్పటికీ, శవాల మీద పేలాలు.. నాటేలు ఏరుకునే ఒక గుంపు .., మొత్తం ఉద్యమం నిండా వ్యాపించింది. ఎంత సొల్లు .. ఎన్ని ప్రగల్భాలు , ఎన్ని ఆవేశకావేశాలు.. ఒక్కాక్కరు ఒక విషషపకారుడు.. ఒక్కాక్కరు ఒక తత్వవేత్త. ఒకరనికాదు. ఎవరూ మినహాయింపు కాదు. యాదయ్య ఎందుకు చనిపోయినట్టు.. నిలువు నిలువునా .. అతని విశ్వాసాన్ని .. అతని నమ్మకాన్నే .. అతని సంసిద్ధతను.. అతని ఊరేగింపులో జెండా ఎత్తుకొని నాభిలోంచి నినాదాలివ్వగలిగిన తత్వాన్ని.. ఓటమి అంగీకరించని అతని క్రీడా

మనస్తత్వాన్ని ఎవరు హరించినట్టు.. ఒక చెట్టులా ఎదగాల్సిన మొక్కకు .. ఎందుకట్లాంటి మనోవైకల్యం కలిగినట్టు.. ఇప్పుడు మళ్ళీ గుర్తుచేసుకోండి.. వేణుగోపాల్ రెడ్డి శవం మీద .. అసలు ప్రతిజ్ఞలు .. కన్నీళ్ళు .. చిత్రమంటలు నాల్గుల కొసలు ఆకాశం అంటుతుండగా .. అంతు లేకుండా సాగిన ప్రగల్భాలు .. ఏం మాటల్లాడాలిప్పుడు .. యాదయ్య ఎందుకు 'హోప్' కోల్పోయాడు.. యాదయ్యను చావద్దని చెబుతస్తువాళ్ళమంతా .. ఆతని నమ్మకాన్ని లాగేసిన వాళ్ళ గురించి ఎందుకు మాటల్లాడము. తెలంగాణ తెచ్చేది.. ఇచ్చేది వాళ్ళే.. కానీ.. ఒకే ప్రభుత్వంలో పట్టుచీరలు.. తెల్ల ఖద్దరు ధరించిన మంతులు.. మహానీయ శాసనసభ్యులు కనీసం ఆగమేఘూల మీద ప్రభుత్వం ప్రాకోర్చు నుంచి సుప్రేం కోర్చుకు వెళ్ళడాన్ని .. నిరసించలేదు. స్వయంగా చిదంబరం ప్రకటించినా .. విద్యార్థులమీద కొత్త కేసులు పెట్టినా స్పందించరు. ఉన్న కేసులు సరే. మారు మాటల్లాడితే కేసంటున్న పోలీసు శిబిరాలను ఆదేశిస్తున్న ప్రభుత్వంలో భాగస్నాములైన తెలంగాణ కాంగ్రెస్ రాజకీయవేత్తలు.. రెండు నాల్గులు.. రెండు కళ్ళు ఈ మూడు కోరలు... ఏం మెరుగుపడిందని.. మూడు నెలల పోరాటం.. నాలుగు కోట్ల మంది పోరాటం... రోడ్డెక్షిప్ తెలంగాణకు.. రెండు వందల పైచిలుకు బలిదానాలకు.. ఉద్యోగాలు.. భంగపొట్లు .. భగ్న హృదయాలు, కల్లోలమైన జీవితాలు.. స్థంభించిన కార్యకలాపాలు.. ఏమి తెచ్చాయి తెలంగాణకు ఉత్త కమిటీ .. చివరకు మిగిలింది. ఉత్త శ్రీకృష్ణ కమిటీ.. శ్రీ కృష్ణరూపం అయిన తెలంగాణ తెగువ మున్నేన్నడూ ఎరగని పోరాట ఆరాటాలు, త్యాగాలు. చివరికి ఏమి సాధించాయి. శ్రీకృష్ణ కమిటీ.. మాటలు మార్చిందెవరు. మళ్ళీ తెలంగాణను ఏమార్చిందెవరు? సరిగ్గా నలబై సంపత్తరాల తర్వాత పరిస్థితులు అదేలా మారుతూ.. మారుతుండడానికి బాధ్యతాలేవరు.. యాదయ్య 'హోప్' ను తుంచేసిందెవరు? కాంగ్రెస్ పార్టీయా? తెలంగాణ అనీ మాత్రం జపించి తప్పుకన్న తెలుగుదేశమా? ప్రజారాంధ్రా? ఎవరు యాదయ్య నమ్మకాన్ని కాలరాశారు. ఇప్పుడిక ఆత్మహత్య సారాంశం గురించి మాటల్లాడుకుండాం. హంతులేవరు? ప్రతి ఆత్మహత్యా.. సామాజిక హత్యే.. అవును ఏ సామాజిక పరిస్థితులు తెలంగాణలో ఆత్మహత్యలకు ... బలిదానాలకు కారణం అవుతున్నట్టు? ఏ మొసాలు.. ఏ కుట్రులు.. ఎవరు అయినా సీమాంధ్ర రాజకీయ నేతలంటే ఎంత అస్తాయ కలుగుతున్నదో? వాళ్ళు వాళ్ళ ప్రాంతం కోసం మాటల్లాడుతున్నారు. వారి వారి స్వీయ ప్రయోజనాలకోసం నిలబడుతున్నారు. కనీసం ఒక ప్రాంతం లేని.. ఒక రీతిలేని నేతల గురించి ఇప్పుడు అంటున్నది. ఏదిపాయ్యే వాళ్ళను కలిసి ఉండాలనడం ఎంత అనైతికమైనా.. ఆ అనైతికతలోనూ ఒక్కటిగా ఉన్న సీమాంధ్ర నేతలను చూసి ముచ్చటేస్తున్నది. అన్యాయాలు, అవమానాలు.. వివక్ష. వనరుల దోషింది.. న్యాయబద్ధమైన, నైతిక ధృతి కలిగిన ఒక ప్రజా ఉద్యమం వేపు కనీసం నిలబడే తెగువ లేని నేతలను ఏమనాలి? చివరకు మిగిలింది.. రాజకీయ నేతల పచ్చి ద్రోహం అయినపుడు ఇట్లా జరుగుతుందని తెలిసి పౌచ్చరించనందుకు ఇట్లా జరుగుతుందని తెలిసి మళ్ళీ రాజకీయ మోస క్రీడకూ ఉద్యమానికి లంకె పెట్టిన వాళ్ళమీదా.. ఆగ్రహం వద్దు.. ఇక చాలు .. మునిగే వాళ్ళంటే ముంచుతారు. వలసల ప్రపంచంలో నేతలూ బానిసలే, నేతలవీ బానిస బుద్ధులే.. నిటారుగా నిలబడేది.. నిలబడ్డది జనమే.. మంచిదో, చెడ్డదో ఒక ఉద్యమం నడుస్తున్నది. దాన్ని నమ్మకోవడమే ఇప్పటి తెలంగాణ జనావసరం. ఏలికల బానిసలను వదిలేయంది. అణచివేత, సాచివేతలకు వ్యతిరేకంగా నిలబడ్డవాడే మొనగాడు. భవిష్యత్ వాళ్ళదే. యాదయ్యలకు అప్పుడు మాత్రమే విశ్వాసం ఇప్పగలం., అప్పుడు మాత్రమే యాదయ్య ఆత్మహత్యల మీద మాటల్లాడగల అర్వత పొందగలం. అదొక్కటి యాదయ్యలను బతికించగలదు. యాదయ్యలు బితుకాలె.

- అల్లం నారాయణ

27.02.2010, ఆంధ్రజ్యోతి

న

ఆత్మహత్యలు వద్దు-పోరాడి తెలంగాణ తీసుకొద్దాం!

- బందగీ

ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమంలో విద్యార్థులు, యువతరం పెద్ద ఎత్తున కదులుతున్నారు. తెలంగాణ ప్రజల ఆకాంక్షలు నెరవేర్చుటనికి ఉద్యమ కెరటాలై ఎగసిపడుతూ ముందుకు సాగుతున్నారు. ఉపాధ్యాయ, కార్మిక, లాయర్స్, మహిళలు, పెటిభూర్జువా వర్గాలు ఉద్యమంలో క్రియాశీలంగా పాల్గొంటూ, విద్యార్థి, యువతరంతో పాటుగా ముందు పీరాన నిల్చంటున్నారు. మరింత అప్రతిపత్తంగా, మిలిటింట్స్గా తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని పురోగమింపచేసి, భారత దళారీ పాలకుల మెడలు వంచి ప్రజాస్వామిక తెలంగాణను సాధించాల్సిన చారిత్రక కర్తవ్యం విద్యార్థి, యువతరంపై ఉంది.

ప్రత్యేక తెలంగాణ నినాదమే ప్రాణప్రదమైన నేటి సందర్భంలో ఆత్మబలిదానాలు కొనసాగడం పలువురిని విషాదపరుస్తోంది. ఈ ఆత్మ బలిదానాల వల్ల తెలంగాణ తల్లి బిడ్డల్ని కోల్పోతున్నది. ఆత్మబలిదానాలు చేసుకోవడం వల్ల తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఉన్నతంగా పోరాడే ఒక ఉద్యమ కార్యకర్తలను కోల్పోవలసి వస్తుంది. శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా మిలిటింట్స్గా యుద్ధభూమిలో పోరాడుతూ ప్రాణాలు వదలాలి. విలువైన ప్రాణాల్ని తీసుకోవడం (ఆత్మహత్యలు చేసుకోవడం) వల్ల శత్రువుకు అవకాశమిచ్చినట్టువుతుంది.

ఈ ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలు సాగటానికి వెనుకనున్న కారణాల్ని కూడా ఆరా తీయాలి. దుర్మార్గమైన నేటి దళారీ రాజకీయ నాయకుల వైభారి మొదటి కారణం. వందల కోట్ల రూపాయలు ముట్టచెప్పి తెలంగాణాను అడ్డుకుంటున్న అంధ దళారీ భూస్వామ్య వర్గాలు, పెత్తందార్లు కుటిల ఎత్తుగడలు వేస్తున్నారు. అలాగే ఇంత పెద్ద ఉద్యమం నడుస్తున్నా, ఆత్మబలిదానాలు అవుతున్న నిమ్మకు నీరెత్తినట్లుగా, మాటల గారడితో కుటిల రాజకీయాలను నడిపిస్తున్నారు. పోరాటాల ద్వారా తెలంగాణ సాధించుకోవచ్చ అనే బలమైన విశ్వాసాన్ని ప్రజలకు కల్పించడం లేదు. పైగా అందుకు విరుద్ధంగా పనిచేస్తున్నారు.

ఈ స్థితిలో విద్యార్థుల, యువజనుల ఆత్మాభీమానం దెబ్బతినడం వల్ల ఈ వ్యవస్థ తమకు ఏమీ చేయలేదు అనే మానసిక స్థితికిలోనై ఆత్మహత్యలవైపు మొగ్గుతున్నారు.

తెలంగాణ రావడం ఇక్కడి భవిష్యత్తుకు బాట వేయడమేనని విద్యార్థి, యువజనులు, ప్రజలు నమ్ముతున్నారు. అయితే భవిష్యత్తు ఇక్కడ అంధకారంగా మారింది. తెలంగాణ రాష్ట్ర కాంక్ష (పరిమితమైన ఆకాంక్ష) ఈ చావుతోనై రావాలని, కేంద్ర ప్రభుత్వం గుర్తించాలని విద్యార్థి, యువజనులు తమ ప్రాణాన్ని లెక్కచేయక ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. కాబట్టి ఈ ఆత్మహత్యలు ప్రభుత్వం హత్యలే. మరోవైపు కాంగ్రెసు, తెలుగుదేశం, టిఆర్ఎవ్స్ పార్టీలలోని తెలంగాణ నాయకులు తెలంగాణ తెస్తామనే విశ్వాసాన్ని ప్రజలకు కల్పించలేకపోయారు.

ఈక్రమంలో ఆత్మహత్యలు నిరసనలో భాగం కావచ్చ. కానీ ఆత్మహత్యల ద్వారా తెలంగాణ వస్తుందని మనం అనుకుంచే అది పెద్ద పొరపాటు అవుతుంది. తెలంగాణ ప్రజలకు ద్రోహం చేయని బూర్జువా రాజకీయ పార్టీ అంటూ లేదు. మన శాసనసభ, పార్లమెంటులు బ్రిటీష్ కాలం నాటి సెంట్రల్ అసెంబ్లీ వారసత్వమే. అందుకే ద్రోహం, విద్రోహం నడుమ, కుటులు, కుటిల ఎత్తుగడల నడుమ తెలంగాణ ఉద్యమం పురుడు

పోసుకుంది. పోరాట వారసత్వాన్ని పునికి పుచ్చుకునేలా పోరు బిడ్డలను కంటూనే ఉంది. తెలంగాణ ప్రజా ఉద్యమ చరిత్రలో పోరాధి వీర మరణం పొందడం తప్ప ఆత్మబలిదానాలు చేసుకునే చరిత్ర లేదు.

తెలంగాణ ప్రజల పోరాటం ఈనాటిది కాదు. భూమి, భూత్కి, విముక్తి కోసం నిరంతరం పోరాటం చేస్తున్న ఘనత ఈ ప్రజలది. చరిత్రలో వీరోచిత పోరాట గాథలు కోకొల్లలు మనకు కనిపిస్తాయి. తెలంగాణ గడ్డపై జీవించాలంటే పోరాధాలి. పోరాటాన్ని శ్యాసగా మలచుకున్న చరిత్ర మనది.

నాటి నిజాం నిరంకుశ పాలనకు వ్యతిరేకంగా సాగిన సాయుధ పోరాటంలో 6 వేలకు పైగా నేలకౌరిగినారు. 1969లో 400కు పైగా రక్తం చిందించారు. మళ్ళీ 1997లో మొదలైన ప్రజాస్వామిక తెలంగాణ ఉద్యమంలో హత్యలకు, ఎన్కొంటర్లకు బలైనారు. 2009 డిసెంబరు నుండి నేటి వరకు ఒక అమరుని నెత్తుటి తడి ఆరకముందే ఈ నేలను పునీతం చేస్తూ, కళ్ళల్లో కసిని నింపుకొని మన తెలంగాణ నడుస్తానే ఉంది.

ప్రజలు చరిత్రను నిర్మించే క్రమంలో అనేక గొప్పత్వాగాలు చేస్తారు. జీవితం ఒక పోరాటాల చరిత్ర, పోరాటం త్యాగాల చరిత్ర. అందుకే “ప్రజల కోసం మరణించడం అనేది హిమాలయాల కన్నా ఉన్నతమైనది. ప్రజాశత్రవు కొరకు చావడం కోడి ఈక కన్నా తేలికైనది.” ఆజాద్, కొమురంభీం, చాకలి అయిలమ్మ, బెల్లి లలిత, కనకాచారి, సుదర్శన్లు కాలానికి కత్తుల వంతెన వేసిన నిర్మాతలు. అందుకే “ప్రజలు వీరిని ప్రేమిస్తారు. ప్రజలు త్యాగాల నాయకత్వంలో విశ్వాసం ఉంచుతారు. చెరసాలలు, ఊరికొయ్యలు, ఫాసిస్టు నిర్వంధాలను లెక్కచేయకుండా లక్ష్యసాధనమై గురిపెట్టి నడిచే వారిపై ప్రజలు భరోసా ఉంచుతారు. వాళ్ళనే సృష్టిస్తారు. వాళ్ళను అనుసరిస్తారు. ఆజాద్, సుదర్శన్, కొమురంభీం, బందగీలు, బెల్లిలలితలాంటి వాళ్ళు యువతరానికి ఆదర్శమై నిఖిలారు. వాళ్ళు వ్యక్తులు కాదు ఒక సంకేతాలు. ఒక విషాధోత్సవ ధృవతారలు.

విద్యార్థి, యువజనులారా! తెలంగాణ ఏర్పాటు కోసం మీరు చేసుకుంటున్న ఆత్మబలిదానాలు ఆపండి. రాజకీయ నాయకులు చావుకు భయపడే పిరికిపందలు. పాలకద్మ పార్టీల కుటులు, కుతంత్రాలు ఎందగట్టండి. తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనతో పాటుగా, తెలంగాణలోని సంపదను ఆంధ్ర దళార్ బూర్జువాల దోషిడి నుండి కాపాడుకుండా. శాంతి అహింసల పేరుతో కాంగ్రెస్ ఆడే కపట నాటకాలను ఎందగడుదాం. శ్రీ కృష్ణ కమిటీ కాలయాహనకేనని ఉద్యమిద్దాం. తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని మిలిటెంట్స్ గా మీరు నడిపించాలి. ఆ కర్తవ్యం చరిత్ర మీమై ఉంచింది. చావును చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించే నవతరం యువతరం నేడు ఉద్యమానికి ఊపిరిపోయాలి.

పోరు తెలంగాణ

- బందగి
నై

ఉద్యమ స్వరూపం మారాలి

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన దిశగా సాగుతున్న ఉద్యమాన్ని, జరుగుతున్న బలిదానాలను పట్టించుకోకుండా కాంగ్రెస్ అధిష్టానం ఉన్నది. సీమాంధ్ర దోషిడి వర్ధాల ఒత్తిడిలకు లోంగిపోయి తెలంగాణ ప్రజల ఆకాంక్షలకు భిన్నంగా వ్యవహారిస్తున్నదిఈ తెలమగాణ ప్రొంతంలో గత కొంతకాలంగా సమాసజమంతా ఒక్కటిగా ఉద్యమాన్ని వివిధ రూపాల్లో ఉధృతంగా సాగిస్తున్నది. రాజకీయ నాయకుల అనుచిత వైభాగ్యాల్లు, యువకులు ఇంతమంది ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుంటున్నా, కేంద్రం ఏమీ చేయలేని నిస్పతాయ స్థితిలో ఉన్నది. తెలంగాణకు అడ్డుపడుతున్న దుష్ట శక్తులను ఎదిరించి స్వరాష్టం సాధించుకోవడానికి కొత్త అస్త్రాలను, తయారుచేసుకోవాలి. తెలంగాణను మనం కోరడం కంటే సీమాంధ్ర ప్రొంత నేతలే కలిసి ఉండలేమని రాష్ట్రాన్ని విడగొట్టండి అంటూ మొరపెట్టుకునే విధంగా మన కార్యాచరణ ఉండాలి. అప్పుడే కేంద్రం దిగివస్తుంది.

నమస్తే తెలంగాణ, 09.04.2012

- కటుకోజ్యల మనోహరాచారి, కోరుట్ల, కరీంనగర్

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో విద్యార్థి, యువకుల ఆత్మహత్యలు

- భోసక్కుర్తి సోమేశ్వర్

ప్రపంచం మొత్తంలో జీవితమే పోరాటంగా బ్రతుకుతున్న నేల, అమరత్వం రమణీయమైనదని నమ్మిన వీరత్వం సాయుధ పోరాట వీరులు, పౌలక్కుర్తి లలమ్మ, దొడ్డికొమరయ్య, బంగర్, కొమరంబీం వారసత్వాన్ని అందుకున్న నేల, మనిషితనం, మానవత్వం ఇంకా మిగిలి ఉన్న గడ్డ, కుల, మత, వర్గ భేదాలు లేకుండా ప్రత్యేక రాష్ట్రాన్ని సాధించుకునే ఆకాంక్షలో ఉన్న భూమి ప్రాదరాబాద్ దక్కన్ పీరభూమి, (తెలంగాణ) గడ్డపై ఈరోజు రోజుకో శవయాత్ర ఊరేగుతోంది. అవి రైతుల ఆత్మహత్యలు, చేసేత కార్బికులు, అప్పులపాలయిన పేదవాళ్ళు అన్యాయాన్ని, మోసాన్ని భరించలేని నైతిక విలువలు ఉన్న సామాన్యాలు. కాని ఈ మధ్య ఇవి ఎంత బాధ పెడుతున్నాయో అంతకంటే ఎక్కువగా భాద్ధపెడుతున్నవి తెలంగాణ ఉద్యమంలో తెలంగాణ కోసం జరుగుతున్న బలిదానాలు. తమను తాము కాల్యూకోవడంకంటే హింస ఇంకేం ఉంటుంది? నిస్సహాయ నిరసనగా ఆత్మహత్యలు జరుగుతుంటే వాళ్ళ ప్రాసిన నోట్లలో నాయకులు రాజీనామాలు చేసి తెలంగాణకు కృషి చేయాలని, నాయకులను ఎంత కోరినా, నాయకులు మాత్రం రాజీనామా చెయ్యలేదు, పార్టీని వీడలేదు. రాజకీయాలు, స్వార్థ ప్రయోజనాలు ప్రక్కన పెట్టలేదు ఇప్పుడు ఏకంగా ఆ కాంగ్రెస్ తానుముక్కను ప్రథమ పౌరుడ్ని చేశారు. వీరి బుద్ధి తెలవని యువతరం సీమాంధ్ర పాలనకు నిరసనగా బలిదానాలకు పాల్పడుతున్నది.

బంచన్ సీకాల్యోక్కుతా ఆన్న బక్కోనితో బందూకు పట్టించిన నేల మనది. ఈ నేలపై వేలాదిమంది ప్రజలు పిల్లా, పెద్ద, కులం, మతం తేడా లేకుండా నిరంకు శైజాంకు వ్యతిరేకంగా పోరాది ప్రాణాలొదిలారు.. ఈ నేలపై జరిగిన వీరోచిత ఘట్టాన్ని ప్రపంచం కథలు, కథలుగా చెప్పుకుంది మరి ఆ పోరాట గడ్డపైనే వందలాదిమంది ముక్కుపుచ్చలారని విద్యార్థులు ఆంధ్ర వలసవాదులను ఎదుర్కొనలేక, నైరాశ్యంతో పిట్టల్లా రాలిపోవడానికి కారణం ఎవరు అనేదే ప్రశ్న.

నా పేదరికం, నాకర్మ అని నమ్మి తనపని తాను చేసుకునే కుటుంబంలో మొదటిసారి పుస్తకం పట్టినవాడు, కళాశాలకు వెళ్ళినవాడు, అనుక్షణం సమాజాన్ని పరిశీలించినవాడు ఇది కర్మ కాదు, నేను వెనుకబడిలేను, వెనుకబడేయబడ్డవాట్లి అనే నిజాన్ని తెలంగాణ విద్యావంతులు, మేఘావులు, ఉద్యమకారులు ఇచ్చిన స్ఫుర్తాతో అర్థం చేసుకున్నాడు. ఎక్కడ సమావేశమైన వెళ్ళారు. కన్నించిన ప్రతి కరపత్రాన్ని, పుస్తకాన్ని చదివారు. ధర్మాలు, రాస్తార్సోలు బందలు చేశారు. కాని సీమాంధ్ర నాయకులు అన్యాయపు డిమాండ్కోసం ఐక్యమైన తీరు, న్యాయమైన ఆకాంక్ష కోసం ఐక్యం కాకుండా ఒకరిమీద ఒకరు నిందలేసుకొని పబ్బం గడుపుకొనే నాయకుల తీరుపట్ల విసుగు చెందాడు. ఇదిగో ఇప్పుడొస్తాది తెలంగాణ, మళ్ళీచే బతుకమ్మ, దసరా, మళ్ళీచే దీపావళి, మళ్ళీచే సంక్రాంతి మన తెలంగాణలోనే అనే మాటలు వింటునే ఉన్నారు. తమకు తోచిన మార్గంలో వెళ్లునే ఉన్నారు. మరోవైపు విద్యార్థులు రాజకీయాలకు దూరంగా ఉండాలనే ఆలోచన గూటి నుంచి వచ్చిన నాయకత్వం విద్యార్థులను వారిని ఆంక్షను పట్టించుకుండా ఉద్యమానికి పిలుపులిస్తూ, కార్యక్రమాలవారిగా ముందుకెళ్ళింది. ఎన్నికల చుట్టూ తిరిగింది ఈ తెలమగాణ రాజకీయ పార్టీలతో పొత్తు పెట్టుకున్న రెండు పార్టీలు మోసం చేసిన తర్వాత కుడా విద్యార్థులు ఆ పార్టీలను నమ్మకుండా, ఆపార్టీలను బొందపెట్టాలనే ఆలోచనలోనే ఉద్యమంలో ఉన్నారు. కాని ఉద్యమ నాయకత్వం

విద్యార్థి ఉద్యమ నిర్మాణంలో విఫలం కావడం, కెసిఆర్ దీక్ష సందర్భంగా అరెస్టు అయినప్పుడు, రెండవ నాయకత్వం ఇచ్చిన పిలుపు బలిదానాలకు ప్రేరణ అయ్యింది అదే శ్రీకాంతాచారి నల్గొండ బిడ్డ, ఎల్బినగర్లో కాల్చుకోవడానికి ఊతమయ్యింది. ఆతర్వాత సీమాంధ్ర నాయకుల మాటలు మొసాలు యు టర్నులో తెలంగాణలో బలిదానాలకు కారణమయ్యాయి. డిసెంబర్ 9 ప్రకటనను మింగేసిన డిసెంబర్ 23 ప్రకటన - యువతరంలో నిరాశా, నిస్పుహాలకు, విషాద సంఘటనలకు స్వియాత్మక కారణాలతో పాటు బాహ్యత్వక కారణాలు కూడా ఉన్నాయి. అసెంబ్లీ ముట్టడిలో యాదయ్య పరుగు, ధృఢత్వం చూసినాక కూడా నాయకత్వం కదల్లేదు. వేషణగోపాలరెడ్డి శవంపై ప్రమాణాలు చేసిన వాళ్ళ మచ్చుకు కనబడకపోవడం, శవయాత్రలకు అనుమతులు తీసుకునే దశక ఉద్యమాన్ని తీసుకురావడం వరకు వచ్చింది. చివరకు తెలంగాణ కాంగ్రెస్ నాయకుడు ఓడితే నాప్రాణం బలి ఇస్తానని అని ప్రాణాలు బలి ఇప్పుడం వరకు వెళ్లింది. కెసిఆర్ దీక్ష విరమించాడన్న వార్త రాగానే ఉచ్చేత్తున ఎగిసిన విద్యార్థి ఉద్యమం, నిర్మాణం చేయడంలోను, ఆ జాక్సని ప్రత్యామ్మాయ శక్తిగా మలచడంలోను ప్రజాస్వామిక, ప్రజాసంఘాలు, విశ్లేషకులు విఫలమవ్వడం, చివరకు విద్యార్థి జ్ఞానం చీల్పడంతో విద్యార్థులకు నమ్మకం పోయి నిరాశ వచ్చింది.

లక్ష్మీన్ని చేరుకోవడమనేది ఉద్యమ కార్యాచరణ తీర్పెన ఉద్యమాన్ని నడిపే నాయకత్వం స్వభావంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఉద్యమ వ్యతిరేక శక్తుల చర్యల వల్లనో సమస్య పరిపూరించవల్సిన వారి అలసత్వంతోనే నిర్దిశ్యంవల్లనో ఉద్యమకారులకు నిరాశ నిస్పుహాలు రావు. తిరోగున అలోచన చెయ్యరు ఎందుకంటే లక్ష్యం వారికి ముఖ్యం కనుక. పోరాటం స్థానంలో బలిదానాలు వచ్చాయి అదే ఈ నేలపై జరిగింది.

వ్యవస్థ భరోసా ఇప్పునప్పుడు అయోమయానికి గురికావడం జరుగుతుంది. అటువంటి పరిష్కారితిలో మన ఆకాంక్షను వినడానికికాని, మనల్ని అర్థం చేసుకునేవాళ్ళ ఎవరు లేరనే భావనతో ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ప్రభుత్వం యొక్క బాధ్యతాయుత, జవాబుదారీతనం లేకపోవడం, ప్రజాస్వామ్యం (పొర్రమెంటరీ వ్యవస్థ, రాజకీయ పార్టీలు, నాయకత్వం, రాజకీయ వ్యవస్థ) విఫలమవడంవల్ల ఈనేలపై ఆత్మహత్యలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. 10 సంాల తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని చూస్తే ఇంతకు ముందప్పుడూ ఆత్మహత్యలు లేవు. ఉద్యమాన్ని అణచివేసే క్రమంలో ఆత్మహత్యల పరంపర కొనసాగుతుంది. ప్రకటన వెనుకకు పోయిన తర్వాత అది మరింతగా పెరిగింది. రాజకీయ పార్టీలు, బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ పార్టీలు వాళ్ళ బాధ్యత నెరవేర్చడంలో భరోసా ఇప్పుడంలో, ఉద్యమంలో భాగస్వాములు కావడంలో విఫలమవ్వడం ప్రథాన కారణంగా ఆత్మహత్యల పరంపర కొనసాగుతుంది.

ఈక ప్రజాస్వామ్యయుత పోరాటం జరుగుతున్న సమయంలో ఆ పోరాటాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకుపోయేయేందుకు నా చాపయినా ఊపయోగపదుతుందనుకున్నవారు, నా వంతుగా నేను సమిధను అవుతున్నాను అనే ఆలోచనతో ఈపని చేస్తున్నారు. పోగరబోతు మాటలు విన్న ప్రతిసారీ ఆత్మహత్యలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఆత్మహత్యలతో తెలంగాణ రాదు అనే భావనను కల్పించడంలో రాజకీయ పార్టీలన్నీ విఫలమయ్యాయి. తెలంగాణ వస్తుందని కాని, లేదా వస్తే ఎప్పటికలూ వస్తుందనికాని, ఏంచేస్తే వస్తుందో కుడా చెప్పేలేకపోయాయి. అందుకే ఈ బలిదానాలు.

తెలంగాణకోసం ఒక్కే బలిదానం వల్ల ఒక్కే చేయిని కోల్పేతున్నాం. చేయి చేయి కలుస్తేనే తెలంగాణ వస్తుంది. తెలంగాణ కొరకు ఇప్పటివరకు చనిపోయిన కుటుంబాల పరిస్థితి ఒక్కుసారి చూడండి, వాళ్ళ తల్లిదండ్రుల గర్భశోకాలు వినంది. రాజకీయ నాయకుల పాపాణ వ్యాదయాలకు మన విలువైన ప్రాణాల బలివద్దు. ఇప్పాడ కుర్చీమీద కూర్చున్న ప్రతి ఒక్కర్లు మనం మళ్ళీ మళ్ళీ కూర్చీబెట్టం అది మరచిపోవద్దు. ఆ కుర్చీలు లేకపోతే వాళ్ళంతా మనతో వస్తారు అనే విషయాన్ని మరచిపోవద్దు. తెలంగాణ రాజకీయ నాయకులను దారిలోకి తెచ్చుకొని పోరాటం చెయ్యాలి. ఔట్ల, సీట్ల నాటకాల మాటలు నమ్మి, వాళ్ళ ఓటమి మన ఓటమిగా భరించి బాధపడోద్దు. ఆత్మ బలిదానాలు చేసుకోవద్దు. మనకు కావాల్సింది తెలంగాణ. దానికి అడ్డం ఎవరో అందరికి తెలిసిందే. అందుకే ఇకనుంచీ “కాంగ్రెసుకు భతంకరో” అనే నినాదం ముఖ్యం. ఆ స్పూహతో మనందరం ముందుకు కదులుదాం, తెలంగాణ తెచ్చుకుండాం.

- భోనక్కర్తి సోమేశ్వర్

సోషియాలజి విభాగం, ఉన్నానియా విశ్వ విద్యాలయం

న

బలికావద్దు.. బతికి సాధిద్దాం

- కల్పకుంట్ల తారక రామారావు

పోరాటాలు ఫలితాన్నిస్తాయి. ఆత్మహాత్యలు ఉద్యమాన్ని, పట్టుదలను నిర్విర్యం చేస్తాయి. ఆపాల్సిన యుద్ధం అవకపోవడం ఎంత తప్పో, చేయాల్సిన పోరాటం చేయకపోవడం అంతే తప్పు. ఇవాళ ఆవేదనతో, ఆక్రందనతో రగులుతున్న యువత మరిగే రక్తంతో మంటై మండుతున్నది. మంట పుట్టించాల్సిన వేళ మంటల్లో మాడిపోవడం, సెగను పెట్టాల్సిన చోట సెగనే పెట్టుకోవడం, సెగడును రగిలించాల్సిన చోట సెగడుగా రగిలిపోవడం.. శత్రువు చేతిలో ఆయుధం అవుతుంది. కానీ ఉద్యమానికి ఊపిరికాదు. వందల యుద్ధాలకు తెలంగాణ రంగభూమి. అలుపెరుగని పోరాటాలకు, పొరుషానికి ప్రతీక తెలంగాణ. తెలంగాణకు యుద్ధాలు కొత్తకాదు. భూమికోసం, భూక్తికోసం, భానిస బతుకుల విముక్తి కోసం నిప్పురాజీసిన నేలమీద ఈ గడ్డ బిడ్డలు పరుగెత్తే అగ్నిపర్వతాలై కుపుకూలడంమాత్రం కొత్త.

స్వాతంత్ర్య సమరం తర్వాత, అంతే పవిత్రంగా, సుదీర్ఘంగా జరుగుతున్న పోరాటం తెలంగాణ ఉద్యమం. ఇది ప్రజా పోరాటం. నడుస్తున్న చరిత్ర. భవిష్యత్ పోరాటాలకు, ఉద్యమాలకు వేగుచుక్క సాంస్కృతికంగా, సామాజికంగా అణచివేయబడ్డ ఒక జాతి మొత్తంగా ఐక్యమై ఆస్తిత్వం కోసం, తన బిడ్డల భవిష్యత్ కోసం చేస్తున్న పోరాటం. ఈ పోరాటంలో నిలబడి గెలవాలి, గెలిచేవరకు నిలబడాలి తప్ప ఆత్మహాత్యలకు పాల్చడకూడదు. తెలంగాణలో ఆత్మంత విలువైన శక్తి యువజన, విద్యార్థి శక్తి. నేటి తెలంగాణ పోరాటానికి చోడకీ శక్తిగా, రేపటి తెలంగాణ రాష్ట్ర పునర్ నిర్మాణానికి ఇంధన శక్తిగా మారవలసిన ఈ శక్తి ఆత్మహాత్యలను పోరాట రూపంగా చూడకూడదు. బంగారు తెలంగాణ భవిష్యత్కు ఈ ధోరణి ముప్పు. ఈ పోరాటాలు, ఉద్యమాలు ఆన్ని రేపటి యువత కోసమే. అలాంటి యువత నేడు మంటల్లో మాడిపోతే.. వచ్చే రాష్ట్రం ఎవరికోసం? ఆత్మహాత్యలు ఉద్యమాన్ని పక్కదోవ పట్టిస్తాయి. అవకాశపాదులకు కొత్త సాకులుగా మారిపోతాయి. వాపు ఎప్పుడూ బలుపు కాదు. తాటాకుల మంట ఎప్పుడూ దావానలం కాలేదు. ఊపిరి అపుకోవడం ఉద్యమానికి ఊపిరిపోయదు. పేగుల్ని పేలికలుచేసి ఎగురవేసే జెండా ఎప్పటికే పోరాట జెండా కాదు.

కట్టి చేత పట్టి నిర్మింధాల మధ్య, నిరంకుశత్వానికి ఎదురు నిలిచిన వీరులు మన గడ్డమీద కోకాల్లు. ఒక కొమురం భీం, ఒక చాకలి ఐలమ్మ, ఒక పేక్ బందగీ, ఒక దొడ్డి కొమురయ్యలను కన్న నేల ఇది. అలా పోరాటంలో నిలిచిన వాళ్ళే వీరులవుతారు తప్ప ఆత్మహాత్యలు వీరత్వమనిపించుకోవు. ఏదో చేయాలనే ఆత్మత, ఏదో సాధించాలనే ఆవేశం ఉండడం సహజం. అది పోరాట లక్షణం కూడా. కానీ ఆ చెయ్యడమేదో చేతుల్లోకి పెట్టోల్ డబ్బా తీసుకోవడం కాకూడదు. ప్రాణాలనే తృణంగా వదులుతున్నవారికి పోరాటం ఓ లెక్కకాదుగదా! పోరాటంలో ఎన్నో రూపాలున్నాయి. ఏ రూపంలోనైనా ముందుకెళ్ళాచ్చు. కానీ సూసైడ్ నోట్లు, వాయస్ రికార్డులు, తనువు చాలించా స్వార్థినియ్యలేవు.

తెలంగాణ యువత స్వరాష్టం కోసం ఎంతగా ఎదురుచూస్తున్నదో జాతి మొత్తానికి తెలుసు. స్వపరిపాలన మీద ఎన్ని ఆశలు పెట్టుకున్నారో తెలుసు. గుండెమీద తుపాకి పెట్టినా, మెడమీద కత్తి పెట్టినా జై తెలంగాణ అని నినదించే యువత, ఉద్యమ గమనంలో ఆటుపోట్లను గమనించాలి. పోటెత్తినా, పొంగు తగ్గినట్టు అనిపించినా

ఓర్చుతో వ్యాహస్ని మార్చాలి. కానీ తన మరణమే ఉద్యమ ఉత్సేరకం అవుతుందని భావించకూడదు. గుండెనిండా తెలంగానాన్ని నింపుకున్న యువకులు ఒక అంద్రా పోవర్ ప్రకటనలకో, ఒక అంద్రా టీవీ స్టోలింగ్కో, ఎన్నికలలో గెలుపు, ఓటములకో గుండె చెదరకూడదు. స్వరాష్ట సాధన ఒక సుదీర్ఘ పోరాటం. ఈ పోరాటంలో గెలుపు తప్ప ఓటమి లేదు. ఉద్యమాలను ఇన్స్పెంట్ కాఫీలతో పోల్చే మూర్ఖులకు అర్థం కాకపోవచ్చు. కానీ దశాబ్దాలుగా జరుగుతున్న పోరాటాన్ని, ముఖ్యంగా గత దశాబ్దానికి పైగా నిలకడగా జరుగుతున్న పోరును గమనించాలి. దశాబ్దాల పోరాటం కీలకదశకు చేరుకున్న ఈ తరుణంలో యువత ఓర్చు, సహాన్ని ప్రదర్శించాలి. తెలంగాణ సాధన ఈరోజు అటు పార్లమెంటును ఇటు అసెంబ్లీని కుదురుతున్న సమస్య. ఆత్మహత్యలతోనే రాష్ట్రం వస్తుదనుకుంటే, అసెంబ్లీ సాక్షిగా జరిగిన యాదయ్య మరణమో, పార్లమెంటు సాక్షిగా జరిగిన యాదిరెడ్డి మరణమో రాష్ట్రాన్ని సాధించి పెట్టేది. కానీ అలా జరగలేదు కాదా!

ఉద్యమంలో నిరాశ ఆవహాన్నే, నిస్పుహ నిండుకుంటే, నిన్ను నువ్వు కాల్చుకుంటే, కదిలిపోయి కన్నీరుపెట్టడానికి డిల్లీలో మనమీద మనసున్న వారెవ్వరూ లేదు. ఏండ్లకేండ్ల పోరాటం, నీవనుకున్నంత సులభంగా గమ్యాన్ని చేర్చకపోతే, నీ బలిదానాన్ని చూసి బావురుమనదానికి పట్టుంలో గడ్డె మీద ఉన్న అంద్రా బాబులకు తీరికలేదు. ఆత్మశాస్త్రాగాలతో సృష్టించే సంచలనం పోరాటంలో మైలురాయి కాదు. ఆత్మహత్యలతో డిల్లీ, ప్రైదరాబాద్ పెద్దలు, పాలకుల మనసు కరుగదు. సూసైండ్ నోట్లు కన్నవారికి, ఉద్యమకారులకు తప్ప ఎలినారికి కంటడి పెట్టించవు. ఇంకా గట్టిగా చెప్పాలంటే ఇవాళ సీమాంధ్ర మీడియాకు మన ఆత్మహత్యలు కొన్ని క్షణాల స్టోలింగ్కు తప్ప ఇంకందుకూ అక్కరకు వస్తేవు.

ఆత్మహత్యలు వద్దనే విజ్ఞప్తిని మనసమ్మార్గా చేయడానికి కూడా అంధ్రప్రదేశ్ అసెంబ్లీ సిద్ధంగా లేదు. తెలంగాణ పదాన్ని నిషేధించిన చంద్రబాబుకు, తెలంగాణపదం లేకుండా ప్రకటన చేసిన కిరణబాబుకు తేడా ఏంలేదు. మనకు కావాల్చింది కిరణ్డో, జగన్డో, చంద్రబాబుదో సాసుభూతికాదు. ఇవాళ వందలమంది బిడ్డలను కోల్పోయిన తెలంగాణ తల్లులు ఈ దివాళాకోరు రాజకీయ నాయకుల నుంచి స్వాంతన కోరడం లేదు. మరింతమంది బిడ్డలు మాత్రం చావద్దని వేడుకుంటున్నారు. నిలబడి ఈ దుర్మార్గులతో పోరాడమంటున్నారు. మనం చావడం కాదు, రాజకీయంగా వారిని పొతర వేయమంటున్నారు. మారుతున్న రాజకీయ గొంతులను చూడాలి. వారి ఎత్తులను చిత్తు చేయాలి.

ఈ తరుణంలో తెలంగాణ యువత విద్యార్థులు జరుగుతున్న పరిణామాలను గమనించాలి. బలిదానాలతో ఏ పోరాటం ఘలించలేదనే చారిత్రక సత్యాన్ని గుర్తించాలి. నా చావె చివరిది కావాలంటూ రాసే సూసైండ్ నోట్ ఈ రోజుకు వార్త కావచ్చు. సంచలనం కలిగించవచ్చు. కానీ లక్ష్మాన్ని మనకు మరింత దూరం చేస్తుంది. పోరాటంలో ఒక సైనికుడిని తగ్గిస్తుంది. నినదించే గొంతొకటి మూగబోవడం మిగతావారి ఆత్మస్వర్మాన్ని తగ్గిస్తుంది. ఇది అర్థం చేసుకోవాలి.

చావు ఒక ఆకాంక్షను బలంగా వ్యక్తికరించడమేనన్న వాదన అనసంబధం. ఆత్మహత్య పోరాట రూపం అనడం నిర్మేతుకం. గౌరవంగా బతకలేని ఆకాంక్షను చచ్చి సాధిస్తామని అనుకోవడం ఆత్మవంచనే అవుతుంది. ఈ రాష్ట్రంలో మన బతుకులకే విలువలేదు. మన చావుకేముంటుంది? విగ్రహాలు కూలితే కన్నీరు కాచ్చే సీమాంధ్ర మహానాయకులు తెలంగాణ బిడ్డల ప్రాణాలు పోయినా కనీసం కనురెపు వాల్యుకపోవడం దీనికి అర్థం పట్టుట్టేదా?

వేల గొంతుకలై నినదించాల్చిన యువత గొంతు మూగబోవడం ఏ ఉద్యమానికి పునాది కాదు. ఈ రోజు నిలబడి తెలంగాణ కోసం కొట్లాడే నాయకత్వం మనకుంది. ఊరూరా వందలమంది ఉద్యమకారులున్నారు. గొంతెత్తుడానికి పాట ఉంది. గెంతడానికి ఆట ఉంది. వదం పదమై కదం తొక్కుడానకి కలం ఉంది. ఏ ఉద్యమరూపామైనా ఎత్తుకుండాం. ఊపిరి పోసే ఉరకలు వేసే ఉద్యమంలో భాగస్వాములవుదాం. ప్రజాకవి కాళోజీ చెప్పినట్టు ... ‘కని ఆరిపోకుండ బుసకొట్టుతుండాలై-కాలంబు రాగానే కాటేసి తీరాలె.

- కల్పకుంట్ల తారక రామారావు
శాసనసభ్యులు
నె

నమస్తే తెలంగాణ, 03.04.2012

బలిదానాలు కాదు బరిగీసి నిలబడుదాం!

- ఎం. శ్రీనివాస్

మొన్న శ్రీకాంత్చారి... నిన్న వేఱగోపాల్ రెడ్డి...నేడు యాదయ్య... ఇలా ఒకరిద్దరు కాదు దాదాపు ఆరువందల యాఛైకి పైచిలుకు విద్యార్థులు, యువకులు ఆత్మహత్యలు స్పృప్రయోజనాలకోసమో, ఒకరిద్దరి ప్రయోజనాలకోసమో జరిగినవి కావు. నాలుగు కోట్ల తెలంగాణ ప్రజల సమిష్టి ప్రయోజనాలకోసం ఆ రూపంలో తమ ప్రాణాలను ఫణంగా పట్టబడినవి. తెలంగాణ ప్రజల ఆశలు, ఆకాంక్షల సాకారం కోసం జరిగినవి. ఈ విషాద సంఘటనలు జరిగిన తీరు విచారకరమే. అంగీకరించదగినవి కావోవచ్చు. ఆమోదించదగినవి అంతకంటే కావు. అయితే భవిష్యత్తు ఆశల సాకారంపట్ల విశ్వాసం కల్గిన ఉద్యమకారులెవరైనా ఆత్మ హనసానికి పొల్పాడుతున్నవారిని కీర్తించడం, శ్లాఘించడం వంటి పనికి పూనుకోరాదు. నిజానికి వారమతా ఉజ్జుల భవిష్యత్తు ఉన్నవారే. అలాంటి వారు ఆత్మహత్యలెందుకు చేసుకుంటున్నారు? ఈ ఆత్మహత్యలకు గల మూల కారణాలను వెతకాలి. నివారణకు పూనుకోవాలి. తెలంగాణ ప్రజల ఆశలకు, ఆకాంక్షలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న తెలంగాణ ఉద్యమం ఈ విషయాన్ని ఆలోచించాలి. అవసరమైన కార్యాచరణ చేపట్టాలి.

ఆత్మహత్యలకు కారణాలెమిటి:

ఇవాళ తెలమగాణ ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యల సైరాశ్వసంప్రదాయం ఒకటి ముందుకు వచ్చింది. విష్వవ ప్రజాకవి వరపరావు అన్నట్లు “2009 నవంబర్ 29న కేసీఆర్ ఉపవాస దీక్క - అరెస్టు-న్యూ డెమ్యూక్రసీ చారిత్రాత్మక పోరాటం నుంచి ఒక ఉజ్జుల పోరాటం ఎట్లా ప్రారంభమైందో ఆ వెలుగులో నీడవలే ఆత్మహత్యలు అట్లా నాటి నుంచే ప్రారంభమయ్యాయి.” ఈ ఉద్యమంలో వివిధ రూపాలలో చోటు చేసుకుంటున్న నిరాశా నిస్పుహలకు, విషాద సంఘటనలకు స్వీయాత్మక కారణాలతో పాటు బాహ్యాత్మక కారణాలు కూడా ఉన్నాయి. డిమాండ్లు నెరవేరడం, లక్ష్మీన్ని చేరుకోవడమనేది ఉద్యమ కార్యాచరణ తీరుపైన, పోరాటం నడిపే నాయకత్వ స్వభావంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఉద్యమ వ్యతిరేక శక్తుల చర్యలవల్లనో సమస్య పరిషురించవలిన వారి అలసత్వంతోనో, నిర్మక్యం వల్లనో ఉద్యమ కారులకు నిరాశ, నిస్పుహలురావు. తిరోగుమన ఆలోచనలు చెయ్యరు. ఎందుకంటే వారిపట్ల స్పష్టత కలిగి ఉంటారు కనుక.

తెలంగాణ ఉద్యమంలో భాగస్వామ్యమౌతున్న రాజకీయ పార్టీలు, సంస్థలతో పాటు బాధితుల పక్షాన నిర్మితమైన ఉద్యమం, దాని నాయకత్వం సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని ఉద్యమకారుల్లో కలిగించాలి. సంకీర్ణమైన ఏ సమస్యనైనా ప్రజా ఉద్యమం సమయస్వార్తితో, నైపుణ్యతతో సులభంగా పరిష్కారం చేయగలగుతుందన్న ప్రగాఢ విశ్వాసాన్ని బాధితులకు ఇప్పగలగాలి. అందుకు ఉద్యమ నాయకత్వం క్షేత్రస్థాయి నుండి నిర్మాణాత్మకమైన ఉద్యమకార్యాచరణ ద్వారా ఆ పనికి పూనుకోవాలి. క్షేత్రస్థాయి నుంచి ప్రజలను ఉద్యమంలోకి సమీకరించి, పోరాటాలలో నిలబెట్టగలిగే నాయకత్వ శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి ఉండటం అవసరం. ఇందుకు ఉద్యమ నాయకత్వానికి జవాబుదారీతనం, పారదర్శకత, నిజాయాతీ, చిత్తపుష్టి లేకుండా అది సాధ్యంకాదు. ఒకవేళ అవిలేనట్లయితే ఉద్యమంలో నిరాశ నిస్పుహలు తలెత్తుతాయి.

అదేవిధంగా బూర్జువా పార్లమెంటరీ రాజకీయ పార్టీల పట్ల సరియైన అవగాహన లేకపోయినా బలమైన త్రఘనలు కలిగి ఉన్నా ఈ రకమైన ధోరణికి గురయ్యే అవకాశం ఉంటుంది. తెలంగాణ ఉద్యమంలో పాల్గొంటున్న విద్యార్థి, యువతలో ఇదే ఉంది. బూర్జువా భూస్వామ్య వర్గాలకు ప్రతినిధిగా ఉన్న టీఆర్ఎస్, కారణాలు ఏమైనప్పటికి తెలంగాణ ఉద్యమానికి నాయకుడిగా “ఛాంపియన్” చేస్తున్నందున తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు కట్టుబడి, అందుకోసం కృషి చేస్తున్నామని చెపుతున్న టిడిపి, కాంగ్రెస్, బిజెపి పార్టీలపట్ల ఎంతో కొంత త్రఘనలు కలిగి ఉన్నారు తెలంగాణ ప్రజలు. ముఖ్యంగా విద్యార్థి యువతులు ఈ ప్రభావంలో ఉన్నారు. అయితే ఆ పార్టీలు అనుసరిస్తున్న విధానాలు, వాటి కార్యాచరణ వలన విద్యార్థి యువత నిరాశ, నిస్పృహలకు గురొతున్నది.

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనకు ప్రజాప్రభంజనం వెల్లువలా ముందుకు వచ్చిన, వస్తున్న ప్రతి సందర్భంలోనూ ప్రతి ఘటనకు కూడా వెనకడుగు వెయ్యరన్న సంకేతాన్ని ‘విద్యార్థి గర్జన’, ‘విద్యార్థి పొలికేక’ల ద్వారా ఓయ్యా, కేయూ విద్యార్థులు ఇచ్చారు. మానుకోట, మిలియన్ మార్క్, రాయనిగూడం వంటి సంఘటనలు దీనే రుజువు పరిచాయి. ఈ పరిస్థితులలో తెలంగాణ ప్రాంతంలో విద్యార్థి, యువకుల సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని చూరగొనే ప్రయత్నం తగినంతగా తెలంగాన ప్రాంత రాజకీయ పార్టీలు చేయలేదు. ఏ ఉద్యమమైన ప్రజల నుండి లోతైన సానుభూతినీ, సంఖీబాపాన్ని, ఏకీబాపాన్ని పొందాలి. అదే నిజమైన ప్రజా ఉద్యమంగా, ప్రజల ఆశలకూ ఆకాంక్షలకూ సరియైన ప్రతినిధిగా ఛాంపియన్ చేయగల్గుతుంది. తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన ఉద్యమం ఆ స్వభావాన్ని కగ్గి ఉంది. తెలంగాణ ఉద్యమానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే రాజకీయ జే.ఎ.సి. సాపేక్షికంగా ఆ స్థితిని సంతరించుకున్నది. కానీ ప్రజా ఉద్యమ వెల్లువను ఆధారం చేసుకొని రాజకీయ జే.ఎ.సి. విస్తృత ప్రాతిపదికన బ్రహ్మాండమైన ప్రజా ఉద్యమ నిర్మాణానికి తక్కణమే పూనుకోవాల్సి ఉందే. క్లైట్సొటియలో అందుకు అవసరమైన సన్నాహక చర్యలు చేపట్టవలసి ఉందే. కారణాలేమైనప్పటికీ ఆరకమైన ప్రయత్నాలు సీరియన్గానూ, నిర్మాణయుతంగానూ జరగలేదు. ఈ వెసులుబాటును ఆసరా చేసుకొని డిసెంబర్ 9న కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనకు భిన్నంగా డిసెంబర్ 28న మరొక ప్రకటన చేసింది. ఇది తొలుత చేసిన ప్రకటన నుండి వెనకడుగు వేయడమే. కోస్తాంధ్ర సంపన్న వర్గాల, కోస్తా, రాయలసీమకు చెందిన అన్ని పార్లమెంటరీ రాజకీయ పార్టీల వత్తిడితో పాటు కేంద్ర సర్కారు తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని దెబ్బతీయడానికి శ్రీకృష్ణ కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది. ఆ కమిటీ ఇచ్చే నివేదికను బట్టి తదుపరి అలోచనలుంటాయని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది ఈ నోటిఫికేషన్ కూడు గుంజుకున్నారన్న భావన విద్యార్థి యువతులో బలంగా ఏర్పడింది. ఆ తర్వాత జరిగిన పరిణామాలు విద్యార్థి యువతులో ఒకరకమైన నిరాశ, నిస్పృహకు ధారితీశాయి.

తెలంగాణ ప్రాంతంలో పనిచేసే బూర్జువా పార్లమెంటరీ రాజకీయ పార్టీలన్నీ ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పాటు ఆవశ్యకత తమ పార్టీల వైఖర్లంటూ ప్రకటించినవే. తమతమ ఎన్నికల మ్యానిఫెస్టోలో వ్రాసుకున్నవే. 2009 ఎన్నికలలో ఈ ఎక్కు నినాదంతో ప్రజలవద్దకు వెళ్ళినవే. అధికార ప్రయోజనాలే కేంద్ర బిందువుగా ఓట్లను రాల్సుకోవడానికి ప్రత్యేక తెలంగాణరాష్ట్ర ఏర్పాటు అవసరాన్ని పలురకాలుగా విశదికరించి వివరించినవే. డిసెంబర్ 9 ప్రకటన తర్వాత ఈ పార్టీల్త తమ వైఖర్లనుండి వైదొలిగాయి. తెలంగాణ ఉద్యమానికి వ్యతిరేకంగా కోస్తాంధ్ర, రాయలసీమ ప్రాంతాల ప్రజలను రెచ్చగొట్టే విధంగా తప్పుడు ప్రచారానికి దిగి ముమ్మరం చేశాయి. రెండు నాలుకల ధోరణితో కాంగ్రెస్, టీడిపి పార్టీలు ఒకవైపు వ్యవహరిస్తున్న తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఆ పార్టీలకు చెందిన విభాగాలు తొలుత రాజకీయ జేపసీలో చేరిన కాంగ్రెస్, టిడిపిలు కీలకదశలో జేపసీ నుండి తప్పుకున్నాయి. టీఆర్ఎస్ వైఖరి కూడా ఇందుకు ఒక కారణంగా పనిచేసింది. చివరికి తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని నీరుగార్చే ప్రతియకు పూనుకున్నాయి. “తెలంగాణ తెచ్చేదిమేమె - ఇచ్చేది మేమే”, తెలంగాణను బంగారు పక్కాంలో తెచ్చిజ్ఞామంటూ” కాంగ్రెస్, “తెలంగాణ ఇస్తే మేము వద్దనం”. “మాకు రెండు ప్రాంతాలు రెండు కళ్ళలాంటివి” అంటూ టిడిపి “సామాజిక తెలంగాణ మా లక్ష్య”మంటూ, పిత్తరపి పార్టీలు మౌసపూరిత మాటలతో దగాకోరు రాజకీయ విధానల మాటున తెలంగాణ ప్రజలను మరికొంతకాలం నమ్మించటానికి పదరాని పాట్లు పడుతున్నాయి. అదేవిధంగా

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన ఏకైక ఎజెండా అంశంగా ఏర్పడిన టిఆర్ఎస్ కూడా తెలంగాణ ప్రజలకు విశ్వాసాన్ని ఇవ్వకపోగా ప్రజా ఉద్యమ నిర్మాణానికి విముఖతను కనపరుస్తోంది. స్థాలంగా కాంగ్రెస్, టిపిపి, టిఆర్ఎస్ పార్టీలు తెలంగాణ ఉద్యమ ఆకాంక్షలకు ఒక రాజకీయ పరిషార్ రం కోసం నిజాయాతీతిగా పనిచేయకపోగా ఇక్కడ ప్రజలలో ఉద్యమ స్వార్థానిని, క్రియాశీలత, మిలిటెస్టీలను స్వానుతపరిచే చర్యలు పరోక్షంగా కొనసాగిస్తున్నాయి. ఈ ట్రోహా, విట్రోహాలనుడుమ రాలుతున్నవారే తెలంగాణ ముద్దుబిడ్డలు.

ఉద్యమంలో త్యాగాలు, బలిదానాలు అనివార్యం. ఇది చారిత్రక సత్యం. చెట్టు మొగ్గతోడిగి, పుష్పించి, కాయకాసి ఫలాలను ఇస్తుంది. అదేవిధంగా ఉద్యమం కూడా ప్రజల ఆకాంక్షలకనుగుణంగా వారి డిమాండ్సు ముందుకు తెస్తుంది. కార్యాచరణ సాగిస్తుంది. ఫలితాలను సాధించిపెడుతుంది. ఏ ఉద్యమాన్వితానా దశ-దిశ నిర్దేశకులు ప్రజలే. ఉద్యమ నాయకత్వం లక్ష్మినికి అనుగుణంగా తగిన కార్యాచరణతో ముందుకు సాగవలసి ఉంటుంది. ఈ క్రమంలో రక్తతర్పణలు, ప్రాణత్యాగాలు తప్పవు. త్యాగాలకు వెరపనివాడే నిజమైన ఉద్యమకారుడు. ఆ ఉద్యమకారుడు కాని, ఉద్యమ సానుభూతిపరుడుకాని చారిత్రక బాధ్యతకు లోబడే త్యాగాలకు సిద్ధపడుతాడు. పదాలికూడా. ఇది ఉద్యమం నేర్చిన పారం. ఉద్యమంలో భాగస్వామ్యహోతున్న వారంతా సహజంగానె ఒక ఉమ్మడి విధానాన్ని పాటించవలసి ఉంటుంది. చివరి వరకు దానికోసం నిలబడవలసి ఉంటుంది. ఉద్యమం కొనసాగింపు క్రమంలో అనేక అవాంతరాలు ఉంటాయి. కుట్టలు, కుతంత్రాలు ఉంటాయి. ట్రోహా, విట్రోహాలు ఉంటాయి. వెనకడుగులు ఉంటాయి. ఇవి సాధారణంగా ఉద్యమంలో చోటుచేసుకొనె పరిణామాలే. ఇలాంటి సందర్భాలలోనే తిరోగున, నిరాశ నిస్పుహల వంటి ధోరణలు ఉత్పన్నహూతాయి. ఈ ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ఉద్యమంకాని ఉద్యమకారులుకాని మరింత గుండె నిబ్బరంతో వ్యవహారించవలసి ఉంటుంది. ఈలాంటి ధోరణలను చైతన్యయుతంగా సమిష్టిగా ఎదుర్కొనాలి. నిరాశ నిస్పుహలకు లోనై, స్వానుతాభావంతో తమకు తామే ప్రాణార్థణకు దిగడం ప్రజా ఉద్యమాలను దొల్లపరిచే చర్య అవుతుంది. పోరాట స్వార్థాని, తెగువను, సాహసికతను నిర్మిర్యంచేసే విధానం అవుతుంది. ఉద్యమ గమనాన్ని కుంటుపరుస్తుంది. ముందుకు సాగలేని నిస్పహోయతను కల్పిస్తుంది. ఉద్యమంలో నిస్పత్తువను పెంపోందిస్తుంది. కనుక ఈ రకమైన చర్యలు ఉద్యమానికి అపచారం. ప్రజలు ఆకాంక్షలకు హానికరం. ఉద్యమాలలో చారిత్రక తప్పిదాలు సరిదిద్దుకోలేనివి. ఆ తప్పులు ఒక ధోరణిగా మారితే దీర్ఘకాలిక ఉద్యమాలకు ప్రమాదం. ప్రజా పోరాటాలకు ప్రతిబంధకం. ఉద్యమానికి సామాజిక స్పృహ, చైతన్యం-లక్ష్మీ సాధన (ఉద్యమ ఫలాలు) ఈ రెండూ రెండు కళ్ళలాంటివి. ఉద్యమాలలోనూ ఉద్యమకారులకూ నిరాశ నిస్పుహలుండకూడదు.

ట్రైటిష్ వలస కాలంలో వెల్పువెత్తిన జాతీయ ఉద్యమంలోనూ ఈ విషాదాంత సంఘటనలు ఉత్పన్నం కాలేదు. ఎదురొడ్డి పోరాడిన చరిత్రే తప్ప వెనుదిరిగిన (తనను తాను ఆత్మాహుతి చేసుకోవడం, ఉద్యమంలో వెన్నుజూపదమె) దాఖలాలు లేవు. స్వేచ్ఛా, స్వోతంత్రాల కోసం పరాయి పాలనపై తిరుగుబాటు బావుటాను ఎగరవేసిన 1857 ప్రజా ఉద్యమం వెనుకపట్టు పట్టినప్పుడు ఉరిశిక్కలు, ఊచకోతలు అమలవుతున్నప్పుడు కాని, మాత్రదేశ విముక్తికోసం స్వాతంత్ర్య కాంక్షతో ఉద్యమిస్తున్నప్పుడు ఉద్యమకారులకు ద్వీపాంతర శిక్కలు విధించినప్పుడు, దేశబహిప్రశాంతులు చేసినప్పుడు, వారిని అప్రజాస్వామికంగాను, అనాగరికంగా హత్యలు చేస్తున్నప్పుడు, ఉరిశిక్కలు విధించి అమలు చేస్తున్నప్పుడు ఉద్యమకారులు ఎవ్వరూ భయపడలేదు. వెనకడుగు వేయలేదు. ఉద్యమం అణచివేతకు గురైనప్పుడుకానీ జాతీయాద్యమంలో ప్రజలు ఉన్నైత్తున కదిలి మిలిటెంట పోరాటాలకు సిద్ధమైనప్పుడు అంటే సహాయినిరాకరణోద్యమం, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం వంటి సమయాలలో నాయకత్వం వెనకడుగు వేసినప్పుడు కూడా రణభూమిలో నిలిచిన వారు రక్త తర్వాతులు, బలిదానాలే తప్ప స్వయం ప్రాణార్థణలు కానరావు. ఇక ఆ ఉద్యమంలోనూ ఉద్యమకారుల లోనూ నిరాశా నిస్పుహలకు, ఆత్మహత్యలకు తావు లేదు. తెలంగాణ సమాజం సగర్వంగా చెప్పుకునే పీడిత ప్రజల సంపూర్ణ విముక్తే లక్ష్మీంగా సాగిన మహాత్ర తెలంగాణ సాయుధ ఉద్యమ వారసత్వ సంప్రదాయాలకు భిన్నమైనవి. తెల్లదొరల అండతో రాజ్యమేలిన నిజాం నిరంకుశత్వానికి, దోషించి పీడలను ఎదిరించి “మావ్రాళ్ళో మా రాజ్యం” అని ప్రకటించిన కొమరంభీమ్ పోరాట వారసత్వ స్పూర్తికి వృత్తిరేకమైనవి. బొందిలో ప్రాణం ఉన్నంతవరకు

ఎదిరించి నిలచిన చాకలి ఐలమ్మ, బందగి, సమ్మక్కల పోరాట సంప్రదాయానికి ప్రతికూలమైనవి.

ఆత్మహాత్యల నివారణకు ఉద్యమంలో భాగస్వామ్యమౌతున్న రాజకీయ పాటీల కార్యాచరణ, ఉద్యమ గమనం, సమయస్వామ్యతో కూడిన నాయకత్వ సంపద వంటి అంశాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అంద్రజ్యోతి సంపాదకీయంలో పేర్కొన్నట్లుగా “ఒక ఆకాంక్ష నెరవేర్యుకోవడానికో, నెరవేరసందుకో ప్రాణాలు తీసుకుంటూ ప్రాణత్యాగాన్ని రాజకీయ నిరసనగా మార్చుకుంటున్న విద్యార్థి యువతకు ప్రగాఢ విశ్వాసాన్ని సమ్మకాన్ని కల్గించవలసిన బాధ్యత ఉద్యమ నాయకత్వంపై ఉంటుంది.” ఆత్మగౌరవ పోరాటంలో విద్యార్థి యువత చేయాల్సింది ఆత్మహాత్యలకు ఘూసుకోవడంకాదు. ప్రతిఫుటనా దృక్పథంతో క్లైత్రప్సాయిలో ఉద్యమ నిర్మాణానికి ఘూసుకోవాలి. ప్రస్తుత పరిస్థితులలో విద్యార్థి యువత ఒక ఉన్నతమైన బాధ్యతను తీసుకోవాలి. రాసున్న కాలంలో (అంటే డిసెంబర్ 31) శ్రీకృష్ణ కమిటీతో సంబంధం లేకుండా నేరుగా పార్ట్ మెంట్లో తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు బీల్యును ప్రవేశపెట్టడానికి భారత ప్రభుత్వంపై అవసరమైన వత్తింది తేవడానికి నిర్మిషమైన కృషి చేయాలి. అందుకోసం విద్యార్థి యువత ముఖ్యంగా విద్యార్థులు తెలంగాణ ప్రాంత నలుమూలలకు వెళ్లాలి. ప్రతి పల్లెను, ప్రతివాడను, ప్రతి గడపను తట్టిలేపాలి. భిన్న సెక్షన్ ప్రజలను మేల్కొల్పాలి. ఉద్యమ చైతన్యాన్ని అందించాలి. ఉద్యమంలో సంపూర్ణ భాగస్వామ్యం సం వారిని సన్మదం చేయాలి. ఈ నిర్మిష కాలంలో ఉద్యమమే ఒక వ్యాపకంగా సాగడంద్వారానే లక్ష్యాన్ని చేరగలమన్న భావనను కల్గించాలి. అప్పుడే మనం తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని పొందగల్లాతాం. విషక్తిలేని పాలన సాధ్యమౌతుంది. మన వనరులు, మన నీళ్ళు, మన భూములు, మన ఉద్యోగాలు మనకే దక్కుత్తాయి.

- ఎం.జీనివాస్

న

కందెన, డిసెంబర్ 2011

బలిదానాలోద్దు - బరిగీసి నిలబడదాం

ఇది ఇప్పుడు మన తెలంగానం. నాడు కాను బ్రహ్మనందరెడ్డి దుర్మాగ్రపు పాలనలో 370 మంది తెలంగాణ బిడ్డలు తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఆంధ్ర సర్వార్థ తుపాకీ గుండ్రకు నేలకు ఒరిగిప్రమ. ఇయ్యాల స్వయంపాలన ఆకాంక్షతోని తెలంగాణ రాష్ట్రం కోసం ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుంటున్నరు. వాళ్ళ మరణ వాంగ్సూలాలు ట్రైచ్చర్లపై నినాదాలు వాళ్ళు నిరాశతో కాదు అనివార్యతలోంచి ఆత్మహతికి పాల్చడుతున్నారని, వ్యక్తిగతంగా కాదు వాళ్ళు విస్ఫూత తెలంగాణ సమాజం కోసం ప్రాణార్పణ చేసుకున్నారని మనసున్న వానికి ఆర్థమైతది. భూక్యా ప్రవీట్ నాయక్, శ్రీకాంతాచారి, యాదిరెడ్డి, కానిస్టేబుల్ కిష్టయ్య, స్వద్ధ నుంచి భోజ్యానాయక్, రాజబాళి, యాదగిరి, పల్లవి, శ్రీకాంత దాకా ఎందరో తెలంగాణ బిడ్డలు ఆంధ్ర సర్వార్థ పుణ్యాన ఆకాల మరణం పాలయ్యాను. ఈ ఫోరాన్ని భరించలేక ఆ బిడ్డల తల్లులు కన్నీరు మున్నీరైతున్నరు. తెలంగాణ అంతా నివ్వేరపోయి చూస్తున్నది. నివురుగప్పిన నిప్పులెక్కున్నది. తెలంగాణ ఉద్యమం తెలంగాణ ప్రజాపోరాటంగా మరింత క్రియాలీంగా ముందుకు సాగడానికి మనమంతా నిర్మాణత్వకంగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. ఈ మరిదశ పోరాటంలో సాహిత్యపరంగా, సాంస్కృతికంగా, సామాజికంగా అత్యంత ఉన్నతంగా ఉన్నెత్తున జరిగిన తెలంగాణ ఉద్యమం చివరికి రాజకీయ కబంధహస్తాల్లో చిక్కుకుపోయింది. విద్యార్థులు, యువకులు ఎవ్వరూ తమ కుటుంబాలను, తెలంగాణ సమాజాన్ని విషాదంలో నింపే ఆత్మహాత్యలు చేసుకోవడని, పోరాడి సాధిద్దామని అంతిమ లక్ష్యం చేరుకుండామని దెమ్ముకటిక టీచర్స్ ఫెడరేషన్ విజ్ఞాప్తి చేస్తున్నది.

(తెలంగాణ విద్యార్థులు, యువకుల ఆత్మహాత్యలకు ముగింపు పలికే ర్యాలీ తేదీ; 09.04.2012 సోమవారం సాయంత్రం 5 గంటలకు భూవనగిరి తహాసీల్దార్ ఆఫీస్ నుంచి అమరవీరుల స్థాపం వరకు జరుగుతుంది.)

- దెమ్ముకటిక టీచర్స్ ఫెడరేషన్

ఆరని నెత్తుటి మరకలు

- ఉపుల వెంకన్న (అభి)

తెలంగాణ చరిత్రంతా త్యాగాలమయం. ఆరని నెత్తుటి మరకల గాయం. అలుపెరుగని పోరాటాలకు నిలయం. క్షణక్షణం కత్తుల వంతెన మీద ప్రయాణం. తెలంగాణ ప్రజలకు ఉద్యమాలు కొత్తకాదు. ప్రాంత విముక్తి కోసం ప్రాణమివ్వడమంటే పొద్దుపొడవడమేనని చాటిచెప్పిన అమరుల చరిత్ర అజరామరం. అందుకు చరిత్రలో ఎన్నో సజీవ సాక్ష్యాలు మనకు కనిపిస్తాయి. పాటల రూపంలో వినిపిస్తాయి.

అనుకోకుండా చెయ్యి కాలితేనే అల్లాడిపోతాం. అలాంటిది మనిషే అగ్నిగోళమైతే హోహోకారాలు ఎలా ఉంటాయో ఊహించలేం. కాని అటువంటిది ఎక్కుడా వినిపించలేదు. “జై తెలంగాణ” నినాదం తప్ప. స్వరాష్టం కోసం జరిగిన మలిదశ ఉద్యమంలో వెయ్యమందికి పైగా అమరులయ్యారు. ఏంక్కరూ తమ స్వప్రయోజనంకోసం తనువు చాలించలేదు. నాలుగున్నర కోట్ల తెలంగాణ ప్రజల అశలు, ఆకాంక్షలకోసం ప్రాణాలు ఇచ్చారనేది అక్కరనత్యం. తమ ఉజ్జుల భవిష్యత్తును పణంగా పెట్టి మరికొందరు ముందుకు సాగుతున్నారు. ఉద్యమం ఎన్ని కొత్తపుంతలు తొక్కినా ప్రజలు దూరం కాలేదు. నిర్ఘంధాలు ఛేదించుకుని అన్నివేళలా అండగా నిలబడ్డారు. తమ శక్తికి మించిన ధైర్యాన్ని పలుమార్పు చూపించారు. సందర్భం ఏదైనా తెలంగాణవాదాన్ని అక్కన చేర్చుకున్నారు. రాజకీయాలక్షీతంగా నాయకుణ్ణి గుండెల్లో దాచుకున్నారు. కేంద్రానికి దిమ్మ తిరిగేలా, సెగ తాకేలా నిపురుగప్పిన నిష్ప్రే తీర్పునిచ్చారు. సగర్వంగా తలెత్తుకొని తిరిగేలా నిలబెట్టారు. నాటి నుండి నేటి వరకు తెలంగాణ ఉద్యమం పంథాలు మారాయి. కాని పాలకుల పద్ధతి మాత్రం మారలేదు. చెట్టుపేరు చెప్పుకుని కాయలు అమ్ముకున్నట్లు తెలంగాణ ఉద్యమం అనేకసార్లు ధిల్లీలో తాకట్టు పెట్టబడింది. అమరుల చిత్రమంటల సాక్షిగా ఎందరో చలిమంటలు కాగుతున్నారు. అంతేకాదు, వీరుల సమాధుల మీద పుప్పులను మెడలో మాలగా చేసుకుని ఊరేగుతున్నారు. అందుకే ప్రతిసారి ఉద్యమంలో ప్రజలే మోసపోతున్నారు. గోసపెదుతున్నారు. ఉవ్వెత్తున ఎగిసిన ఉద్యమాలు నిర్మిర్యమైపోతున్నపి. రాజకీయ నాయకులు ఊకడంపడు ఉపన్యాసాలతో ఉద్యమకారులను రెచ్చగొడుతున్నారు, మధ్యపెదుతున్నారు. దీంతో అసత్య ప్రకటనలు, భూటకపు వాగ్గానాలతో ప్రజల్లో గందరగోళ పరిస్థితి ఏర్పడుతోంది. ఉద్యమకారుల్లో నిరాశ-నిస్సుహలు వెల్లువెత్తుతున్నాయి. ఇలాంటి దురదృష్టకర సంఘటనలే ఆత్మబలిదానాలను ప్రేరేచిస్తున్నాయనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. వెనకటినుండి ఇవే వ్యధలు. ఇది ఒకనాటి దుఃఖం కాదు. ఏంపాపం చేసుకొన్నది నా తెలంగాణ?

ప్రజాస్వామ్యంలో ఫోర్ట్ ఎస్టేట్స్గా పిలువబడే ప్రచార సాధనాల పాత్ర చాలా కీలకం. ప్రాంతాలక్షీతంగా మీడియా పనిచేయాలి. ఎందుకంటే సమాజాన్ని ప్రభావితం చేయగలిగిన సత్తా వాటికి ఉంది. ప్రజల మనోభావాల్ని దెబ్బతిసేలా ఉండకూడదు. అప్పుడు వాటిపై నమ్మకం పోయి వ్యతిరేకత ఏర్పడుతుంది. మీడియా నీతి నిజాయితీలకు నిలువుటద్దంగా, మానవుని మనుగడకి దర్శణంగా పనిచేయాలి. అనత్యానికి, అవినీతికి కొమ్ముకాసే సాధనం ఏదైనా వాటి అభివృద్ధి ప్రశ్నార్థకంగా మారుతుంది.

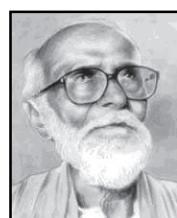
ప్రజలచేత, ప్రజలకొరకు ఎన్నుకొనబడినదే ప్రభుత్వం. ఆ ప్రభుత్వం అత్యధిక ప్రజల మనోభావాలకు అనుగుణంగా పనిచేయాలి. అప్పుడే ఆ ప్రభుత్వాలపై ప్రజలకు నమ్మకం ఏర్పడుతుంది. లేకుంటే ఆ ప్రాంతంలో అనేక ఉద్యమాలు పుట్టుకొస్తాయి. ప్రభుత్వాల్ని కూల్చివేస్తాయి. చరిత్రలో ఇలాంటి ఉదాహరణలు అనేకం. తెలంగాణ ఉద్యమంలో ప్రచార సాధనాలు, ప్రకటనలు, ప్రభుత్వంలో పాలకుల వైభరి తేటతెల్లమపుతుంది. ప్రజాస్వామ్యానికి పట్టుకొమ్మేన పార్శ్వమెంటులో ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోలేదు. తెలంగాణ ప్రజల సంతోషం ఎంతోసేపు ఉండలేదు. నిజంగా ప్రజాస్వామ్యం అవహస్యమైంది. ఎంతోమంది తెలంగాణ వాదుల చావులకు కారణమైంది. ప్రజాకోర్పులో ప్రభుత్వం దోషిగా నిలబడింది. ఇప్పటికైనా పాలకులు కళ్ళుతెరిచి ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడాలి. ఇచ్చిన మాటకు కట్టుబడి రాష్ట్రాన్ని ప్రకటించి తన నిజాయాతీని నిలబెట్టుకోవాలి.

ఏ ఉద్యమానికైనా దశ-దిశ ప్రజలే నిర్దేశకులు. ప్రజలను కాపాడుకోవాల్సిన బాధ్యత అందరిపైన ఉంది. ఉద్యమంలో సరైన నాయకత్వం ఉండాలి. పోరాటంలో స్ఫుర్తత ఉండాలి. ప్రజల్లో విశ్వాసం కలిగించాలి. ఉద్యమంలో ముఖ్య భూమిక వహించే వ్యక్తులకు నిజాయాతీ, చిత్రశుద్ధి చాలా అవసరం. సరైన సమయంలో సరిగా స్థందిస్తే ఆత్మబలిదానాలను తప్పకుండా నివారించవచ్చు. నిరాశ నిస్పుహాలకు తావివ్యకుండా ఎలాంటి మానసిక ఒత్తిడికి గురికాకుండా ఉద్యమాన్ని నడిపి ఉద్యమకారుల్లో ఛైతన్యాన్ని నింపాలి.

యుద్ధం అంటే శత్రువులతో తలపడటం. మనది పోరాటాల గడ్డ. లాలీలు విరిగినా, తూటాలు పేలినా, రుధిరమంతా రక్త ధారలైనా వెనుకడుగు వేయని యువకులు, ఎన్కొంటర్లకు వెరవకుండా మున్ముందుకు దూకిన యువకుల తెగువకు అడుగులు నేర్చిన నేల జిది. ప్రాణమున్నంతవరకు పోరాడిన చరిత్రేకాని వెనకడుగు వేసిన దాఖలాలేదు. అలాంటి ఈ నేలపై ఆత్మబలిదానాలా? ఇకవద్దు. మనకు పోరాడే శక్తి ఉంది. కలబడి, నిలబడి కొట్టాడే ఘైర్యం ఉంది. అన్నింటికంటే వీరులందించిన స్ఫూర్తి ఉంది. బరిగేసి శత్రుపోరు సాగించాలి. అందుకోసం ప్రతి ఒక్కరూ కలిసి ఉద్యమించాలి. బతికి తెలంగాణ సాధించుకోవాలి.

- ఉప్పుల వెంకన్ (అభి)

న



సాగిపోవుటే బతుకు,
ఆగిపోవుటే చావు,
తొలగి తొవ్వెవడిచ్చు,
తోసుకోని పోవలయు,
బతకదలచిన పోరు సుతారం తప్పదు.

- మహాకవి కాళోజీ

ఆత్మహత్యలను ఆపలేమా

- సుజాత సూరేపల్లి

ఇదొక విచిత్రమైన సందర్భం హింస - అహింసల మధ్య మీమాంస. ప్రజాస్వామ్యం-అప్రజాస్వామ్యం మధ్య కొట్టొచ్చినట్లు కనపడుతున్న సరిహద్దు. నీతి - అవినీతి మధ్య ఏదో తట్టుకున్న భావన. సమానత్వం - అసమానత్వ అర్థాల వెతుకులాట. ఏమైతుంది ఈ పవిత్ర భారతదేశంలో? ఏమైతుంది ఈ అర్థం కాని రాజకీయాలలో? ఎవరు చెప్పినరు ప్రజలె ప్రభుత్వాలను నడిపిస్తారని? తెలంగాణ చరిత్ర ఏమి చెపుతుంది? ఉద్యమం వెయ్యి చావులతో వర్షిల్లుతున్నది! కొండంత ఆశతో తల్లితండ్రులు పెట్టుకున్న ఆశలకంటే ఎందుకు తెలంగాణ ఉద్యమం ప్రాణం కంటే ఎక్కువైంది పాలమూరు దినేష్కి, కరీంనగర్ నర్సింగ్కి? లిద్దరు చిన్నపిల్లల్ని, భార్యను వదిలేసి రైలు కిందపడి చావాలన్న బలమైన కోరిక మంచిర్యాల శేఖర్కి ఎందుకు కలిగింది? అందరి వార్తలు రానే జర్నలిస్ట్ బోనగిరి రాములు బస్సుకు ఎదురుపోయి మరి గుధ్దకుని ఎందుకి సచ్చిందు?

మాటలతోని తెలంగాణరాదు. రాజీనామాలతోని తెలంగాణ అంతకన్నారాదు. ఎన్నికల జాతర్హాస్తే తాగనీకి, తినసీకి గింత దొరుకుతుంది కాని తెలంగాణ రాదు. తీరొక్క పోరాటాలతోని రాకపాయేం ఏం చేస్తే తెలంగానాస్తది? ఎవడు పెట్టిందు 28 తేదీ మీ తడ్డినానికి ముహూర్తం? బడుగు, బలహీన, కార్యకృత వర్గాల భూజాల మీద తుపాకిపెట్టి సాధించుకున్న ఈతేడి ఏమి తెచ్చింది? మంత్రులందరూ శుష్టిగా శత్రువుల ఇండ్లల భోజనాలు చేసి వారు కొనిచ్చిన విమానపు టీకెట్టులు కొనుకొని ధిల్లీకి పోయి జై తెలంగాణ అంటే ఆమాయకంగా నమ్మిన జనాలకు చావోచ్చింది! ఇది చుక్క రక్కం కారకుండా జరుగుతున్న శాంతియుత ఉద్యమం! అక్కా! ఇది ప్రజాస్వామ్యయుతంగా ఎవరి ఆస్తిని కొల్లగొట్టకుండా, ఎవడికి చీమ కుట్టినట్లు కూడా తెలవకుండా జరిగే ఆపరేషన్. గ్రీన్ హంట్ కాదు. సూసైడ్ హంట్. యాద్యమ్ ఎన్సీసీ గేట్ ముందు కాలి బుడిద అయితే, శ్రీకాంతాచారి చర్చం రాలిపడుతున్నా జై తెలంగాణ అంటే, ఇషాన్ రెడ్డి, వేఱగోపాల్ రెడ్డి మూడోకంటికి తెలవకుండా మూగపోతే హింస కాదు! జై తెలంగాణ అని నాలుగు పుష్పగుచ్ఛాలు, శవయాత్రలు జరిపించి వాడిని వీడు తిట్టి, వీడిని వాడు శవాలమీద ప్రమాణాలు చేసి జై తెలంగాణ అని ఎలుగెత్తి చాటి, వీరులారా వందనం అని పరవశించి పాడుకుంటే అది ప్రజాస్వామ్య ఉద్యమం! ఇన్ని ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న ఉద్యమం ప్రపంచంల ఎక్కుడన్నా ఉండా? అది కూడా భూమి కోసం, ప్రాంత విముక్తి కోసం.

మేధావులు ఇక్కడ కులాల కుంపట్లు పుట్టిస్తరు. తెలంగాణ ఎందుకరో బహుజనుల రాజ్యం కావాలి అంటడు దళితవాది. వీరి ఉద్దేశం, తెలంగాణలో బహుజనులు ఉండరు. పదిశాతం ఉన్న అగ్రకులాలు మాత్రమే ఉంటారు. వీరి దృష్టిలో కింది కులాలకు ఎప్పుడూ తెలివి ఉండదు. అందులో ఇంగ్రీష్ మాట్లాడకపోతే అసలు రాదు. ఇది ఇంగ్రీష్లో చెపితేనే అర్థం అవుతుంది. ! ఇంకా కొంతమంది ఉద్యమకారులు అడ్డమీద కూలోల్లకంటే అధ్వాన్సుం. ఎవడు పిలిచినా, వాడు ఏ ప్రాంతంవాడు అయినా, ఏ పార్టీవాడు అయినా, వాడు చేయబట్టి ఎన్ని ప్రాణాలు పోయినా తెలంగాణకి వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తరు. వినయ విధేయతలతో. అవును నేను చెప్పినకదా తెలంగాణ రాదనీ! ఒక చిలుక జోస్యాం! ఈ జోస్యాలకు మల్లాక ప్రాణం బలి! సచ్చినోడు కింది కులం వాడైతే ఇంకా పండగ.

ఇది దొరల తెలంగాణ అని దుమ్మెత్తిపోసి ఇంకాస్త సొమ్ము చేసుకుంటాడు. నా జోస్యుం ఫలించిందని ఆనందపడతాడు. తెలంగాణ తిండి తింటూ గాలి పీలుస్తూ, ప్రాణాలతో చెలగాటమాడుతున్న రాజకీయాలను అర్థం చేయించకుండా నాలుగు బందరాళ్ళను నెత్తిన మోపి నేను చెప్పిన కదా, తెలంగాణ రాదంటే రాదని తన కలుగులోకి పోతాడు. మల్లి బేరం వచ్చిందాకా కనపడదు. నిజాలను, విమర్శను అర్థం చేసుకోకుండా మామీదే ప్రేలాపనా అని గింజాకునే వారు కూడా ఉంటరు. అది సహజం. ప్రతివాడు నాజ్యోతిష్యమే కర్ణ్ణ్ అంటదు. లేదంటే వారి వారి దుకాణాలు నడవవకదా! క్షమించుని అనులారా, అక్కలారా, మేధావుల్లారా! మీ తెలివితేటలు ఏవి మాబీడ్డలని కాపాడలేవు. ఒకపక్క ఉవ్వెత్తున ఉద్యమం లేచిపడుతుంటే కేవలం అమ్ముడుపోయేవాడిని బూచిగా చూపించి ప్రాణం కంటే ఎక్కువ ఉద్యమంలో మనేకమైనవాడిని అవమానిస్తుంటే భరించలేకే ఈ కోపం, బాధ! పిట్టుల్లా రాలిపోతున్న ప్రాణాలను చూసుకుంట మౌనంగానే ఉందామా? ఒకటి తరువాత రెండు అని లెక్కలు కట్టుకుందామా? ఈ ప్రాంతం విముక్తి అయితే ఆ నలుగురికి తప్ప ఇంకెవడికి లాభంలేదా? ఈ మౌనంకాదా ఇన్ని ప్రాణాలు తీసింది? ఈ అఫ్ఫ వంకరల విధానాలు వెయ్యుకుంపట్టే కదా పచ్చని జీవితాలలో చిచ్చుపెట్టింది?

అవను ఇక్కడ ఉద్యమం ఉవ్వెత్తున సాగుతున్నది! శవాల గుట్టలను పేర్చుకుంటూ, నిచ్చెన మెట్లలాగా ఎక్కుతూ, పైపైకి ఎదుగుతున్నది. ఈ ఉద్యమ గమనాన్ని మనం మార్చము, చచ్చేవాడికి భరోసా ఇవ్వని ఉద్యమం, గాడి తప్పుతున్న ప్రజాస్వామ్యాన్ని దారిలో పెట్టని ఉద్యమం, మాటలతోని, మౌనాలతోని ప్రాణాలను తీస్తున్న ఉద్యమం గురించి మాట్లాడితే అపవాదు, అవమానం. అటు రాజకీయాలు, ఓట్ల రాజకీయాలను ఎన్నిసార్లు నమ్ముదాం. ప్రాంతం కోసం సమైక్యంగా, సామూహికంగా రాజీనామాలను చేసున్నవారితో రాజీనామాల ఆలోచననే భరించలేనివారితో ఇక్కడ పోటీ నడుస్తుంది. ఎందరు చచ్చినా మా పదవులు పదిలం అనే వాడిని మార్చలేం. రాబోయే ఎన్నికల్లో కీలక పదవులపై దస్తిలు వేసి, కలలుకంటున్నవారిని ఏమన్నా ఎనిమిదవ చాప్టర్ అమలులోకి వస్తుంది. వారి గురించి పల్లెత్తుమాట అనకూడదు. నల్లబాణ్ణీలతో నిరసన, అది కూడా మధ్యాన్న భోజన సమయంలో, ఇదే భరోసా, ఈ భరోసా నర్సింగ్‌కి, శేఫర్‌కి, రాములుకి, మల్లేష్టికి సరిపోలేదు. ఇటు ఉద్యమం మౌనంగా ఉంటుంది. ప్రాణాలైనా అర్పిస్తోం తెలంగాణ సాధిస్తామన్న నినాదాలు మూగపోతాయి. జాక్కను పెట్టిన జానారెడ్డి ఉగాండాకి పోయి అక్కడ పంచాయతీ పరిస్థితుల్ని చూసి వస్తాడు. 2014 ఎన్నికలలో గెలుస్తామని అమ్మకి భరోసా ఇస్తాడు. ఎన్నో కష్టాలు నష్టాలకోర్చి, ప్రాణాలు లెక్కచేయకుండ మార్చలు చేసి, దీక్కలు చేస్తే మిగిలేది హామీలేని వాగ్గానాలు, కనీసం శత్రువుని భయపెట్టిని నినాదాలు! రేపు వీరికి కోపం వస్తుంది. వెంటనే తెలంగాణ కండువా కప్పుకుంటారు. మనం షైమరిచిపోయి మల్లి గెలిపిస్తాం! ఈ దేశంలో ఇంటలెజెన్స్ వ్యవస్థ ఉండదు. అమ్మకి చావు కబుర్లు చెప్పదు. ఎనకొంటర్లు అంటే తెలియని, రక్కన్ని ఎన్నడూ కండ్ల చూడని గవర్నర్ ఇచ్చే నివేదికపై తెలంగాణ ఇవ్వాలా, వద్దా అన్న నిర్ణయం తీసుకుంటారు ధీలీ పెద్దలు. డబ్బు మూటలు కట్టుకుని కేవీపీలు రచిస్తున్న రహస్య కథనానికి మాత్రమే విలువ ఉంటుంది.

ఇది ఫ్రైంచ్ విఫ్ఫపం అయితే ఆత్మహత్యలు ఎందుకున్నట్టు? ఓడిపోయిన ప్రజాస్వామ్యాన్ని మార్చడానికి ప్రజల ఆకాంక్షలు తెలపడానికి, హక్కులు సాధించుకోవడానికి ఉద్యమాలు నడుస్తాయి. ఈ క్రమంలో యుద్ధం నడవాలి. శత్రువు ఎవడో స్పష్టంగా తెలవాలి. వాడి పూర్వా ప్రతివ్యాపోలు వసిగట్టగలగాలి. ఎత్తుకు పై ఎత్తులు వేయాలి. లేదంబే శాంతిలో అశాంతి, ప్రజాస్వామ్యంలో అప్రజాస్వామ్యం, హింసలో అహింస ప్రజల సౌంతం అయితుంది. ఒకవైపు ఉద్యమం భరోసా ఇవ్వకపోగా, మరొకవైపు ఎన్నికల వరకూ లాక్కాచ్చే పార్టీలు, డబ్బు మూటల రాజకీయాలు రంజాగా నడుస్తున్నాయా. ఉద్యమంలో పాల్గొనేవారికి, ఉద్యమాన్నే ఉపాధిగా అనుభవించి జీవిస్తున్న వారికి, ఏదో జరుగుతుందని, ఎవరో వస్తారని, ఇస్తారని, తెస్తారని ఎదురుచూస్తున్న అమాయక చక్రవర్తులకు మిగిలేది, నిరాశ నిస్పుహాలే. ఆత్మహత్యలే. ఈ దీనత్వం ఇన్ని ఉద్యమాలు జరిగిన తెలంగాణలో ఎన్నడన్నా ఉన్నాయా? జగిత్యాల జైత్రయాత్రలు, జనసభలు మల్లి రావా? ఒకవేళ వస్తే ఇంతకన్నా ఎక్కువ ప్రాణాలు పోతాయా! ఇంతకన్నా ఎక్కువ కేసులు అయితయా? కనీసం ఆ

చావులను అమర వీరుల చావులని అన్నా భవిష్యత్తు తరాల వారికి మిగులుతాయి కదా! ఎన్ని చావులు చచ్చినా కడలని, మెదలనివారు ఇప్పుడు ఎన్నికల కోసం, యువరాజ పట్టాభివేకం కోసం, అమృ వారి కలలు, కోరికల పంటకు ఇప్పుడు ఏదో నిర్లయం తీసుకుంటే అది మన వియంగా భావించక్కరేదు. ఈ దుఃఖాన్ని అందరం పంచుకుండాం రాండ్రి! లేదా ప్రజాస్వామ్యాన్ని మారుద్దాం! అది కేవలం పటిష్టమైన ఉద్యమంతోనే సాధ్యా!

- సుజాత సూరేపల్లి

తెలంగాణ రచయితల వేదిక రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి

04.02.2012, నమస్తే తెలంగాణ

న

వీరగడ్డని తలదించనీకండి!

మనల్ని మనం తగలెట్టుకోవడమంటే...

మనల్ని మనం ఓడించుకోవడమే..!!

ఇది తెలంగాణ వీరగడ్డ...

పోరాటాల పురిటిగడ్డ

ఈ నేల పొరల నిండా యుద్ధ చరిత్రలే

బిడ్డలారా.. అమాయక వసిమెగ్గలారా...

హృదయం ద్రవిస్తోంది!!

నిజాయతీ ఇచ్చిన ఛైర్యం మీరు...

స్వచ్ఛత అద్దిన పరిమళం మీరు..

కడుపుమంట లేపిన ఉప్పేన మీరు..

చరిత్రను ఒక్కసారి నెమరేయండి

‘ఛైర్యం’ తప్ప ‘దైన్యం’ ఎన్నడూ

విజయాన్నిప్పలేదు..!!

శౌర్యాన్ని చరిత్ర పుటల నిండా

అద్దిన తెలంగాణం మనది..

కోటి గాయాలను గుండె నెత్తుటితో

ముద్దాడిన ... సముద్రుడంత

లోతున్న నేల యిది..

అగ్రి బుట్టపోతే ఏమెస్తది...

క్షణం సానుభూతి తప్ప..

ఎవ్వడి జాలీ మనకక్కర్చేదు...!

శగలై కాలాన్ని మండించాలిగానీ..

శవలై.. కన్నిటి ధారలా

జారిపోకూడదు..!

హక్కుల పోరాటాన్ని గునపాల్లా దించి...

దుక్కుల్లో నాగశ్శై నిలిచి....

దిక్కులు పిక్కటిఖ్యించి...

‘నిజాం’నే పెకళించిన

బిడ్డల గన్న నేల యిది..!

మరణానికి వెరవని

యుద్ధవీరుల నిచ్చిన పోరుగడ్డ మనది

కడుపునిండా శూరుల నెత్తుటి గాధలు

గర్వంగా దాచుకున్న వీరగడ్డ యిది...

ఎగిసిపడే ఉడుకు నెత్తుటిని

పిడికిట్లో బిగించడం

ఎపడికి సాధ్యం గనుకా..

జవసత్యాల జెండాలై...

జనం గుండెల నిండా ‘ఉద్యమాల’

ఉపిర్చు ఉడాలి తప్ప...

బిడ్డలారా ... భవిత మెరుపుల్లారా..

దైన్యపు చావులతో..

వైరాగ్య మరణాలతో..

ఈ వీరగడ్డని తలదించనీకండి!!

- రావులపల్లి సునీత

27.01.2010, అంధ్రజ్యోతి

రిపోర్టు

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో ఆత్మబలిదానాలను ఆపడం ఎట్లా?



చర్చకార్యక్రమంలో ప్రొఫెసర్ కృష్ణరెడ్డి, డాక్టర్ పి.వీరేంద్రనాథ్, శ్రీ టి. ప్రేమకుమార్, ప్రొఫెసర్ శ్రీమతి సురేపల్లి సుజాత, శ్రీపొత్తురి వేంకటేశ్వర రావు, ప్రొఫెసర్ అస్వర్ భాన్, కోటేశ్వర్ దేవులపల్లి తదితరులు వక్తలుగా హజరయ్యారు.

తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్ ఆధ్వర్యంలో వారం వారం నిర్వహించే చర్చకార్యక్రమంలో భాగంగా ఫిలివరి 9న శనివారం నాడు 'తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో ఆత్మబలిదానాలను ఆపడం ఎట్లా?' అనే అంశంపై చర్చ జరిగింది. ఈ చర్చలో సీనియర్ సంపాదకులు శ్రీపొత్తురి వేంకటేశ్వర రావు, ప్రొఫెసర్ కృష్ణరెడ్డి, ప్రొఫెసర్ శ్రీమతి సురేపల్లి సుజాత, ప్రొఫెసర్ అస్వర్ భాన్, డాక్టర్ పి.వీరేంద్రనాథ్, కోటేశ్వర్ దేవులపల్లి తదితరులు వక్తలుగా హజరయ్యారు.

తెలంగాణ ఉద్యమం ఈ రోజు మళ్ళీ చౌరస్తాలో ఉంది. ఉద్యమం ఉమ్మెత్తున్న ఎగిసిపడుతున్నప్పుడు ఈ ఆత్మబలిదానాలు ఆగుతున్నాయి. కొంత ప్రభుత రాగానే మళ్ళీ జరుగుతున్నాయి. శ్రీకంతాచారి నుంచి నిన్న చనిపోయిన కవిత వరకు వెయ్యి మందికి పైగా విద్యార్థుల ఆత్మబలిదానాలను పరిశీలిస్తే, సీమాంధ్ర నాయకుల, పెట్టుబడిదారుల అహంకారపు మాటలు, తెలంగాణను అడ్డుకుంటామనే వాదనలు వచ్చిన ప్రతిసారి యువత, విద్యార్థులు తమను తాము బలి చేస్తా ఒక నిరసన రూపంగా ఎంచుకున్నారు. ప్రపంచంలో అనేక పోరాటాలు ఉన్నాయి. వివిధ రూపాలు ఉన్నాయి కానీ ఆత్మహత్యలు ఎక్కుడా జరుగలేదు. కారణం దానికి పురికొల్పిన మాటలు ఉన్నాయి.

1969 ఉద్యమంలో ఉన్నటువంటి పట్టుదల, అంకితభావం, ఆత్మస్థయర్థంతో పోరాడడం, ఆనాటి నాయకత్వం నిర్వహించిన పాత్ర ముఖ్యకారణం. ప్రస్తుత ఉద్యమంలో యువతను సరైన పోరాట మార్గంలో నడిపించే బాధ్యత తీసుకోలేదు. అందుకే ఎటూ తోచని స్థితిలో ఈ పరిస్థితి వచ్చింది. దానికి కారణాలు చాలా ఉన్నాయి. అయితే

వాటికంటే ఎక్కువగా ఇప్పుడు వాటిని ఆపడం ఎట్లా అనుకున్నప్పుడు, తెలంగాణలో జరుగుతున్న ఆత్మహత్యలు వ్యక్తిగత రుగ్గుత కాదు. సమాజం కోసం నేను బలి అవతున్నాను అన్ని అనుకుంటున్న యువతను ఐక్య ఉద్యమం వైపు తీసుకురావడం.

ఉద్యమం అంటే అందరు కలసి సమైక్యంగా పోరాటం చేయడం. ఇవాళ తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని అటువైపుగా తీసుకెళ్లాలి. ఈనాడు రాజకీయం విలువలు లేనిదిగా తయారైంది. ఆనాడు ఒక పొట్టి శ్రీరాములు ప్రాణత్వాగం చేస్తే అంద్ర రాష్ట్రం ఇస్తే, మరి ఇంత మంది ప్రాణాలకు విలువ లేదా అంటే ఈ రోజు ప్రభుత్వాలు విలువలు లేనివి. రాజకీయాలు పతనమయ్యాయి. కాబట్టి ఈ త్యాగాలు అవసరం లేదు అనేది యువతకు అర్థం చేయించాలి.

యువత నిస్సహాయ స్థితిని నూతన పంధావైపు నడిపించాలి. అప్పుడు మాత్రమే ఆత్మబలిదానాలు ఆగుతాయి. మనమంతా ఉద్యమాన్ని ఆత్మపరిశీలన చేసుకొని ముందుకు వెళ్లాలని వక్తలు పేర్కొన్నారు.

యువతను తెలంగాణ ఒక ఉద్యమం వైపు తీసుకురావాలని, తెలంగాణ పోరాట ఉద్యమంలో సరైన మార్గంలో నడిపించే బాధ్యత ఉద్యమకారులదేనని అన్నారు.

తెలంగాణ బతుకు పోరు - అని దానిని బతికి సాధించుకోవాలె తప్ప ఆత్మబలిదానాలకు పాల్పడవద్దని విద్యార్థులు, యువకులను పలువురు వక్తలు కోరారు.

ప్రత్యేక రాష్ట్ర సాధనే ధ్యేయంగా ఉద్యమ కార్యాచరణ ప్రకటించి అందులో అందరినీ మమేకం చేయాల్సిన అవసరమందని, అప్పుడే ఆత్మబలిదానాలు ఆగే అవకాశముందని అభిప్రాయపడ్డారు.

తెలంగాణపై రాజకీయ నాయకులు చేస్తున్న ప్రకటనలు, కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాల వల్ల ఆత్మబలిదానాలు రోజు రోజుకూ పెరిగిపోతున్నాయని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

1969 ఉద్యమం సమయంలో పాలక పార్టీకి తెలంగాణ ఇవ్వకూడదనే స్పష్టమైన వైఫలి ఉండేదని, నేడు తెలంగాణ జస్తమని ఇవ్వకపోవడంతోనే ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలు చోటు చేసుకుంటున్నాయని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్ పైర్కెర్ ఎం. వేదకుమార్, ప్రోఫెసర్ లింబాది, జగన్మహారావు, కొమ్మడి నరసింహరెడ్డి, రాజేష్, ముత్యం రెడ్డి, ఆజాద్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

- బోసకుర్తి సోమేశ్వర్

కో-ఆర్డినేటర్, తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్

హైదరాబాద్, ఫిబ్రవరి 09

న

కాంగ్రెస్, టీడీపీ వల్లే : పిడమర్తి రవి

కాంగ్రెస్, టీడీపీల వల్లే తెలంగాణ వ్యాప్తంగా విద్యార్థులు, తెలంగాణవాదులు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారని టీఎస్జాక్ చైర్మన్ పిడమర్తి రవి అన్నారు. తెలంగాణను సాధించే దిశలో ఉన్నప్పటికీ కాంగ్రెస్, టీడీపీల కుటిల రాజకీయాలు తట్టుకోలేక బలిదానాలు చేస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. విద్యార్థులు, తెలంగాణవాదులు ఆత్మహత్యలతో సాధించేది ఏమిలేదని బతికి బంగారు తెలంగాణను చూడాలని కోరారు.

కరపత్రం

బలిదానాలు - రాజకీయ చైతన్యం

- డిటీఎఫ్ నిజామాబాద్ జిల్లా శాఖ కరపత్రం

గత రెండు మాసాలుగా (డిసెంబర్ 9, 2009 ప్రకటనను చిదంబరం 'యు' టర్న్ తీసుకున్న తర్వాత - జనవరి, ఫిబ్రవరి 2010లలో) తెలంగాణ ఉద్యమం కోసం ప్రాణత్యాగాలు చేస్తున్నావారి సంఖ్య పెరిగిపోతున్నది. తెలంగాణ లక్ష్మీసాధన ఎంత అందోళనకరంగా ఉందో, విద్యార్థుల, యువకుల, వివిధ రాజకీయ కార్యకర్తల ఆత్మత్యాగాలు అంతకన్నా అందోళన కల్గిస్తున్నాయి. ఆత్మహత్యలు వద్ద - పోరాటం ముద్దు అనే నినాదాలు అన్ని రాజకీయ పార్టీలు ప్రకటిస్తున్నాయి. అయినా జరగాల్సిన బలిదానాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. తెలంగాణ వ్యాపితంగా 200 బలిదానాలు జరిగితే ఒక్క నిజామాబాద్ జిల్లాలోనే 20 దాకా జరగడం, అందులో కామారెడ్డి డివిజన్లో అత్యధికంగా ఉండడం ఆలోచించాలిన అంశం.

ఈ బలిదానాలు జరుగుతున్న ప్రాంతాలు, వ్యక్తుల్ని ఆయా సామాజిక, ఆర్థిక నేపథ్యంతో చూసినప్పుడు ఆర్థికంగా వెనుకబడిన వర్గాలవారే ఈ మార్గాన్ని ఎంచుకున్నట్లు, వెనుకబడిన ప్రాంతాల వారే ఈ దారిలో నడుస్తున్నట్లు దోహదమవుతుంది. నిజామాబాద్ జిల్లాలో మైదానాల ఆత్మహత్యలు అధికంగా జరిగిన ప్రాంతాలలోనే ఈ బలిదానాలు జరగడం గమనార్థం.

ఈక తెలంగాణ విషయంగా రాజకీయ నాయకులు చేస్తున్న ప్రకటనలు కూడా ఈ బలిదానాలకు కొంతమేరకు కారణమవుతున్నాయి. తెలంగాణ సాధనకోసం ప్రాణత్యాగానికైనా సిద్ధమేసంటు దాదాపు తెలంగాణను కాంక్షిస్తున్న రాజకీయ నాయకులు తరచుగా చేస్తున్న ప్రకటనలు యువతను ప్రేరేపిస్తున్నాయి. తెలంగాణ ఏర్పాటు ఒకడుగు ముందుకు, రెండడుగులు వెనక్కి పోతున్నా, ఒక్క రాజకీయ నాయకుడు ఆత్మత్యాగం చేసుకోలేదు (పీరు చేసుకోవాలని కాదు). కానీ నిరాశ నిస్సుహాలకు లోనైన యువత మాత్రం ఆత్మత్యాగాల్సి ఎంచుకుంది. దీన్ని నివారించాల్సిన అవసరం రాజకీయ పార్టీలకన్నా, విద్యార్థి, ప్రజాసంఘాలపైననే అధికంగా ఉంటుంది. తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని కొనసాగిస్తూనే విద్యార్థుల్లో, యువకుల్లో రాజకీయ చైతన్యం కలిగించాలి. నిజానికి ఈ బలిదానాల సంస్కృతి తమిళనాడు నుంచి దిగుమతి అయింది. ఒకప్పుడు మాట్లాడోల్సుకు ఫ్యాన్స్‌గా ఉండే అభిమానులు బలిదానాలు చేసి సినీ హీరోలకు వీరాభిమానులుగా గుర్తింపు పొందడం, వారి శవయాత్రకు వేలాదిగా జనం హజరు కావడం, సదుస్యలు సమావేశాలు ఏర్పాటు చేయడం లాంటి తదితర కార్యక్రమాలు యువకుల్ని బలిదానాల వైపు మరింత ప్రేరేపించాయి. దీనికి తోడు యువతకు భవిష్యత్తు లేకపోవడం, నిరుద్యోగ సమస్య, ఉపాధి లేకపోవడం, కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితి బాగులేకపోవడం తదితర కారణాలు ఇలాంటి చర్యలకు కారణమైతుంటాయి. కాలక్రమంలో తమిళనాడులో రాజకీయ బలిదానాలు మొదలయ్యాయి. ఏబ్బు రాజకీయ పార్టీ వీటిని నిలపలేకపోయాయి. వీటికి వ్యతిరేకంగా చైతన్యాన్ని కల్గించలేకపోయాయి. ఇదే సంస్కృతి వైఎస్ రాజకేశవర్ణరెడ్డి మరణం సందర్భంగా అంధ్రప్రదేశ్‌లో ప్రారంభమయ్యాయి. ఇదో హిస్టోరియాలాంటి సామాజిక రుగ్మత.

సామాజిక అవగాహన, రాజకీయ చైతన్యం, ఉద్యమస్వార్థి, ఉద్యమాలపట్ల సరిద్యైన అవగాహన లేకపోవడం, ఉద్యమ ఫలితాల గూర్చి అతిగా ఊహించడం, ప్రచారం జరగడం ఈ ఆత్మత్యాగాలను మరింతగా పోత్సహిస్తాయి.

కోరుకున్నది వెంటనే అందుకోవాలని, అనుభవించాలని, వాటికై ఎలాంటి చర్యలకైన వెనుకాడని మనస్తత్వం, కోరుతున్నది లభించనప్పుడు, అందదేమానన్న ఆందోళన ఉన్నప్పుడు, నిరాశ నిస్పృహలకు గురై న్యానతాభావన గలవారు ఇలాంటి చర్యలకు ఎక్కుపుగా పాల్చుడుతారు. కాబట్టి వీరికి విభిన్న అంశాలపట్ల అవగాహన పెంపొందించాలి. పెంపొందించాల్సిన బాధ్యతలను ఆయా రాజకీయ పార్టీలు గుర్తిస్తే మంచిది. కానీ రాజకీయలభ్యిని ఆశించి ఏ రాజకీయ పార్టీ ఈ పని చేయలేదు. అందుకే విద్యార్థి, యువజన, ప్రజా సంఘాలు ఈ పనిని చేపట్టాలి. ముఖ్యంగా విద్యార్థులకు రాజకీయ చైతన్యాన్ని కలిగించాలి. ఉద్యమాల గూర్చి, ప్రజా పోరాటాలగూర్చి, ఆపోరాటాలు నడిపిన, నడిచిన తీరు గూర్చి, నాయకత్వం వహించిన నాయకుల గూర్చి, పొందిన ఘలితాలగూర్చి, రాజకీయ, ఆర్థిక అంశాల గూర్చి చర్చించాలి. విపులీకరించాలి.

ఇంకా చెప్పాలంటే విద్యార్థులకు విధిగా గతితార్పిక, చారిత్రక, భౌతిక, వాదాలగూర్చి, మానవ పరిణామ సిద్ధాంతం గూర్చి, వివిధ వ్యవస్థల గూర్చి, దోషించి గూర్చి, వీటిని ఆయా ప్రజలు, వర్గాలు వివిధంగా పరిషురించుకున్నది క్షణింగా విసదీకరించాలి. ఈ రాజకీయాలు విద్యార్థులకు తెలియకపోవడం, రాజకీయ నాయకుల అవకాశవాదం అర్థంకాకపోవడం, ఉద్యమాలు జరుగుతున్న మధ్యకాలంలో ఉద్యమాల్లో చేరి ఉద్యమాన్ని స్వంతం చేసుకోవడం, పక్కదారి పట్టించడం లాంటి చర్యలతో ఉద్యమాలనే ఘణంగా పెట్టే రాజకీయాలగూర్చి, రాజకీయ నాయకులగూర్చి స్పష్టత లేకపోవడంతో అమాయకుల ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోతున్నాయి. ఉద్యమాలు మొదలుకావడం, కొనసాగడం, మలుపులు తిరగడం, ముగింపు అగమ్యగోచరంగా ఉండడం, దశ దిశ లేకుండా సాగడంతో యువత ఆవేశాలకు లోనుకావడం జరుగుతున్నది. వీటిని నివారించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

వీటితోపాటు ఉద్యమ ఘలితాలను అరచేతిలో స్వర్గంలా చూపడం, పోగొట్టుకున్న హక్కుల్ని పొందుతామనే భావనలు ఇలాంటి చేప్పలకు దారితీస్తాయి. సమైక్య రాష్ట్రంలో తెలంగాణ యువతకు ఎంత సప్తం జరగాలో అంతకన్నా ఎక్కువే జరిగింది. ముఖ్యంగా ఉద్యోగ, ఉపాధిలో తీరిని నష్టాన్ని తెలంగాణ యువకులు గత 50 సంవత్సరాలుగా ఎదుర్కొన్నారు. ఇది వాస్తవం. తెలంగాణ ఏర్పడినా ఈ నష్టాన్ని తిరిగి పూరించుకోలేము. సహజవనరులు దుర్దినియోగం చెందాయి. ధాన్యాగారమైన తెలంగాణ ఎడారి అయింది. రైతుల గుండెలు పగిలాయి. దేశంలోని రైతు ఆత్మహత్యల్లో విదర్శ తర్వాత తెలంగాణ రెండవ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. అయితే పోయిన రైతుల ప్రాణాల్ని తిరిగి పొందలేము. తెలంగాణ ఏర్పడితే రైతుల ఆత్మహత్యలుండవనే హమీని ధైర్యంగా ఏ రాజకీయ పార్టీ ఇచ్చే స్థితిలో లేదు. ఇప్పలేదుకూడా. రాజకీయ పరిపక్వత, పొలకవర్గాల భావజాలం తెలిస్తేతప్ప ఇది అర్థంకాదు. కాకపోతే కొంతలో కొంత వ్యవసాయ రంగంలో మార్పు వస్తుంది. నీటి వినియోగం పెరగవచ్చు! సాగు సుక్రమంగా జరగవచ్చు. దీర్ఘకాలంలో మరికొన్ని ప్రాజెక్టులు ఏర్పాత్రితే, బోరుబావుల తప్పకం తగ్గివచ్చు. ఈ విషయాలన్నీంటిని రాజకీయ చైతన్యం ద్వారా మాత్రమే యువతకు అవగాహన కలిగించగలుగుతాం. కాబట్టి ఈ పనిని విద్యార్థి, యువజన సంఘాలు మాత్రమే చేయగలుగుతాయి.

ఈ సందర్భంగా ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాల గూర్చికూడా యువతకు స్పష్టమైన అవగాహన కలిగించాలి. తెలంగాణ ఏర్పడడంతోబే నిరుద్యోగ సమస్య పూర్తిగా నిరూలించబడుతుందని, చదువుకున్న ప్రతిపారికి ఉద్యోగాలు దొరుకుతాయని, మిగతా యువకులకు వివిధ ఉపాధి అవకాశాలు లభిస్తాయని, మొత్తంగా తెలంగాణ ఓ స్వర్ధామం అవుతుందని భ్రమలు ఉంటే కొందరికి ఉండవచ్చు! కానీ ఇవన్నీ నాణేనికి ఒకవైపేని, తెలంగాణ ఏర్పడినా నిరుద్యోగ సమస్య ఉంటుందని, కాకపోతే గతంలోలగా ఇతర ప్రాంతాలవారు ఉద్యోగాలు తన్నుకపోయే అవకాశం ఉండడని, కొంతమేరకు ఉద్యోగ అవకాశాలు, ప్రమోఫ్స్ అవకాశాలు, పెరుగుతాయని యువతకు చెప్పాల్సిన అవసరం ఉంది.

అలాగే దేశవ్యాపితంగా ఉన్నట్లే ఆశ్రీత పక్కపోతం, అవినీతి, లంచగొండితనం రెడ్టపేపిజం, పొలకపక్కాల తప్పుడు విధానాలు, ఉన్నత వర్గాల పెత్తనం, బంధుప్రీకతి, సిఫారసుల ద్వారా పనులు జరగడం ఇప్పడున్నట్లే

ఉంటుంది. పీటికి వ్యతిరేకంగా నిజాయితీపరులు ఆప్యుడూ పోరాదాల్చిందే! దళితుల, బహుజనుల, వెనుకబడిన తరగతుల (మరీంవెనుకబడిన), గిరిజన, మైనారిటీ, మహిళల సమస్యలు దాదాపు యథాతథంగానే ఉంటాయి. ఇప్పుడు పోరాడినట్లుగానే తెలంగాణ ఏర్పడిన తర్వాత కూడా ఈ వర్గాలు పాలక వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాదాల్చిందే! విద్యార్థులకుండే సమస్యలు విద్యార్థులకు ఉంటాయి. భూములు అన్యాక్రాంతం అవుతాయి. దున్మేవాడికి భూమి నినాదంగానే ఉంటుంది. భూపంపకాలు జరగవు. పోలీసు వ్యవస్థలో, రెవెన్యూ వ్యవస్థలో, ఉద్యోగుల్లో, ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో అనూహ్వామైన మార్పులేమి జరగవు. కెసిఆర్ కోరినట్లు దళితుడు ముఖ్యమంత్రి అయితే దళితుల పక్షపాతిగా మాత్రం పనిచేయజాలడు. ఒకవేళ చేస్తే అవిశ్వాసం ఉండనే ఉంటుంది. ఎందుకంటే ముఖ్యమంత్రి పదవి ప్రత్యుష్ట ఎన్నిక కాదుకాబట్టి.

ఈవిధంగా చెప్పుకుంటూ పోతే నిరాశ అనిపిస్తుంది. కాని ఇది వాస్తవం అని గ్రహించడమే రాజకీయ చైతన్యం. అయితే ఏ వ్యవస్థలోనైనా పోరాదేవారు పోరాడుతూనే ఉంటారు. పొర హక్కులకోసం పాకులాడే వారుంటారు. ఏ వ్యవస్థలోకూడా ప్రజలకు పూర్తిస్థాయి న్యాయం జరగదనేది సామాజిక స్ఫూర్హ ఉంటేనే గుర్తించగలరు. అయితే మెజారిటీ, మైనారిటీ అనే సూత్రీకరణలుంటాయి. ఒక వ్యవస్థకు మరో వ్యవస్థకు వ్యత్యాసం ఉంటుంది. ఒక వ్యవస్థను కాదని మరో ఒక వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసుకున్నప్పుడు, అది తప్పకుండా అభివృద్ధికరంగానే ఉంటుంది. రాజకీయ, తాత్విక చింతన ఉంటే తప్ప ఈ విషయాలు అవగతం కావు.

కాబట్టి మార్పు అనివార్యం అవసరం కూడా! మొత్తంగా తెలంగాణ ఆంధ్ర వలసవాదుల దోషించి గుర్తింది. ఇంకా కొనసాగడానికి పీలులేదు. ఈ దోషించి తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పాటు ద్వారా మాత్రమే ఆగిపోతుంది తప్ప, ఏ సూత్రాలు, ఒప్పందాలు, ప్రాంతీయ బోర్డులు, మంత్రి పదవుల, పంపకాలు పనిచేయవని గత 50 సంవత్సరాలుగా తేలిపోయింది. ఇంకా అలాంటి తప్పుడు ఆలోచనలతో మోసపుచ్చటానికి ధిల్లీ రాజకీయాలు ఎప్పుడు పనిచేస్తానే ఉంటాయి. మోసపోయింది చాలు కాబట్టి, ఇక మోసపోవాల్సిన అవసరం లేదు. కాబట్టే ఉద్యమం రాజకీయ పరిధులు దాటి, విద్యార్థుల, ప్రజల చేతుల్లోకి వెళ్లిపోయింది. ఇదో ఆరోగ్యకరమైన, అభివృద్ధికరమైన అంశం. రాబోయే పొలకవర్గాలకు ఇదో పౌష్టిక కూడా! ఈ విధంగా ఉద్యమాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ ఉద్యమాల్లో, ప్రజలతో మమేకం కావడం ఉద్యమ స్వార్థి ఉన్నవారి లక్ష్యంగా ఉండాలి. కాని నిరాశపడి, అతిగా ఊహించుకొని, అయ్య తెలంగాణ రాదేమాననే ఆలోచనలతో విద్యార్థులు, యువకులు ఆత్మత్యాగాల మార్గాన్ని ఎంచుకోవద్దు. ఉద్యమాలతో మరింత రాటుతేలాలి. అవసరమైతే తప్పుడు రాజకీయాలను ఎండగట్టాలి. నాయకత్వ బాధ్యతలు తీసుకోవాలి. ఉద్యమ లోతుపాతుల్ని విశ్లేషించుకుంటూ, మరింత ఉన్నత స్థాయికి ఉద్యమాన్ని తీసుకెళ్లాలి. గాని ఆత్మహత్యలు పరిష్కారాలు కావని గ్రహించాలి.

పరాయాదు దోషించి చేస్తే తన్న తరిమేద్దాం! మనవాడే దోషించి చేస్తే ఇక్కడే పాతరేద్దాం! అన్న కాళోజీ స్వార్థితో అంతిమ విజయం కోసం పోరాటం చేయండి. విద్యార్థులు, యువకులు, ప్రజలే చరిత్ర నిర్మాతలనే నానుడిని విజయవంతం చేయండి. రాజకీయంగా మరింత రాటుతేలండి! ఆత్మహత్యల్ని మానండి!!

- డిటీఎఫ్ నిజామూబాద్ జిల్లా శాఖ కరపత్రం

ఫిబ్రవరి 21, 2010

న

(ఫిబ్రవరి 20, 2010న యాదయ్య ఆత్మ బలిదానం సందర్భంగా)

కరపత్రం

ఆత్మహత్యలు వద్ద - పోరాటమే ముద్దు

ప్రియమైన విద్యార్థి, యువజన మిత్రులారా!

దోషిణి నుండి, పరాయిపాలన నుండి, వివక్ష నుండి విముక్తి కోసం అవిశ్రాంతంగా పోరాచుతూ వస్తున్నది - 1952లో మొదలైన తెలంగాణ పోరాటం ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నది. ఈ పోరాటం మధ్యలో విరామం తీసుకున్నదేగానీ విరమణ చెందలేదు. 1948లో హైదరాబాద్ రాష్ట్రం భారత యూనియన్లో విలీనమైన తర్వాత 1952లో ఎన్నికలు జరిగి బూర్జుల రామకృష్ణారావు నాయకత్వంలో ప్రజా ప్రభుత్వం ఏర్పడే వరకు నాలుగేండ్రపాటు హైదరాబాద్ రాష్ట్రం కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రతిక్షక్త అజమాయిషీలో ఉండింది. కేంద్రం దింపిన మిలటరీ బలగాలు రాష్ట్రమంతా విస్తరించి దొరలకు, రజాకార్డకు, భూస్వామ్య అణిచివేతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడిన తెలంగాణ ప్రజలపై తీవ్రమైన దమనకాండ జరుపుతున్న కాలం. రాష్ట్రంలో శారపాక్కలు మృగ్యమైపోయినాయి. మరోవైపు సివిల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్గా నియమితుడైన వెల్లోడి హైదరాబాద్ రాష్ట్ర ఉద్యోగులను ముఖ్యంగా ముస్లింలను తెలుగురాదని, ఇంగ్రీషు రాదనే సాకుతో తొలగించి వేలాదిమంది ఉద్యోగులను మద్రాసు రాష్ట్రం నుండి హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో దిగబెట్టినాడు. నిజాం ప్రభుత్వంప్రవేశపెట్టిన ముల్కీరూల్చుకు విరుద్ధంగా నాన్ ముల్కీలను నియమించే ప్రక్రియ నిరాఫూటంగా కొనసాగింది. రాష్ట్రంలో శార హక్కులు మృగ్యమైన కారణంగా ప్రజలు ఈ నియమకాలను ప్రశ్నించలేకపోయారు. 1952లో ప్రజా ప్రభుత్వం ఏర్పాటినాక వచ్చిన స్వేచ్ఛ కారణంగా విద్యార్థులు, యువకులు తెలంగాణ వ్యాప్తంగా “నాన్ ముల్కీ గోబ్యూక్”, ఇంగ్లీసాంబార్ గోబ్యూక్”, నినాదాలతో ఉద్యమించినారు. బూర్జుల ప్రభుత్వం నాన్ ముల్కీలను వెనక్కి పంపించకుండా ఉద్యమిస్తున్న విద్యార్థులపై అణిచివేతకు పాల్పడింది. లారీచార్జీలు జరిపింది. కాల్చులు జరిపింది. ఈ దమనకాండలో వందలాదిమంది విద్యార్థులు క్షతగాత్రులైనారు. జైశ్వర్యపాలైనారు. 13మంది విద్యార్థులు పోరాటంలో ఆమరులైనారు. ఇంత జరిగినా నాన్ముల్కీలు మాత్రం వెనక్కి పోలేదు.

1956లో తెలంగాణ ప్రజల అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఘజల్ అలీ కమీషన్ ను సిఫారసులకు విరుద్ధంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం హైదరాబాద్ రాష్ట్రాన్ని విభజించి మరాటి మాట్లాడే మరాత్వాడా జిల్లాలను మహారాష్ట్రలో, కన్నడ మాట్లాడే జిల్లాలను కర్నాటకలో కలిపి, మిగిలిన తెలంగాణ ప్రాంతాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ ను ఏర్పాటు చేసింది. ఈ బలవంతపు విలీనానికి వ్యతిరేకంగా కూడా తెలంగాణ విద్యార్థి, యువజనులు గొంతెత్తినారు. నాయకత్వం లొంగుబాటు కారణంగా విలీనం జరిగిపోయింది. విలీనానికి ప్రాతిపదికన పెద్దమనుషుల ఒప్పందం లోని రక్షణలు అన్న సంగతి మన అందరికీ ఎరుకే.

విలీన జరిగిన 13 ఏండ్రుకే 1969లో తిరిగి విద్యార్థులు, యువజనులు, ఉద్యోగులు ప్రత్యేక రాష్ట్రంకోసం ఉద్యమించినారు. 9 నెలలపొటు తెలంగానలో ప్రభుత్వం నడిచే పరిస్థితి లేకుండింది. సూక్ష్మ, కాలేజీలు, యునివర్సిటీలు, ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు అన్ని బందయినాయి. నిరాపోరదీశ్వా శిబిరాలు గ్రామ గ్రామాన వెలిసినాయి. ఊరేగింపులు, రాస్టరోక్సులు నిత్యం జరిగేవి. సూక్ష్మ, కాలేజీలు, జైశ్వర్యగా మారిపోయినాయి. లారీచార్జీలు, పోలీసు కాల్చులు జరగని రోజులు లేవు. పోలీసు కాల్చుల్లో అధికార లెక్కల రపకారం 370మంది చనిపోయినా అనధికార

లెక్కల ప్రకారం మరణించినవారు వెయ్యిపైనే ఉండవచ్చునని ఆనాటి ఉద్యమ పరిశీలకుల అంచనా. విద్యార్థి - యువజనుల పోరాటశిలత, త్యాగనిరతి అసాధారణమైనది. స్వాతంత్యానంతర భారతదేశ చరిత్రలో 1969నాటి తెలంగాణ ఉద్యమానితో పోల్చడిగినది మరొకటి కానరాదు. ఉవ్వెత్తున లేచి పడిన కెరటం తీరు నాయకత్వం విద్రోహం ఘలితంగా ఉద్యమం ఏమి సాధించకుండానే చల్లదిపోయింది. అయితే తెలంగాణ ప్రజల గుండెల్లో మండుతున్న ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఆకాంక్ష మాత్రం నివురుగప్పిన నిప్పులా ఆరిపోకుండా ఉంది. 25 ఏండ్రపాటు ఉద్యమ ఆకాంక్ష సుప్తావస్థలో ఉండిపోయింది. ఈ కాలంలో తెలంగాణ వనరుల దోషిడి తీవ్రతరమైంది. భాషా సాంస్కృతిక అస్తిత్వం తీవ్రంగా దాడికి గురి అయ్యంది. తెలంగాణ మొత్తంగా ఆంధ్రుల ఆక్రమిత ప్రాంతంగా మారిపోయింది. నీళ్ళు, నిధులు, నియామకాలు, బోగ్గు, భూమి, అడవి, పైదరాబాద్ నగరం మనవి కాకుండాపోయాయి. తెలుగుజాతి అత్యగొపన నినాదంలో కొట్టుకుపోయిన తెలంగాణ అస్తిత్వ స్పృహ తిరిగి మేల్గొంది. 1996 మొదలైన తెలంగాణ భావజాల వ్యాప్తి మెల్లమెల్లగా తెలంగాణ పల్లెల్లి చుట్టుముట్టింది. తెలంగాణ కవులు, రచయితలు, కళాకారులు, తమ కలాలకు, గళాలకు పనిచెప్పినారు. తెలంగాణ సాంస్కృతికోద్యమం తెలంగాణ ప్రజలను మేల్గొల్పింది. తెలంగాణ మేధావి వర్గం ఉద్యోగులువివిధ రంగాలలో తెలంగాణ ఎట్లా అన్యాయమైపోయిందో, ఎట్లా వివక్షకు గురి అయ్యందో గనాంకాలతో పుంఖానుపుంఖంగా రాస్తు తెలంగాణ ప్రజలను జాగ్రత్తం చేశారు. ఇవ్వాళ తెలంగాణ ఉద్యమంలో కల్పిరాని ప్రజాశ్రేణులు తెలంగాణలో లేవు. 2001లో తెరాస ఆవిర్మాపం రాష్ట్ర రాజకీయాల్లో ఒక మలుపు. పదెండ్రపాటు ఉద్యమం అనేక ఒడిదుడుకులను, అనేక కుట్రలను, కుతంత్రాలను తట్టుకొని లేస్తు, పడుతూ, లేస్తూ 2009 నవంబర్ 29 అనే మైలురాయి నుండి డిసెంబరు 9 వరకు పదిరోజులపాటు సాగిన విద్యార్థుల, ప్రజల మహాఉద్యమం కేంద్ర ప్రభుత్వం మెదలు వంచి తెలంగాణ ప్రకటన వెలువరించేలా చేసింది. ఆ తర్వాత జరిగిన వంచనా చరిత్ర, సీమాంధ్ర ప్రజా ప్రతినిధుల రాజీనామాలు, కృతిమ సమైక్యాంధ్ర ఉద్యమం, తెలంగాణ ఉద్యమంపై అంధ్రా మీడియా చేసిన దాడి, ప్రభూత్వ అణచివేత చర్యలు... డిసెంబరు 23న కేంద్ర ప్రభుత్వం మరో ప్రకటన జనవరి 5న శ్రీకృష్ణ కమిటీ ఏర్పాటు, ఫిబ్రవరిలో 12మంది తెలంగాణ ఎమ్మెల్చేల రాజీనామాలు, కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం పార్టీ పంచనలు, జూలై 27న ఎన్నికలు, జూలై 30న వెలువడిన బ్రహ్మండమైన ప్రజాతీర్పు... ఈ చరిత్ర అంతా అందరూ ఎరిగినదే.

ఈ 60 ఏండ్ర సుదీర్ఘ ఉద్యమంలో మనకు వీరోచిత పోరాటాలు, నిరుపమానమైన త్యాగాల చరిత్రలే కనిపిస్తాయి తప్ప ఆత్మ హత్యలు కనపడవు. కానీ ఇటీవలి కొద్ది మాసాలలో అంటే నవంబరు 2009 నుండి జరుగుతున్న ఉద్యమంలో మాత్రమే తెలంగాణ విద్యార్థి యువజనులు తెలంగాణ కోసం ఆత్మబలిదానాలకు పాల్పడుతున్నారు. ఇది ఒక విచిత్రమూ, విస్మయమూ కలిగించే పరిణామం. పోరాటాల పురిటిగడ్డ అయిన తెలంగాణలో ఇటువంటి ఆత్మబలిదానాలు అందరినీ కలచివేస్తున్నాయి. తెలంగాణ తల్లులకు గుండెకోతను మిగిలిస్తున్నాయి. పోరాడి సాధించుకోవాల్సిన తెలంగాణను ఆత్మ బలిదానాల ద్వారా సాధిస్తామనుకోవడం ఎటువంటి విజ్ఞత? తెలంగాన పోరాట వారసత్వానికి ఇది మచ్చకాదా? సమ్మక్క-సారక్క తుర్ఱెబాజ్ఫాన్, మౌల్య అల్లాపుద్దీన్, రాంజీగోండు, కొమురం భీం, దొడ్డికొమురయ్య, బందగి, పోయబుల్లాభాన్, నాలుగువేలమంది తెలంగాణ సాయఁద రైతాంగ పోరాట యోధులు, 1952 ముల్కు ఉద్యమకారులు, 1969 ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమకారులు, తెలంగాణ రైతాంగ ఉద్యమకారుల రక్తంతో తడిసిన తెలంగాణ నేలపై ఆత్మహత్యలు చిన్నబోవా? కిరోసిన పోసుకుని ఆత్మహతికి పాల్పడుతున్న మీ సాహసాన్ని పోరాటంలో చూపాలి కదా!

బిడ్డలారా! తెలంగాణ ఎవరికోసం? మీకోసం. మీ నుందరమైన భవిష్యత్తుకోసం. మీ కోసమనే ఏర్పాటు చేయాలనుకుంటున్న తెలంగాణలో మీరే లేకుంటే ఎట్లా? జూలై 30 నాటి మహాద్వాతమైన ప్రజా తీర్పు తర్వాత ఇకక తెలంగాణ విద్యార్థి యువజనుల ఆత్మబలిదానాలు ఆగిపోతాయనుకుంటే తిరిగి ఇంటరెడ్డి రూపంలో ప్రారంభం కావడం ఎంత విషాదం! శత్రువును మళ్ళీగిరిపించేందుకు ఒక ప్రబలమైన విశ్వాసాన్నిచ్చిన జూలై 30

నాటి ప్రజా తీర్చు మీలో ఇంకా తెలంగాణ పట్ల విశ్వాసాన్నివ్వలేదా? ఇవ్వాళ తెలంగాణ రాష్ట్ర అవిరాఘవాన్ని అడ్డుకొనే శక్తి ఈ భూమీద ఎవరికీలేదు. అడ్డుకున్న వాడిని ఏం చెయ్యాలో మీకు తెల్పు. ఇంటి దొంగని బయటి శత్రువును ఏం చెయ్యాలో మన కాళోజీ చెప్పనే చెప్పిందు. ఆ మహాకవి మాటల్ని మల్లూకసారి యాది చేసుకుందాం.

“పొంతేతరుడు దోషిడి చేస్తే ప్రాంతం దాకా తరిమికొట్టుదాం.

ప్రాంతంవాడే మొసం చేస్తే ప్రాంతం లోనే పాతర వేద్దాం.”

విద్యార్థి యువజన మిత్రులారా!

రాబోయే కాలం మనది. రాబోయే రాజ్యం మీది. మాది, మనందరిది. మీ రాజైం మీరేలున్ని. బతుకును ప్రేమించే గడ్డమనది. బతుకుని దైవంగా మార్చుకున్న గడ్డమనది.

బతుకుమీద ఆన - బతుకుమ్మ మీద ఆన

ఇగ తెలంగాణలో ఆత్మబలిదానాలు జరగవద్దు

మా బిడ్డులుగా మామెక్కున్ని తీర్చుతారుగదా!

జై తెలంగాణ - జై జై తెలంగాణ

పీర తెలంగాణ మాసపత్రిక, సెప్టెంబర్ 2010

న

ఆత్మహత్యలన్నీ హత్యలే

హత్యకు ఆత్మహత్యకు హంతకుడు ఒక్కడే
హతుడే హంతకుడైన చోట హత్య నేరం కాలేదు
అదనిక హంతకుని రహస్యం అదే
హతుని చేతనే హత్యలు చేయిస్తే
హంతకుడు కూడా హతమైపోతాడు కదా
అత్యాధునిక నేర శాస్త్ర ప్రవచనం అదే
హత్య కావచ్చ ఆత్మహత్య కావచ్చ
కారణం ఒక్కటే
మనిషి మీద మనిషి అధిరోహణ
హతుని రూపంలో హంతకుని వేషధారణ అసహజం కావచ్చ
నిజం అదే
మనిషిలోకి మనిషి అదృశ్య ప్రవేశం
ఆత్మదగ్గ ఇల్లాలి అసలు రహస్యం బహిరంగమే
నిరుద్యోగి ఆత్మహనన కీలకం బాహాటమే
పత్రి దైతు ఆత్మహత్య ప్రత్యేకత అదే
అరచేతికి రక్తం అంటకుండా చేసిన హత్య ఆత్మహత్య
ఆత్మహత్యలన్నీ హత్యలే.

- త్రిపురనేని శ్రీనివాస్

జ్యోతించిన ఆత్మగౌరవ నినాదం

- బైరిగోని శ్రీనివాస్

యాదన్న అమరుడై అప్పుడే రెండేళ్ళు గడిచింది. కానీ రావాల్సిన తెలంగాణ ఇంకా రాలేదు. 2010 ఫిబ్రవరి20, గాయం ‘ఓయూ’ను ఇంకా సలుపుతూనే ఉన్నది. యాదన్న రగిలించిన అగ్గి ఇంకా మందుతూనే ఉన్నది.

20 ఫిబ్రవరి, 2010న ఓయూ జేవీసీ అసెంబ్లీ ముట్టడికి పిలుపునిచ్చింది. తొమ్మిది జిల్లాల నుంచి విద్యార్థులనెప్పరినీ ప్రైదరాబాద్లో అడుగు పెట్టనిప్పులేదు. ప్రైదరాబాద్ చుట్టూ వందలాది చెక్షిస్టులు. వాఘూ సరిహద్దును మరిపించేలా సాయంధ పోలీసుల మోహరింపు. అయినా వేలాది మంది విద్యార్థులు ఓయూ చేరుకున్నారు. అప్పటికే అసెంబ్లీ చుట్టూపక్కల ఉన్న విద్యార్థులు, ఆరుసార్లు అసెనిబ్లీ మీదికి దండయాత్ర చేసిన విద్యార్థులు విద్యార్థినులు వందలాదిమంది ఆరెస్టు అయిను. ఎన్సిసీ గేట్ నుంచి విద్యానగర్ వరకు ఆలేదు ముళ్ళకంచెలు. వేలాదిమంది సాయంధ పోలీసులు గస్టీ కాస్టున్నారు. మరోవైపు అసెంబ్లీ ముట్టడిని నిర్విర్యం చేయడానికి సీమాంధ్ర మీడియా పోలీసులతో చేతులు కలిపింది. ఓ మీడియా సంస్థ కవరేజి ముసుగులో పోలీసుల కోసం ఒక హెలికాప్టర్సు ప్రైదరాబాద్ గగనతలంలో తిప్పింది. ఎక్కడనుంచి విద్యార్థులు వస్తున్నది కనిపెట్టి పోలీసులకు సమాచారమందించింది. ఆ హెలికాప్టర్ పోలీసులది కాదని ‘తైవ్ కవరేజి కోసం తామే కిరాయికి తీసుకున్నాము’ని ఆరోజు ఆ మీడియా బ్రైంగి కూడా ఇచ్చింది. పోరాటల గడ్డ ఆర్ట్రీ కాలేజీ నుంచి ఓయూలో ర్యాలీ మొదలైంది. విద్యార్థుల ర్యాలీ ఎన్సిసీ గేట్ దగ్గరికి చేరుకోగానే పోలీసులు అడ్డుకున్నారు. మద్యాప్టూం కావస్తున్నది. ముళ్ళకంచె దాటి విద్యార్థులు ముందుకు పోలేకపోతున్నారు. ఈ పరిణామాలతో దిగులుపడ్డ యాదయ్య ఓ పోలీసుని ‘అసెంబ్లీ ముట్టడి సక్రైన్ అయితడా అన్నా’ అని అడిగిందు. ‘అసెంబ్లీ ముట్టడి ఫెయిల్ అయ్యేటే ఉండని ఆపోలీసు చెప్పడంతో యాదన్న గుండె కలుకుపున్నది. ఎట్లన్నా ముట్టడిని సక్రైన్ చేయాలనుకున్నడు యాదయ్య. ఉడ్యమానికి వెలుగు దెవ్వె కావాలనుకున్నడు. అసెంబ్లీ ముట్టడికి ముందు బ్యాగులో తెచ్చుకున్న కిరోసిన్సు ఒంటిపై పోసుకని అందరూ చూస్తుండగానే నిప్పంటించుకున్నడు. తన దేహం అగ్గికి ఆహాతపుతుంటె .. మొకం మీద చిరునవ్వు చిందిస్తూ ‘జై తెలంగాణ’ అంటూ నినదించిందు. ప్రాణాలను తెలంగాన కోసం అర్పించిందు. ఆత్మగౌరవ నినాద ఆకాంక్షను ప్రపంచానికి చాటిందు.

యాదన్నా... నీస్తూర్తి, తెలంగాణ కోసం నీవుపడ్డ తపన తెలంగాణ నేతల్లో ఉంటే ఎంత మంచిగుండేది. ఆత్మార్పణ చేయకుండా నీ స్తూర్తిని, నీ ఆవేశాన్ని నలుగురికి పంచితే ఉద్యమం ఇంకింత ముదుకు పోయేది. నీ ఆశయ సాధనకోసం యావత్తు తెలంగాణ ముందుకు కదులుతున్నది. ఉద్యమం సమ్మే రూపంలో, రాస్తారోకోల రూపంలో, ఉప ఎన్నికల రూపంలో ముందుకుపోతున్నది. యాదన్న అమర్రరేపొ. బలిదానాలు బంద పెడ్తం. తెలంగాణ వచ్చేదాకా బరిగోని కొట్టాడుతం.

- బైరిగోని శ్రీనివాస్

(ఫిబ్రవరి 20 యాదన్న తెలంగాణ ఉద్యమం కోసం కాగడాగా వెలిగి... అమరుడైన రోజు)

21.02.2012, నమస్తే తెలంగాణ

న

వద్ద బిడ్డ! చావోద్ద

- డా॥ ఎన్. గోపి

బాబు!
ఏమిచీలా చేశావీ?
ఎందుకిలా జరిగింది?
ఎవరికీ అర్థం కాని
ఆ ఒక్క అగ్నిక్షణం
నిన్నెందుకు కాటేసింది?
ముక్కు పచ్చలారని
 నీ ముఖారవిందం
నన్న వెంటాడుతుంది నాయనా!
యువతకోసమే గదా ఉద్యమాలు
మరినువ్వే లేనప్పుడు
తెలంగాణ వచ్చి మాత్రం
 ఏం లాభం?
తారాజువ్వలా నింగికెగిసి
రాలిపొయ్యావా!
రాజకీయాలు పన్నిన ఉచ్చులో
అభిమన్యుడిలా కూలిపొయ్యావా?
ఈ కుంపటిని
అరనీయకుండా వాడుకుంటారు
 నీ మరణం
వారికి మరో కిరణం
కోట్లకు పడగలెత్తినవారికి
సెంటిమెంటు అంటే ఎగతాళి
సన్నివేశం బాగా పండితే
సినిమాల్లో డబ్బులు బాగా రాలాలి
అనుమానం లేదు
అత్మాముతి నిరాశే

చచ్చి సాధించేది కన్నీళ్ళు
కాని ఇక్కడ వర్షిస్తున్నవి
మొసలి కన్నీళ్ళు
మలినమైపోయింది
 నీ అమాయక త్యాగం
సంతాపాల పాడుసంతలో
అగమైపోయింది నీ ఉద్యేగం
మళ్ళి చెప్పున్నాను
అత్మాముతి ఒక మహా నిరాశ
ఒప్పుకుంటాను
ఇది కన్నుతల్లిపై మమకారంతో
కసిపుట్టిన ధిక్కారం
కాని ధిక్కారంలోంచి పుట్టాల్సింది
ధిక్కారమే!
వీడ్స్‌లు హాహోకారం కాదు
పవిత్రమైన నీ చావు
మహా అయితే పత్రికల్లో
ఒకరోజు వార్త
రాజకీయ బేహిరులకు
ఒక్కపూట పని

చావకుండా ఉండటానికి
కౌన్సిలింగ్ చెయ్యాలంటాడోకడు
చంపకుండా ఉండటానికి వద్ద?
అన్నీ అబద్ధాలు!
పర్యాయ పదకోశాలు
నానార్థ నిఘమటువలు,

నేపలూ వాటి ముందు బలాదూరు
 ఇంతకు ముందెన్నడూ
 తెలుగుబాపకు
 ఇంత మరికి పట్టలేదు
 కడగడానికి ఎన్ని
 ఫినాయిల్ సముద్రాలు కావాలో!?
 బాబూ!
 వీరి కోసమా నీత్యాగం

వద్దు
 నువ్వు బతికితేనే వస్తుంది
 ఆ సరిహద్దు
 నీ మరణం ఒక ఆర్తి అది ఎవరికీ స్వార్థి కాదు
 చచ్చిపోతే వెంటనే చచ్చిపోతావు
 బతికివుంటే నలుగురిని బతికిస్తావు
 వద్దు బిడ్డ! చావొద్దు

- డా॥ ఎన్. గోహి

27.02.2010, ఆంధ్రచోణి

న

కరప్రతి

ఊపిరి తీసుకోవడం కాదు ఉద్యమిద్దాం

నాడు తెలంగాణ కోటి రతనాల వీణ నేడు తెలంగాణ నిలువెల్ల గాయాల వీణ. ఈ గాయాలు మాన్వదానికి వేలాది మంది అమరులవత్తునే ఉన్నారు. నిజాం నిరంకుశ పాలనకు వ్యతిరేకంగా సాగిన సాయుధ పోరాటంలో వేలాది మంది అమరవీరులయ్యారు. అరవై ఏండ్లుగా మన గుండెలు పగలని రోజులు లేవు. నాటి నుంచి నేటి వరకు ఒక అమరుని నెత్తుటి తడి ఆరక ముందే మరొక్క అమరవీరుని నెత్తుటితో ఈ నేల తడిని పోతున్నది. తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం అనేక గెలుపు ఓటములను చవిచూసింది. ఎర్రజెండా నీడన నిలబడాలని కలలు కన్న తెలంగాణ ప్రజలకు కన్నిశ్చే మిగిలినవి. 1969 ప్రత్యేక రాష్ట్ర సాధనకోసం జరిగిన ఉద్యమంలో 369మందిని పిట్టలను కాల్చినట్టు కాల్చింది కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం. తెలంగాణ ప్రజల పోరాట ఫలితంగా 2009 డిసెంబర్ 9వ తేదీన చిదంబరం తెలంగాణకు అనుకూలంగా ప్రకటన చేసిందు. తెలంగాణ ప్రజల స్వాతంత్ర్యాన్ని జీర్ణించుకోలేని అంధ్ర దోషిదీ పాలకులు పార్టీలకు అతీతంగా మూకుమ్మడి రాజీనామాలు చేసి కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని భ్యాక్మెయిల్ చేసి తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటును అడ్డుకున్నారు.

ఆత్మహత్యల ద్వారా తెలంగాణ వస్తుందని హనం అనుకుంటే అది పోరపాటు. అరవై ఏట్లుగా తెలంగాణ బిడ్డలకు ద్రోహం చేయని రాజకీయ పార్టీ అంటూ లేదు. తెలంగాణ ఉద్యమ చరిత్రలో పోరాడి వీర మరణం పొందడం తప్ప ఆత్మబలిదానాలు చేసుకునె చాలు లేదు. అందుకే ఆత్మ బలిదానాలు ఆపండి. నవతరం నేడు ఉద్యమానికి ఊపిరి పోయాలి. పాలకులు వినాలంటే గంభీర కంతస్వరం కావాలి. అందుకే భగత్తిసింగ్, ఆజాద్, కొమరం భీం, చాకలి ఐలమ్మ, బందగి, బెల్లి లలిత కాలానికి కత్తుల వంతెన వేసిన నిర్మాతలు. అందుకే మేము దేశభక్తులైన ప్రజలను ప్రేమిస్తాం. రండి చేయచేయి కలుపుదాం. తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనతో పాటు తెలంగాణలోని సంపదను అంధ్ర వలస పాలకుల దోషిదీ నుంచి, సాప్రాజ్యవాదుల నుంచి కాపాడుదాం. శాంతి అహింసల పేరుతో కాంగ్రెస్ ఆడే కపట నాటకాలను ఎండగట్టుదాం. కమిటీలన్నీ కాలయాపనకేనని ఉద్యమిద్దాం. పార్లమెంటులో తెలంగాణ బిల్లు పెట్టి రాష్ట్రాన్ని ప్రకటించేవరకు పోరాడుదాం. శ్రేకాంత నుంచి వేణగోపాల్రంజ్ఞ వరకు 200 మందికి పైగా అమరుల ఆత్మబలిదానాల సాక్షిగా తెలంగాణ సాధించుకుందాం.

బహిరంగ సభ: సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం మినీ హోల్, 4-2-2010రోజు సాయంత్రం 5 గంటలకు. యం రాజు అధ్యక్షతన జరిగే ఈ కార్యక్రమంలో వరపరచావు, ఆకుల భూమయ్య, గంటి ప్రసాదం, డా॥ ఖాసిం తదితరులు ప్రసంగిస్తారు.

- దేశభక్తి ప్రజాతంత్ర ఉద్యమం (పిడిఎం)

ఇల్లు ఆగమైంది!

- నమస్తే తెలంగాణ

ముద్ద నోట్ల పెట్టుకున్నప్పుడల్లా బిడ్డ యాదికొస్తున్నదు...!

మెత్త తడవని ఘడియ లేదు! ఇది అమరుడు సుధీర్ తల్లి అవేదన! పిల్లలు ఏడుస్తున్నరు!

నాన్న ఏడికి పోయిండంటున్నరు! ఇది సుధీర్ భార్య రోదన!

బలవన్నరణం మిగిల్చిన విషాదానికి ఈ కుటుంబం ఒక సాక్ష్యం

గూడూరు సుధీర్... తెలంగాణకు అన్యాయం జరుగుతుందంటే అతడి మనసు సలసల మరిగిపోతది...

ఎంతకైనా తెగించాలన్న అవేశంతో ఉద్యమ వేదిక సాక్షిగా పురుగుమందు తాగి గిలగిల కొట్టుకొని తనువు చాలించాడు. అతడు చనిపోయి ఎనిమిది నెలలవుతోంది..! ఆ కుటుంబం నేఱికి విషాదంలోనే మునిగిపోయింది. కొడుకు లేడని తల్లి లలిత... భర్త పోయిండని భార్య ఇందిర.. నాన్న ఏమైండని బిడ్డలు తరుణ్, వరుణ్ ఎడ్వెని క్షణం లేదు. వారింట్లో మెత్తతడవని దినమూ లేదు..! అసలే పెదరికం.; ఆపై విధి ఆడిన నాటకం! నిజమాబాద్ జిల్లా నవీపేటకు చెందిన గూడూరు లలిత, లక్ష్మీ దంపతులకు ఇద్దరు కొడుకులు. చిన్నకొడుకు 15 ఏండ్ర క్రితం రాజకీయ కారణాలతో హత్యకు గురయ్యాడు. పెద్దకొడుకు సుధీర్కు తెలంగాణ అంబే ప్రాణం. ఎక్కడ తెలంగాణ మీటింగ్ పెట్టినా అక్కడికి పోయి తన ప్రసంగాన్ని వినిపించేవాడు. పదేళ్ళక్రితం సుధీర్కు ఇందిరతో పెళ్ళయింది. ఇద్దరు కొడుకులు తరుణ్, వరుణ్. పెద్దోడు ఇప్పుడిప్పుడే స్వాలుకు వెళ్తున్నదు. చిన్నడికి మాటలు కూడా రావు. 13 నెలల క్రితం లక్ష్మీ గుండె నొప్పితో చనిపోయాడు. తండ్రి పోయిన తర్వాత మొత్తం ఇల్లును సుధీర్ నడిపించేవాడు. తల్లి భార్య కళ్ళలో నీళ్ళు రాకుండా చూసుకునేవాడు. పిల్లలను అల్లారుముద్దగా పెంచుకునేవాడు. ఆరోజు 2011 అగస్టు 29... తెలంగాణ ఉద్యమం ఉద్ధరితంగా సాగుతున్న రోజులు. సీమాంధ్రుల వలసాధిపత్యాన్ని వినాడూ సహించని సుధీర్ నవీపేటలో ఏర్పాటు చేసిన జీవిసీ తెలంగాణ దీక్ష వేదికలో సుదీర్ఘ ప్రసంగం చేశాడు. ‘ఆంధ్రోల్లంతా కొలువులు కొల్లగొడుతుండ్రు.... నవీపేట భూమలు కూడా ఆంధ్రోల్లే అగ్నసగ్గకు కొని మన భూమల్లో మనల్ని జీతగాళ్ళను చేసుండు.. అయినా మన ఎమ్మెల్చే, మంత్రి సుదర్శనరెడ్డి తెలంగాణను అడ్డుకుంటుందు.... ధీల్లోలో కూడా ఇదే జరుగుతుంది. ఇంకా నేను బతక... నా సాపుతోనైనా తెలంగాణ అస్తదేమే..’ అంటూ క్షణికావేశంతో అక్కడినుంచి కొద్ది దూరం వెళ్ళి విపం తాగి రోడ్డుపై గిలగిలా కొట్టుకున్నాడు. ఎంత కాపాడాలని చూసినా ఫలితం కనిపించలేదు. అప్పటినుంచి సుధీర్ కుటుంబంలో కల్లోలం. ఉన్న ఒకే మగదిక్కు కరువవడంతో ఆ కుటుంబం రోడ్డున పడింది. తల్లి లలితకు కంటిమీర కునుకు లేదు. ఏడవని రాత్రిలేదు. మెత్త తడవని ఘడియలేదు. చెట్టుంత కొడుకు కళ్ళమందే కానరాని లోకాలకు పోయిన దుర్దాయిను తలుచుకుంటూ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ దుర్ఘారమైన బతుకు వెల్లదిస్తున్నది. ఆ తల్లి బాధ అలా ఉంటే .. నీడగా నిలవాల్చిన భర్త సుధీర్ యుక్తవయస్సులోనే తోడిడిసి కన్నపిల్లలను వదిలి కానరాకుండా పోవడం భార్య ఇందిరను తీవ్రంగా కుంగదీసింది. ‘పెళ్ళయిన పదేళ్ళలో పల్లత్తు మాటనని నా రాజు నాపై నారాజై పిల్లల్ని, నన్ను, అతను బజారున పదేసి పోయిండంటూ ఆమె పదుతున్న బాధ వర్షణాతీతం.

నవీపేట మండల కేంద్రమే అయినా చాయి గిరాకీ అంతంత మాత్రమే! రోజుకు ఇరవై రూపాయలు కూడా గిరాకీ కాదు. దాంతోనే ఉప్పు, కారం, పప్పుతో సరిపెట్టుకుంటూ అర్థాకలితో అలమటిస్తోంది. ఆ కుటుంబం. సుధీర్ తల్లి లలిత వయస్తు 55 ఏళ్ళు. కొడుకు పోయాక ఆమెకు ఆరోగ్యం సహకరించడం లేదు. సర్చారు దవాఖానానే ఆమె పాలిట కార్బారేట్ ఆస్ట్రటలవుతున్నది. 26 ఏళ్ళ వయస్సు ఉన్న ఇందిరను సొంత విడ్జలా చూసుకుంటోంది లలిత. ఇందిరను ఇంటి నుంచి బయటకు రాకుండా కొడుకున్నంతకాలం చూసిన ఆ తల్లి పోట్టగడవని దుష్టితో హోటల పనుల్లో సాయంగా వాడుకుంటోంది. భర్త బలవన్నరణం చెందిన ఎనిమిది నెలలుగా ఇందిర కూడా అనారోగ్యం పాలవతోంది. స్టేనికంగా ఒక ప్రైవేటు స్యూర్టో పనిచేసిన ఆమెకు ఆరోగ్యం సహకరించక ఆ పనిసైతం మానేసింది. తొమ్మిదేళ్ళ కొడుకు తరువును స్టేనికంగా ఓ ప్రైవేటు స్యూర్టో చదివిస్తున్నారు. తెలంగాణకోసమే సుధీర్ ఆత్మబలిదానం చేసుకున్నారన్న సానుకూల వైఫారితో సదరు స్యూలు యాజమాన్యం ఫీజు తీసుకోకుండానే తరువుకు విద్యాబుధులు నేర్చిస్తోంది. మరో ఏడేళ్ళ కొడుకు వరువుకు మాటలు సరిగా రావు. ఇందిర అక్క ఇంట్లో తరువు పెరుగుతున్నాడు. సుధీర్ బతికున్నంతకాలం ఆ ఇంట్లో ఏ ఇబ్బంది లేదు. ఉన్నంతలో ఆనందంగా ఉండేవారు. ఇప్పుడా పరిస్థితి తారుమారైంది. సుధీర్ బలవన్నరణం విపాదాన్ని మిగిలింది. కుటుంబ భారమంతా మోయాల్చిన బాధ, బాధ్యత లలిత, ఇందిర పైనే పడింది. ఈ కుటుంబానికి సొంతిల్లు కూడా లేదు. కిరాయి ఇంట్లో ఇరుకు గదుల్లో గడుపుతున్నారు. భర్త లక్ష్మీ చనిపోయి 13 నెలలు అయినా ఇందిరకు సైతం వించన లేదు. వృద్ధావ్య పించన రావడం లేదు. భర్త సుధీర్ చనిపోయి 8 నెలలు అయినా ఇందిరకు సైతం వించన రావడం లేదు. రేషన్ కార్బు ద్వారా అందుతున్న నాలుగు కిలోల బియ్యం తప్ప ఆ అమరుడి కుటింబాన్ని ఆదుకోవడానికి సీమాంధ్ర సర్చారు అటువైపు కన్సెత్తయినా చూడకపపోవడం గమనార్థం.

దిక్కులేని పక్కలమైనం: సుధీర్ తల్లి లలిత

భర్త, చిన్నకొడుకు పోయినా సుధీరే బుక్కెడు బువ్వ పెడుతడని గంపెడాశతో బతికిన. తెలంగాణ కోసమని ఆడూ లేకుంటా పాయె. మేము దిక్కులేని పక్కలమైతిమి. తెలంగాణ మీటింగ్ల కాడ గంటలు గంటలు గడిపెటోడు. రారా అంటే కూడా అచ్చెటోడు కాదు. ఏమడిగినా తెలంగాణనే అవ్వ అనెటోడు. మంత్రి సుదర్శన్‌రెడ్డి తెలంగాణకు అడుగడపడుతుండని అనెటోడు. మస్తుమంది తెలంగాణకోసమే సస్తున్నారే అవ్వ అని చెపుతుంటే వింటుంటినే కానీ ఈడుకూడా అట్లనే సస్తడనుకోలేదు. చిన్న దెబ్బ కొట్టుకుండా పెంచిన. పాపం కొడుకు విషం తాగి రోడ్డుమీద గిలిగిల కొట్టుకుంటుంటే కాళ్ళు గజగజ వణికినై పిచ్చిదామైన. ఇంకా ఎవలు నాకొడుకులెక్క సచ్చి.. బతికున్నోల్ను బాధపెట్టోద్దు. నాకొడుకు సాపంగనే ఈగల్లెక్క అచ్చి అలినోల్లంతా అటేపోయింద్రు. ఎట్లున్నమని అడిగెదిక్కే లేరు. తింటున్నమా, సచ్చినమా అని చూసేటోడే లేదు. ఏమేమో చెప్పింద్రు. తప్పించుకు తిరుగుతుంద్రు. ఉప్పిడి ఉపాసంతో బతుకుతున్నా ఎట్లున్నరని అడిగెటోల్లు లేరు. ఆ తల్లి కన్నీరుపెట్టింది.

పిల్లల్చి ఎట్ల సాదాలె: సుధీర్ భార్య ఇందిర

పదేండ్ కాపురంలో సుధీర్ నన్ను ఇంట్లకెల్లి బయటకు రానియ్యలే. లోకం ఎట్లుంటదో తెలియనిదాన్ని. నన్నుపిల్లల్చి ఆగం చేసి పోయిందు. తెలంగాణకోసమైతే బతుకుండి కొట్టుడేదుండ. లీడర్సేమో సుధీర్ సాపుకొచ్చి పెద్ద పెద్దగా మాట్లాడింద్రు. ఇప్పుడు మొఫం సాటేసుకొని తిరుగుతుంద్రు. అయినా సుధీర్ నడుమంత్రంగానే మమ్మల్చి ఇడిసిపోవడంతోనే ఇబ్బంది పడుతున్న. మాది మామూలు గోసకాదు. బుద్ధి తెలవని ఇద్దరు పిల్లల్చి ఎట్ల సాదాలో అర్థంకాక పిచ్చిలేస్తుంది. తల్లిగారింటికి పోయి బతుకుదామన్నా అక్కడా పెద్దగా లేదు. అత్తనే తల్లిగా నన్ను బాగానే చూసుకుంటుంది. కానీ ఆమె ప్రాణం బాగుంటలేదు. ఆమెకేమన్నా అయితే మేము ముగ్గురమే ఎట్ల బతకాల. రాత్రయితే బయమైతున్నది.

- నమస్తే తెలంగాణ

ఆవాజ్

డైర్యంగా పోరాధుదాం

తెలంగాణ మట్టి వారసత్వం మనది. ఈ వారసత్వాన్ని కాపాడుకోవాలంటే మనం బలిదానాలు చేసుకోవడం నిలిపివేయాలి. ప్రత్యేక తెలంగాణకు అద్దుపడుతోంది. సీమాంధ్రులే. వారికి రాజకీయ నాయకులు కూడా వంతపాడుతూ తెలంగాణను అడ్డుకుంటున్నారు. విద్యార్థులు నిస్మిహకు లోనుకొకుండా, డైర్యంగా పోరాధుతూ తెలంగాణ సాధనలో భాగస్వాములు కావాలి. తెలంగాణ ఈ రోజు కాకుంటే రేపు వచ్చి తీరుతుందనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

- జూకంటి జగన్నాథం

తెరవే రాష్ట్ర అద్భుతుడు, కరీంనగర్

సోదర సోదరీమణిలారా! తెలంగాణ కోసం బలిదానాలొద్దు...

తెలంగాణ చూడటానికి
బతికుండాలి....బతికుండాలి....బతికుండాలి....

- సుష్మాస్వరాజ్ తెలుగు మాటలు

అగష్టు 5, లోక్ సభ

తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలను తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నాను. వృత్తిరేకిస్తున్నాను. అనవసరంగా ఆత్మహత్యలు చేసుకోవదు. జీవితాన్ని వృధా చేసుకోవదు. తెలంగాణ పిల్లలు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటూ ఉంటే అంధ్రనాయకులు మన పదవులు అనుభవిస్తున్నారు. కాబట్టి మనం మన ఆత్మహత్యలను ఆపుకుని దైర్యాన్ని పెంచుకొని విపరీతమైన శక్తితో పోరాడితే తప్ప మనం మన తెలంగాణను సాధించుకోలేం. అదేవిదంగా ఇప్పటివరకు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న కుటుంబాలను మనమందరము కలసి ఆదుకోవాలని నా మనవి.

- ఆర్. విజయ్ కుమార్

ఆత్మహత్యలు చేసుకోవడం సరికాదు

ఆత్మహత్యలపై మొదట రాజకీయ పార్టీలు అలోచన చేయాలి. వచ్చే తెలంగాణకు మనమే ముఖ్యం గనుక ఆత్మహత్యలు చేసుకోవటం సరికాదు.

- డి. వేలాద్రి

నివాళి

ప్రాంతీయ భావంతో తెలంగాణ విముక్తికై ప్రాణాలర్పించిన సుమారు 875 విద్యార్థులారా మీకు నా నివాళి.

రాజకీయ కుతంత్రంలో ఆత్మహత్యగావింపబడ్డ విద్యార్థులారా మీ చావు సమాజానికి మంచి చేసిందా? మీచావు మీ తల్లితండ్రుల, అన్నదమ్ముల మరియు అక్కచెల్లెళ్ళ కలలను, ఆశలను సాకారం చేశాయా? అన్నింటికంటే విలువైన మీ కలల జీవితాన్ని మీకందించిందా? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికి సమాధానం విద్యార్థుల చాపులో లేదు.

ఒక విద్యార్థిగా మరియు సమాజంలోని వ్యక్తిగా ఈ ఆత్మహత్యలను ఆవేశపురిత నిర్ణయాలుగా భావిస్తున్నాను. ఈ విద్యార్థుల చాపులు మరే ఇతర ఆవేశపురిత నిర్ణయాలకు, మరియు ప్రాణార్పణకు మార్గం కాకూడదని ఆశిస్తున్నాను.

- ఎ. కార్తికేయన్, ఎమ్.ఎ. సోపియాలజీ

ప్రభుత్వ హత్యలు

తెలంగాణ కోసం జరుగుతున్న ఆత్మహత్యలన్నీ అదికార కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వ హత్యలే. తెలంగాణ ఏర్పాటు విషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం మోసపూరిత వైభాగికి అవలంబిస్తోంది.

- సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి నారాయణ

(సిపిఐ పోరుయాత్ర రంగారెడ్డి జిల్లాలోని హయత్సనగర్ మండలంలో మాట్లాడుతూ)

న



టి.ఆర్.సి.

చర్చ

TRC CHARCHA

56

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధనలో ఆత్మబలిదానాలను అపడం ఎట్లా? అనే అంశంపై తెలంగాణ లిసోర్స్ సెంటర్ నిర్వహించిన టి.ఆర్.సి. చర్చ కార్బూకుమంలో వక్తలు మాటల్లాడిన విషయాలు మరియు దక్ఖన్ సుక్షన్ సేకరించిన కొన్ని అభిప్రాయాలను ఈ నెగడులో అనుబంధంగా అందిస్తున్నాము.

ప్రజల జీవితాలతో ఆడుకోవద్దు

- పొత్తులి వేంకటేశ్వరరావు

ఆత్మబలిదానం... ఇదెంతో ముఖ్యమైన సమస్య. దీనిపై ఆందోళన చెందుతున్న కోట్లాదిమందిలో నేనూ ఒకప్పి. వయస్సు ఎక్కువ కనుక వేదన తీవ్రత కూడా ఎక్కువే. ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవడం చాలా బాధాకరం. పరిష్యారం ఒక వాక్యంలోనో, ప్రతిపాదనతోనో చెప్పేది కాదు. ఈ విషయంలో ప్రజల్లో వైతన్యం కలిగించేందుకు ఎంతో మంది ప్రయత్నం చేశారు. చేస్తునే ఉన్నారు. నేను 1969 ఉద్యమాన్ని దగ్గరి నుంచి చూశాను. అప్పటి వరకూ జర్మనిస్టుగా, సాక్షిగా మాత్రమే ఉన్నాను. పక్కన మనుష్యులు తుపాకీ కాల్చులకు బలైపోతుంటే, నేను కూడా ఆ ఉద్యమంలో భాగమయ్యేందుకు ఆలోచన చేశాను. జర్మనిస్టులు ఎంతోమంది అందులో భాగస్యాములయ్యారు. డాక్టర్ గోపాల్ కిషన్ గారి నాయకత్వంలో ఒక కమిటీ వేసుకున్నాం. చర్చలు చేసేవారం. కమిటీ తరఫున కొన్ని పనులు చేశాం. నాటికి నేటికి ఏమిటీ తేడా... అప్పుడు తుపాకీ కాల్చులకు బలై ఎందుకు మరణించారు? ఇప్పుడు ఆత్మహత్యలెందుకు చేసుకుంటున్నారు? అప్పట్లో కేంద్రప్రభుత్వానికి ఒక స్పృష్టమైన విధానం ఉండేది. ఇందిరాగాంధీ ఇష్టవద్దని భావించి, ఇవ్వబోమని స్పష్టంగా చెప్పారు. సమస్య పరిష్కారానికి అప్పట్లో కొంత మందిని చర్చలకు పిలిచారు. రాజకీయ నాయకులు రంగప్రవేశం చేసి చర్చలకు పోవడానికి వీల్చేదన్నారు. ఉద్యమం కొనసాగింది. ఆ తరువాత ఏం జరిగిందో తెలిసిందే. అప్పట్లో ప్రశ్నేక రాష్ట్రం ఇవ్వబోమన్నది కేంద్రం విధానం. ఇప్పుడు ఇస్తామని చెప్పి ఇష్టవడం వల్ల కలిగే నైరాశ్యం, అవమానం ఆత్మహత్యలకు దారి తీస్తున్నాయేమానని అనిపిస్తోంది. ప్రభుత్వానిదే ఈ తప్పిదం. మీరు ప్రజలతో ఆడుకుంటున్నారు అని చెప్ప వలసిన తరుణం ఇది. ప్రజలకు ప్రాతిషిధ్యం వహిస్తున్న వారు, పార్టీ పదవుల్లో ఉన్నవారు ఇది చేయాలి. తెలంగాణను ఎన్నికల కోణం చూసినప్పటి నుంచి ఉద్యమం దోష తప్పింది. నైరాశ్యం పెరిగింది. ఇది గమనించాల్సిన విషయం. మనమేం చేయాలంటే... తెలంగాణ యువత ప్రాణాలు కోల్పోతున్నదని కేంద్రప్రభుత్వానికి చెప్పాలి. రాష్ట్ర విభజనను వ్యతిరేకిస్తున్న వారి బాఢీ లాంగేజ్... ఉద్యమాన్ని హేళన చేస్తున్నట్లుగా నవ్వతూ మాట్లాడ డం, నెల అంటే నెల కాదు అని వ్యాఖ్యానించడం... ఇవన్నీ ఏంటి? అలా మాట్లాడొర్చు అని చెప్పాల్సిన సమయం వచ్చింది. ఇతర రాష్ట్రాల్లో ఉన్న వారు కూడా ఇలా చెప్పాలి.

తెలంగాణ త్యాగాలని గుర్తించండి అని అభ్యర్థి ద్దాం. మేము కమిటీలో ఓ ఆలోచన చేశాం. ఓదార్ప యాత్రలు చేయాలన్న ఆలోచన కూడా వచ్చింది. అన్ని ప్రాంతాలు తిరిగి ఈ అంశంపై యువతలో అవగాహన పెంచుదామనుకున్నాం. వీలైనంత త్వరలో ఆ పని చేస్తాం. ఘలనా పని చేస్తామని చెప్పలేం. శక్తి లేదు. వేదన మాత్రం ఉంది. మేము కొండా లక్ష్మీ బాపుజీ నాయకత్వంలో వీఎంతో మాటల్లాడేటప్పుడు... సంకీర్ణం ఉంటే ఉంటుంది.. పోతే పోతుంది.

ప్రజల జీవితాలతో ఆడుకోవద్దు. ...అంతా ఆందోళన చెందుతున్నాం... పిల్లలేంటి... పెద్దలు కూడా చనిపోతున్నారు. సైరాశ్యానికి తావు లేకుండా ఏం చేయాలో అలోచిద్దాం...ప్రయత్నిద్దాం. సైకాలజిస్టులు కూడా ఈ దిశలో కృషి చేయాలి.

మహాన్నత ఉద్యమం రావాలి

- గద్దర్

ప్రాణాలను త్యాగం చేసి నిర్మాణం చేసేటటువంటి ఆవశ్యకత లేని తెలంగాణ మనకు కావాలి. తెలంగాణాలో యువత ఆత్మబలిదానాలకు అసమగ్ర నిర్మాణాలు కూడా ఒక కారణం. ప్రత్యేక తెలంగాణ ఒక ప్రజాసాధ్యమిక ఉద్యమమని, ఆ ఉద్యమానికి ప్రజాసాధ్యమిక నాయకత్వం ఉండాలని, అలాంటి ఉద్యమాల్లో అవసరమైతే ప్రాణాలు కూడా త్యాగం చేయాలని వచ్చిన వారు వేలాది మంది ఉన్నారు. ఉద్యమం వట్ల అప్రజాసాధ్యమికంగా ప్రవర్తించి, ఆ ప్రజాసాధ్యమిక ఉద్యమానికి తూట్లు పొడుస్తున్న క్రమంలో, దాని కంటే మహాన్నతమైన రూపమైన ఉద్యమం ఉనికిలో లేకపోవడం వలన ఏర్పడిన నిరాశావాదంలో భాగంగానే ఆత్మబలిదానాలు జరిగాయి. అందుకే ఉద్యమ నిర్మాణ రూపం ఏమిటి నాయకుల్లారా అని ప్రశ్నిస్తున్నాను.

నేతల బాధ్యతారాహిత్య ప్రకటనలే కారణం!

- చుక్కారామయ్

ఈ మధ్య జరుగుతున్నటువంటి ఆత్మహత్యలకు విద్యార్థుల నిరాశా నిస్పృహాలు కారణం కాదు. రాజకీయ నాయకుల బాధ్యతారాహిత్యం. వారు చేసిన ప్రసంగాల ఫలితమే ఈ మరణాలు. తెలంగాణలో జరిగిన 1000కిపైగా ఆత్మబలిదానాలకు నాయకుల బాధ్యతారాహిత్య ప్రకటనలే కారణం. ఈ ఆత్మహత్యాలన్నీ కూడా పొలిటికల్ ఫెయిల్యార్స్. ప్రజలమై వేసిన కొరడా దెబ్బలు. ఈ చావులకు కారణం ఆ రాజకీయ కొరడా దెబ్బలే. ఇతర దేశాల్లోనైతే రెండు, మూడు చావులయ్యే సరికే దానిపై విచారణ జరిపి తమ పాలనీలను మార్చుకుంటారు. మనకు ప్రజాసాధ్యమ్యం ఉన్నది కానీ ప్రజాసాధ్యమిక మనస్తత్వం గల నాయకత్వం లేదు. అదే ఈ చావులకు కారణం. ప్రస్తుత ఉద్యమానికి నిర్మాణం సరిగా లేదు. ప్రాణాలను త్యాగం చేసేటటువంటి ఆవశ్యకత లేని ఉద్యమం కావాలి. ఈ ఆత్మబలిదానాలను ఆపాలంటే ముందు వాటికి గల కారణాలను వెలికి తీయాలి. తెలంగాణ ఒక ప్రజాసాధ్యమిక ఉద్యమమని, ఆ ఉద్యమానికి ప్రజాసాధ్యమిక నాయకత్వం ఉండాలని, అలాంటి ఉద్యమంలో అవసరమైతే ప్రాణాలను కూడా త్యాగం చేయాలని వచ్చిన వారు వేలాది మంది ఉన్నారు. అప్రజాసాధ్యమికంగా వ్యవహరిస్తూ, ప్రజాసాధ్యమిక ఉద్యమానికి తూట్లు పొడుస్తున్న క్రమంలో దాని కంటే మహాన్నతమైన ఉద్యమం ఉనికిలో లేకపోవడం వలన ఏర్పడిన నిరాశావాదంలో భాగంగానే ఈ ఆత్మహత్యలు జరిగాయి. అందుకే ఉద్యమ నిర్మాణరూపం ఏమిటని నాయకులను ప్రశ్నిస్తున్నాను.

మనది ప్రజాసాధ్యమ్యమేనా?

- డి.పి. రెడ్డి, టి.డి.ఎఫ. (జండియా) అధ్యక్షులు

అనఱు మనది ప్రజాసాధ్యమ్యమేనా అనే అనుమా నం వస్తోంది. హోమ్ మంత్రి ప్రకటనకే దిక్కు లేకుండా పోయింది. ప్రజాసాధ్యమ్యం మీద విశ్వాసం లేకుండా పోయింది. తాజా డెడలైన్ తరువాత 10 మంది మరణించారు. ఉద్యమమా... సీట్లూ...బిట్లూ...ఎదీ ఆర్థం కావడం లేదు. ఈ అంశం మీద ఇప్పటికే పుస్తకాలు ప్రచరించాం. 'తెలంగాణ'కు అంతర్జాతీయంగా ప్రాచుర్యం తెచ్చే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాం. నాయకుల అసమర్థత వల్ల విద్యార్థుల ఆత్మహత్యలు జరుగుతున్నాయి. మేము కోరేది ఒక్కటే... దైర్యంగా పోరాడండి. ఆత్మహత్యలు చేసుకోవద్దు.

‘కులం’ కోణం గుర్తించాలి

- కోపేశ్వర్ దేవులప్రా, రిసెర్చ్ స్టూలర్, ఇహ్లూ

ఆత్మబలిదానాలు ఎందుకవుతున్నాయో తెలిస్తే, కారణాలేమిటో తెలిస్తే, ఆ కారణాలను తొలగిస్తే వీటిని ఆపవచ్చు. ప్రతీ ఆత్మ బలిదానం హత్య వెనుక, అరెస్టు వెనుక, నిర్వంధం వెనుక, అధికారం చేజిక్కుంచుకునే వెనుక కులం ఉంది. అందులో భాగంగానే ఈ బలిదానాలు జరుగుతున్నా యి. ఈ సత్యాన్ని చారిత్రకంగా, శాస్త్రియంగా విశ్లేషించడంలో ఉద్యమ కారులు, ఉద్యమసంస్థలు విఫలమయ్యాయనడంలో సందేహం లేదు. థియరీ ఆఫ్ ద సోషియాలజీ ఆఫ్ సూసైట్స్ అనే పుస్తకంలో ఆనాటి జర్జీస్ క్రెస్ట్ సమాజ విశ్లేషణ ఉంది. దాని వెలుగులో చూస్తే 19వ శతాబ్దిలో జర్జీలో ప్రాయస్థంట్స్ లో ఎక్కువ, కేథలిక్స్ లో తక్కువ, మహిళల్లో తక్కువ, పురుషుల్లో ఎక్కువగా ఆత్మహత్యలు జరిగాయి. మహిళలు తక్కువ చనిపోవడానికి కారణం వారు తమ బాధలను ఇతరులతో పంచుకో గలగడం. ఇందివిడ్యువల్స్ గా ఉన్న వారిలో ఎక్కువ, యుద్ధ సమయాల్లో తక్కువ, యుద్ధం లేనప్పుడు ఎక్కువగా ఆత్మహత్యలు జరిగాయి. మనిషి తీవ్రతావేదనకు గురవుతున్నపుడు ఆత్మహత్యకు పాల్పడుతాడు. ఆ సమయంలో అతడిని అక్కున చేర్చుకుంటే ఆత్మహత్యలను ఆపవచ్చు. నేటి ఉద్యమంలో ఆత్మహత్యలను అడ్డుకునే ప్రయత్నాలు ఏ నాయకత్వం లోనూ కాసరావడం లేదు. ఈమధ్య కాలంలో అస్తిత్వ వాదనలు వస్తున్న తరుణంలో అవి కేవలం ఒక భిన్నత్వాన్ని కలిగి ఉన్నపని, రాజకీయ స్వభావం లేనివని అంటున్నారు. ఈ కులవాదాలు మండల్ కమిషన్ తరు వాత వచ్చిన నూతన చైతన్యంతో వచ్చినవి. మరీ ముఖ్యంగా ఒబీసీ రిజర్వ్స్ తరువాత. వాటి కారణంగా ఒబీసీలు విద్యావ్యవస్థలోకి వచ్చారు. 1990 లలో నూతన సామాజిక రాజకీయ ఉద్యమాలుగా ఇవి పరివర్తన చెందాయి. 1996లో మూడో విడతగా తెలంగాణ ఉద్యమం వచ్చింది. అది సామాజిక మార్పు కోసం జరుగుతున్న రాజకీయ, ప్రజాస్వామిక ఉద్యమం. అస్తిత్వ ఉద్యమా లన్నీ ఇందులో భాగమయ్యాయి. బడుగు, బలపీసిన కులాలు, ఆదివాసీలు, మైనారిటీలు ఇందులో చేరాయి. తెలంగాణ కోసం ఉద్యమించడమంటే దామాపో ప్రాతిపదికన అధికారం కోరుకోవడం. ఆత్మబలిదానాలకు కారణాలు పరిశీలిస్తే, ... మనిషి ఒంటరి వాడు కావడం ప్రధానమైందని చెప్పవచ్చు. 1990 ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, ప్రైవేటీకరణ ఇందుకు కారణం. ఇది చివరకు ఉద్యమకారుల్లోకి చౌరబడింది. వారు ఒంటరి వారయార్యారు. తెలంగాణలో బీసీ, ఎస్సీలు అధిక సంఖ్యలో ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నారు. జెపీసీలు, పోర్టీలు, అగ్రవర్షాల నాయకులతో నిండిపోతున్నాయి. ఉద్యమాలంటే తెలి యనివారు, సామాజిక మార్పును వ్యతిరేకించే వారు ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్నారు. వారు ఇన్నా ఈ ఎక్కడ ఉన్నారు? అంటే కులం ఉంది. కుటుంబ ఆధిపత్యాలున్నాయి. వాటిని గ్రహించాలి. బలిదానాలు చేసుకుంటున్న వారు కేవలం తెలంగాణ కోసమే చనిపోవడం లేదు. సమానత్వ సమాజం రావడం లేదని చేసుకుంటున్నారు. ఆత్మహత్యలకు పరిష్కారం కావాలంటే సమానత్వంతో కూడిన సమాజం రావాలి. అందరం కలసి తెలంగాణ సాధించుకుండాం అంటారు తప్పితే అసమానతల గురించి మాట్లాడరు. అసమానతలు తొలగిస్తా మంటే ఏకత సాధ్యమవుతుంది. ఇక్కడ అలాంటి పరిస్థితి లేదు. అసమాతన ఉన్నంత వరకూ ఐక్యత రాదు. తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని చూస్తే ఆత్మహత్యల పరంపర, ఆధికార పరంపర కనిపిస్తున్నాయి. ఆత్మహత్యలు చేసుకునేందుకు భావితరాలు ఉన్నట్లుగానే అధికారం చేజిక్కించుకునేందుకు భావితరాలు ఉన్నాయి. ఒకప్పుడు సమాజానికి దూరంగా ఉన్నవారు నేడు సమాజం లోకి వచ్చారు. వారు తాము సమాజంలో భాగం అన్న భ్రమలో ఉండి, ఆ ఆశ నెరవేరక ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. ఎంతమంది చనిపోయినా తట్టుకునే స్థితిలో రాజ్యవ్యవస్థ ఉంది. అందుకే అది ఆత్మహత్యలను పట్టించుకోవడం లేదు. ఇదంతా ఓ కుటు. అందులో భాగమే ఈ బలవన్నరణాలు. సమాజం రాజ్యవ్యవస్థకు మధ్య ఉన్న అంతరాన్ని చూపెట్ట గలగాలి. సమాజంలో ఏ భాగాలు రాజ్యవ్యవస్థకు దూరంగా ఉన్నాయి, ఏ కులాలు దగ్గరగా వెళ్తున్నాయి అనేది పరిశీలించాలి. కొన్నిటిని చేర్చుకుంటున్నారు... కొన్నిటిని వదిలేస్తున్నారు. ఆ అంశాలను పరిశీలిస్తే...

ఈ ఆత్మహత్యలకు కారణాలు తెలుస్తాయి. నాడు ఉద్యమం నిర్మించిన వారు నేడు దీనిలో లేదు. వారు హత్యలకు గురయ్యారు. వారిని నక్కలైట్లు అని అన్నారు. వారి వెంట వెళ్తే ఆ ముద్ర పదేలా ప్రభుత్వం చేస్తోంది. ఈ విభజనను అర్థం చేసుకోవాలి. రాజ్యం కన్నా ముందే మిలిటెంట్ శక్తులను మనం పక్కన పెట్టేస్తున్నాం. తెలంగాణ పోరులో వారిని భాగం చేయడం లేదు. మనం దానికి బాధ్యత వహించాలి. బలమైన ఉద్యమ నేపథ్యం ఉన్న పోరాటశక్తులపై కేసులు పెడుతున్నారు. ఇతర పార్టీల నేతలపై అలాంటి కేసులు పెట్టడం లేదు. విశాల ప్రజాఉద్యమం ద్వారానే ఆత్మహత్యలను అడ్డుకోగలం. లేకపోతే తెలంగాణ ద్రోహానికి పాల్పడిన వారమవుతాం.

ఆత్మబలిదానాలు...ఇంకెన్నాళ్ళు?

- వేదకుమార్ ఎం.

ఆత్మబలిదానాలు... ఈ పేరు వింటే భయం వేస్తుంది. రెండు పదుల వయస్సు కూడా లేని విద్యార్థులు మొదలుకొని వ్యధుల వరకూ సుమారు 1000 మందికిపైగా ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్రం కోరుకుంటూ తమ ప్రాణాలను అర్పించారు. ఎవరి కోసమైతే తెలంగాణ రావాలని ఆకాంక్షి స్తున్నామో, ఎవరికైతే ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర ఫలాలు దక్కాలో వారే పిట్టల్లా రాలిపోతుంటే ఇక ఈ తెలంగాణ ఎవరి కోసం?

పోరాధి సాధించుకునే అవకాశం ఇంకా ఉన్నప్పటికీ, నిరాశ నిస్పృహలతో ఆత్మబలిదానం చేస్తే అది ఉద్యమానికి ప్రయోజనం చేకూర్చదు. పైగా సష్టాన్ని కలిగిస్తుంది. కారణం... ఉద్యమం పై అభిమానం ఉండి, పోరాదే సత్తా ఉన్న 900 మందికిపైగా యువతీ యువకులను మనం ఇప్పటికే కోల్పోయాం. వారే గనుక ఉండి ఉంటే ఉద్యమానికి మరింతగా జవసత్యాలు లభించేవి.

ఉద్యమం ప్రజలు ఆశించిన స్థాయిలో లేకపోవడం, ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న వారిలో కొందరి స్పార్ట చింతన కారణంగానే ఈ బలిదానాలు జరుగుతున్నాయన్న వాదన కూడా ఉంది. అందులో కొంత నిజం లేకపోలేదు. అంతమాత్రాన అమూల్యమైన ప్రాణాన్ని తృణప్రాయంగా అర్పించడాన్ని మాత్రం ఏవిధంగానూ సమర్థించలేం.

ప్రస్తుతం కొనసాగుతున్న ఆత్మ బలిదానాలు ఉద్యమంలో పాల్గొంటున్న ప్రతి ఒక్కరినీ ఆవేదనకు గురి చేస్తున్నవే. ఇలాంటి బలిదానాలను ఎవరూ కోరుకోవడం లేదు. నేడు ఇంటింటా ఇదే చర్చ. ఈ నేపథ్యంలో నిరాశా నిస్పృహలకు గురైన యువతను కాపాడుకునే బాధ్యత మనపై ఉంది. యువతకు ఉద్యమం దిశ, దశల గురించి అవగాహన కల్పించే కర్తవ్యం మనపై ఉంది. యువతీ యువకులారా...తెలంగాణ రాక తప్పదు...నేడు కాకుంటే రేపు... ఏనాటికైనా ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటు తథ్యం. దశబ్దాలు గా సాగుతున్న ఉద్యమం నేడు అంతిమదశకు చేరుకుంది. ఉద్యమాన్ని ఉద్యతం చేసి మరొక్క ముందుగు వేస్తే చాలు. ఆ అడుగు వేయాల్సింది మీరే. రేపటి తెలంగాణ ఫలాలు అనుభవించాల్సింది మీరే. మీ బలిదానం ... ఉద్యమంలో మీరు లేని లోటుతెలంగాణ రావడాన్ని మరింత వెనుక్కు నెడుతుంది. ప్రత్యేక తెలంగాణ రావాలంటే మీరు జీవించి ఉండాలి. దాని కోసం పోరాడాలి. అలా జరగాలని కోరుకుంటున్నాం.

మైండ్ సెట్ మారుద్దాం!

- శ్రీమతుమార్, ఆత్మహత్యల నివారణ కమిటీ

2010 ఫిబ్రవరిలో ఆత్మహత్యల నివారణ కమిటీ స్థాపించాం. శ్రీకాంతాచారి సందర్భంలో చలించి నావంతు ప్రయత్నం చేద్దామని దీన్ని ప్రారంభించాం. మైండ్ డిల్వింగ్ కాన్సెస్ట్షన్లో దీన్ని చేపట్టాం. లక్ష వరకు పోస్టర్లు ప్రచరించాం. బతుకుపోరు - బతికిపోరాడు అనే నినాదం ఇచ్చాం. మన రాష్ట్రాన్ని సాధించుకున్న తరువాత పాలన మనదే

అవతుందను స్వార్థితో దీన్ని రూపొందించాం. 'కనువారి కలలకు నీతోడు నిరంతరముండాలి, తెలంగాణ కొరకు పోరు సాగాలి సాధించేవరకు'..... లాంటివి వీటిలో ఉన్నాయి. పిల్లలు చనిపోయిన తరువాత తల్లిదండ్రులు ఏ విధంగా బాధపడుతున్నారో, పిల్లలు తల్లిదండ్రులను ఏవిధంగా బాధపెడుతున్నారో తెలిపాం. గోరుముర్ధులు తినిపిస్తుంది. భవిష్యత్తులో గొప్ప వాడు కాగలడని కలలు కంటారు. పోరాదాలి తప్ప ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటే, తెలంగాణను చూడలేరు. చూడలేని తెలంగాణ కోసం నీవు ఆత్మహత్య చేసుకోవడమెందుకు? క్షణికావేశాన్ని గమనించాలి. ప్రకృతిలో మరే జీవికి లేని ఈ ఆలోచన మనకెందుకు? భగవంతుడు మనకు ఒక విశిష్టమైన బతుకు ప్రసాదించాడు. జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకొనే విధంగానే ఆలోచించాలి. ఇంట్లో ఉరి వేసుకుంటున్న సమయంలో ఆపలేం. కానీ, ప్రచారం చేస్తాం, చర్చలు జరుపుతాం. మైండ్ సెట్ మారుస్తాం. సుష్మాస్యరాజ్ అభ్యర్థనను కూడా పోస్టర్గా ప్రచురించాం.

నమ్మకం కలిగించాలి

- దేవి ప్రసాద్, ఉద్యోగ సంఘం నాయకుడు

తెలంగాణ సమాజం పలు దశాబ్దాలుగా ప్రత్యేక రాష్ట్రం కోసం పోరాటం సాగిస్తానే ఉంది. తెలంగాణ ప్రజలు పోరాటాల ద్వారా మాత్రమే తెలంగాణ సాధించాలని భావిస్తున్నారు. లక్ష్మీన్ని వీడనటువంటి వారసత్వంలో ఇలా అసహజ మరణాలు చోటు చేసుకోవడం విషాదం. ఏ తండ్రి అయినా తన కుమారుడు తనకు తలకొరివి పెట్టాలని కోరుకుంటాడు. అలాంటిది కుమారుడికి తలకొరివి పెట్టే దుస్థితి తండ్రికి రాకూడదు. అలాంటి సంస్కృతికి దారి తీయడం సరి కాదు. విద్యార్థులు, యువకులు, తెలంగాణ వాడులు ఆత్మబలిదానాలు చేసుకోకుండా లక్ష్మీం సిద్ధించే వరకు పోరాదాలి. ఆత్మహత్యలు ఆగాలంటే పార్టీలు, ప్రజాసంఘాలు ప్రజల కోసం పని చేస్తాయనే నమ్మకాన్ని, విశ్వాసాన్ని కలిగించే విధంగా కార్యచరణ ఉండాలి.

నాయకత్వ అసమర్థతకు నిదర్శనం

- టి. వివేక్, తెలంగాణ హిస్టరీ స్టోర్

ఆత్మహత్యలు, బలిదానాలు తెలంగాణ రాజ కీయ నాయకత్వం అచేతనత్వానికి, అసమర్థతకు నిదర్శనాలు. ఇవి ఉద్యమ స్వభావాన్ని కూడా తెలిపే చర్చలు. అహింసాయుత ఉద్యమంలో ప్రజ్వరిల్లతున్న కోపం, నిరాశా నిస్పృహలు ఈ రూపంలో వ్యక్తమవుతున్నాయి. Self immolations are expressions of rage directed inward. ఇవి ఆగాలంటే, తెలంగాణ రాజకీయ నాయకత్వం తమ పార్టీల అధిష్టానంతో, కేంద్ర ప్రభుత్వంతో తెగదెంపులు చేసుకొని ప్రజలతో కలసి ఉద్యమించాలి.

ఇలాంటి త్వాగాలు ఇంకెన్ని కావాలి?

- ప్రాఫేసర్ హారనాథ్ పాలాస

చావడానికి ఏ రూపం ఉపయోగిస్తే అది ప్రాణత్వాగం అవతుంది? పాట్టిత్రీరాములు నిరాపోరదీక్ష చేసి చనిపోతే దాన్ని ప్రాణత్వాగమని అన్నారు. మరి ఇక్కడి విద్యార్థుల ఆత్మబలిదానాలు ప్రాణత్వాగాలు కావా? అవి జరిగింది తెలంగాణ కోసమే. అవన్నీ కూడా తెలంగాణ ఉద్యమంతో ముడిపడి ఉన్నవే. ఇలా ఆత్మహత్యకు పాల్పడే వారు హింసకు ఎందుకు పాల్పడలేకపోయారు అనేది కూడా ఆలోచించాల్సిన అంశమే. 1969 ఉద్యమంలో ఇలాంటి ఆత్మబలిదానాలు ఎందుకు జరుగలేదు? ఇప్పుడే ఎందుకు చోటు చేసుకుంటున్నాయి? దానికి కారణం ఉంది. నాటి ఉద్యమకారులపై ఇప్పటిలా ఒక్కాక్కరిపై 100కు పైగా కేసులు పెట్టలేదు. అంతేగాకుండా, ప్రస్తుత ఉద్యమంలో చురుగ్గా పాల్గొంటే మాచోయిస్తు అనే ముద్రపడే అవకాశం ఉంది. భరించలేనన్ని కేసులు పెట్టడంతో

పాటు ఎన్కొంటర్ చేసే అవకాశం ఉంది. కొంటర్ వయ్యెల్న్ తీవ్రంగా ఉంటుంది. స్నేహితులను, కుటుంబశ్యాలను రకరకాలు వేధిస్తారు. ఇవన్నీ గమనించి, వారిని ఇబ్బంది పెట్టలేక, అదే సమయంలో ఉద్యమంలో తమ వంతుగా ఏమి చేయగలమన్న వేదనకు గురై ఇలా ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్న వారిలో ఎంతో మంది విద్యార్థికులున్నారు. వీరంతా తెలంగాణ కోసమే చనిపోయారు. నాటి పొళ్ళిల్లీరాములుది త్యాగమైతే, ఇవి కూడా త్యాగాలే. ఇలాంటి త్యాగాలు ఇంకెన్ని కావాలి? అవి లేకుండా పోరాడి తెలంగాణ సాధించుకోలేమా? ఆ దిశలో ఒక్క పోరాటం చేయలేమా?

ఆత్మవిశ్వసాన్ని పెంచుదాం!

- ప్రో. అన్వర్ ఖాన్

అన్వరులూమ్ కాలేజీ

బలిదానాల గురించి రోజు వింటూ మీడియాలో చూస్తూ .. ఇది ఒక క్యాజీవర్ పదంగా ఇది మారి పోయింది. ఒకవేళ వ్యక్తిగతంగా ... నా ఇంట్లో.. నా కుటుంబంలో ఎవరైనా ప్రపంచాన్ని వీడినట్ల యితే మా పరిస్థితి ఏమిటి? మా ఆలోచన ఏమి టి? మా చుట్టూ ఉన్న సమాజం గురించి మేము అనుకుంటాం? అంత సీరియస్ సబ్జెక్ట్ ఇది. అధ్యా పకుడిగా, మానవవాదిగా, 1969లో విద్యార్థిగా ఈ ఉద్యమంలో అనేక విధాలుగా పాల్గొన్నాను. అప్పట్లో ఎంతోమంది పాలకుల తూటులకు బలయ్యారు. ఈనాడు అదే ఉద్యమంలో ఎంతోమంది మనస్తాపం చెంది ఎటూ తోచని సందర్భంలో ఆత్మహత్యలకు పాల్చుడుతున్నారు. తమ ప్రాణాలను అర్పిస్తున్నారు. వీర సంఖ్య 1000 దాటింది. ఒక విధేయుడి (ముస్లిం) గా దీన్ని చూస్తే... ఈ సృష్టికర్త ఏం చెప్పాడో చూద్దాం. ఒక చోట దేవుడు తన ఆజ్ఞల్లో ఇలా అంటారు. ‘మనిషిని నేను అన్ని విధాలుగా సర్వశేషి అయిన జీవిగా సృష్టించాను’. దీన్ని బట్టి చూస్తే.. ఈ మనిషి, జీవితం, ఆత్మ స్వయంగా వచ్చినవి కావు. అవి దేవుడు ఇచ్చినవి. నా ఆత్మ, నా జీవితం, నేనే స్నామిని అంటుంటాం. కానీ అది నిజం కాదు. వాటికి యజమాని దేవుడు. అవేనే ఆవ్కి ఖతల్ మత్ కరో... మీ జీవితాన్ని మీరు నాశనం చేసుకోవద్దు... ప్రాణం గొప్ప వరం. దాన్ని సరైన విధంగా ఉపయోగించుకోవాలి. అలా సచ్చచెప్పాల్సిన అవసరం ఉంది. జీవితానికి ఉన్న గొప్పదనం, ప్రాధాన్యం తెలియకపో వడం వల్లే ఇంత సులభంగా నిరాశ చెందడం జరుగుతోంది. ఒక గొప్ప లక్ష్మీన్ని సాధించేందుకు వెళ్ళేటప్పుడు మార్గమధ్యంలోనే నిరాశ చెంది వెనుదిరుగుతున్నాం. జీవించి, పోరాడి, సరైన విధంగా సాధించ కుండా, ఇక సాధించలేం, మనతో అయ్యే పని కాదు అనుకుంటున్నాం. చేతులు కాలిన ఆకులు పట్టుకుంటారని అంటారు. అలాగాకుండా, జీవితం యొక్క ప్రాధాన్యం, కార్యక్రమం గొప్పదనాన్ని యువతకు వివరించాలి. ఇటీవలే మన రాష్ట్రంలో వైఎస్‌ఆర్ పార్టీ ఆధ్వర్యంలో రూ. కోట్లు, ఓదార్పు యాత్ర నిర్వహించారు. గొప్ప ఆశయంతో, అన్యాయానికి ఎదురుతిరిగి, న్యాయ సాధనలో మనం చేసిన తప్పులకు మన చిన్నారులు బలి అయినప్పుడు వారి కుటుంబాల వద్దకు మనం వెళ్లాలి. అలాంటి ఓదార్పు యాత్రలు కనిపించడం లేదు. విద్యాసంస్థల్లో వారి దగ్గరకు వెళ్లి వారితో మాట్లాడాల్సిన అవసరం ఉంది. గ్రామస్థాయిల్లో కూడా ఈ కార్యక్రమాన్ని విస్తృతంగా నిర్వహించాలి. వారికి దైర్యం చెప్పాలి. ఏ మనస్తాపానికైతే గురి అయ్యారో, దాని నుంచి బయటకు తెచ్చేందుకు తోడ్పడాలి. అన్ని రంగాల వారు దీనిలో పాలు పంచుకోవాలి. సైకాలజిస్టులు... తడితరులు ఈ ఆత్మబలిదానాలను ఆపేందుకు అంతా ప్రయత్నించాలి. వారి బలిదానాలు వ్యార్థం కావు. కానీ అవి లేకుండానే మనం విజయం సాధిస్తాం. ఆ దిశగా కృషి చేయాలి. ఉద్యమం ఇప్పుడు మాన్సమూవ్ మెంటర్గా మారింది. ఇప్పుడు దీన్ని ఎవరూ ఆపలేరు. విజయం సాధిస్తాం.

రాజకీయ వ్యవస్థదే బాధ్యత!

- ప్రాఫెసర్ హరగింపాల్

సమాజంలో వస్తున్నటు వంటి మార్పులన్నీ మానవ సంబంధాలను విధ్వంసం చేస్తున్నాయి. మనిషి ఒంటరి అయిపోతున్నాడు. తెలంగాణ ఉద్యమంలో దానికి పరిష్కారం వెదుకుతున్నాడు. జీవితంలో ఉండే అసంతృప్తి తెలంగాణ రాష్ట్రంలో పరిష్కారం అవుతుందని అనుకుంటున్నారు. నాయకుల మీద, వ్యవస్థ మీద విశ్వాసం సన్మగిల్లడంతో భవిష్యత్తు శూన్యంగా కనిపిస్తోంది. ఆ శూన్యమే ఈ ఆత్మహాత్యలకు ప్రధాన కారణం. యువతులో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నాయకులు కల్పించలేకపోతే ఆత్మబలిదానాలు ఎక్కువగా జరిగే ప్రమాదం ఉంది. రాజకీయ వ్యవస్థనే దీనికి బాధ్యత వహించాలి. లేకపోతే నాయకులు నేరగాళ్ళగా చరిత్రలో మిగిలిపోతారు.

మనోభావాలను అణచివేయడం వల్లే ఆత్మహాత్యలు

- ప్రాఫెసర్ ఘుంటా చక్రవాణి

పదిహేనేళ్ళుగా జరుగుతున్న రాజకీయపోరాటం తెలంగాణ ప్రజల ఆకాంక్షలను మహాన్నత స్థాయికి తీసుకెళ్ళింది. ఆ స్థాయిని ఉద్యమం అందుకోకపోవడం ఈ ఆత్మహాత్యలకు ఒక కారణం. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న అప్రజాస్వామిక ధోరణి ముఖ్యంగా కేంద్రప్రభుత్వం రాజ్యంగ విరుద్ధంగా వ్యవహరించి ప్రజల మనోభావాలను అణచివేయడం వల్ల ఆత్మహాత్యలు జరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వ వైభారి పట్ల ప్రజల ప్రజాస్వామిక నిరసనగానే ఈ ఆత్మహాత్యలను భావించాలి. కేంద్రప్రభుత్వం ప్రజలకు, పార్లమెంట్కు ఇచ్చిన హమీని నిలబెట్టుకున్నట్లయితే ఇన్ని ఆత్మహాత్యలు జరిగేవి కావు. ప్రజల ఆకాంక్షల స్థాయికి అనుగుణంగా అదే ఉద్యుతిలో ఉద్యమం నడిచి ఉన్నట్లయితే, ఈ పరిస్థితి ఉండేది కాదు. ఆ మేరకు ప్రజల్లో అవగాహనను, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కల్పించడంలో తెలంగాణ ఉద్యమం విఫలమైంది.

లక్ష్మణాలను గుర్తించండి

- డాక్టర్ వీరేందర్

ఆత్మహాత్యకు పాల్పడబోయే వారు కొన్ని లక్ష్మణాలను ప్రదర్శిస్తారు. ఎక్కువ మాటల్లాడే వారు తక్కువ మాటల్లాడుతారు. తక్కువ మాటల్లాడే వారు ఎక్కువ మాటల్లాడుతారు. ఎక్కు బ్రీమ్గా బిహేవ్ చేస్తుంటారు. అవి గుర్తించగలిగేలా ఉంటాయి. అలాంటప్పుడు ఎందుకు అలా ప్రవర్తిస్తున్నాలో ఆలోచించాలి. తల్లిదండ్రులకు, సన్నిహితులకు సమాచారం అందించాలి. వైద్యుడిని కలవా ల్పిందిగా చెప్పాలి. వాళ్ళ వాయిస్ను గౌరవించాలి. డెడ్లైన్ నమ్మివద్దని సూచించాలి. దీర్ఘకాలిక పోరాటమని సంకేతం అందించాలి. కొన్ని రోజుల పాటు వారిని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ, వారి భావాలను పంచుకోవాలి. ఉద్యమం తీరుతెన్నులపై అవగాహన పెంపాందించాలి. ఇలా చేయగలిగితే ఉద్యమంలో ఆత్మహాత్యలను చాలావరకు నిరోధించవచ్చు. ప్రతీ ఒక్కరూ ఈ విధమైన సూచనలను పాటిస్తే, ఆత్మహాత్యలకు పాల్పడబోయే వారిని ముందుగానే గుర్తించవచ్చు.

సూసైడ్ నోట్ ప్రకారం చర్య తీసుకోవాలి

- హమీద్ మహ్మద్ భాన్, ఎం.పి.జె. అధ్యక్షుడు

ఏదైనా ఆత్మహాత్య జరిగితే సూసైడ్ నోట్ ప్రకారం పోలీసు కేను నమోదు, చర్యలు తీసుకుంటారు. తెలంగాణ కోసం జరుగుతున్న ఆత్మహాత్యల సందర్భాల్లో ఇలా ఎందుకు చేయడం లేదు? మనం ఎటువంటి ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థలో ఉన్నాం? ఈజిప్టులో ఒక్క ఆత్మహాత్యతో అక్కడి ప్రభుత్వం మారిపోయింది. ఇక్కడ ఇన్ని జరిగినా తెలంగాణ

రావడం లేదు. మనది ప్రజాస్వామ్యమేనా అనే సందేహం కలుగుతోంది. ఈ విధంగా ప్రజాస్వామ్యాన్ని అవహేళన చేయడం మన వ్యవస్థకే చేటు. ఆత్మ బలిదానాలు ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోవడం వల్లే జరుగుతున్నాయి. వీటిని ఆపేందుకు గాను యువతలో ఆత్మవిశ్వాసం చేకూర్చడం అవసరం. ఆ బాధ్యత తెలంగాణ కాంగ్రెస్ నేతలపై ఉంది. వారే వీటిని ఆపేందుకు చొరవ తీసుకోవాలి. ప్రజాస్వామ్యం మీద ప్రజలు నమ్మకం కోల్పోతే వ్యవస్థను కాపాడుకోవడం కష్టం. ప్రజాస్వామ్యం అంటే ప్రజల ఆకాంక్షలు గౌరవించడం. ప్రజాస్వామ్యం విజయవంతం అయిందా లేదా అనేదానికి గీటురాయి ఎన్నికలు కాదు. ప్రజల ఉద్యమాలు ఎంత వరకు విజయవంతం అయ్యాయి అనేదే కొలబద్ద. దాని ప్రకారం చూస్తే, మన ప్రజా స్వామ్య వ్యవస్థపై సందేహం కలుగుతోంది. నేతలకు ప్రజాస్వామ్యంపై గౌరవం ఉంటే, దాన్ని కాపాడుకోవాలనుకుంటే, ఆ చిత్తపుద్ది ఉంటే తొందరగా ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఏర్పాటుకు చొరవ తీసుకోవాలి. ఇస్లాం మతం ఆత్మహత్యలను ఖండించింది. జీవితంలో ఏం జరిగినా కూడా ఆత్మహత్య చేసుకోకూడదు. జీవితానికి యజమాని దాన్ని ప్రసాదించిన వారే (ద్రేషం). జీవితాన్ని తీసుకునే హక్కు కూడా ఆయనకే ఉంది. మనిషికి ఆ హక్కు లేదు. ఈ ఆత్మబలిదానాలు ప్రజాస్వామ్య హత్యలు. పాలకులు చేసిన హత్యలు. యువత ఎంతగా ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోయిందో దీన్ని బట్టి అర్థమవుతోంది. అందుకే వారు ఈ చివరి నిర్ణయం తీసుకుంటున్నారు.

తెలంగాణ కాంగ్రెస్ నాయకులదే బాధ్యత

- విరట్, ఉద్యోగ సంఘం నాయకుడు

యువత ఆత్మహత్యలకు పూర్తి బాధ్యత తెలంగాణ కాంగ్రెస్ నాయకులదే. తెలంగాణ ప్రకటన వస్తుందనుకున్న ప్రతి సందర్భంలో అంధ్ర నాయకులు పార్టీలకు ఆతీతంగా ఒక్కటై తెలంగాణను అడ్డుకుంటున్నారు. తెలంగాణ కాంగ్రెస్ నాయకులు అంధ్ర ప్రాంత నాయకులకు సహకరిస్తా, తెలంగాణ ప్రజల వైపు నిలబడడం లేదు. తెలంగాణ ప్రజల ఓట్లతో గెల్చిన ఈ నాయకుల కారణంగానే ఆత్మహత్యలు జరుగుతున్నాయి. ఆత్మహత్యల ద్వారా తెలంగాణ రాదు. విలువైన ప్రాణాలను వదులుకోవద్దని తెలంగాణ యువతను కోరుతున్నాం.

సమస్యల ప్రాతిపదికన ఉద్యమించాలి!

- బి.ఎస్.రాములు

తెలంగాణ కోసం జరుగుతున్న ఆత్మహత్యలకు ప్రధాన కారణం యూపీవీ ప్రభుత్వం, కాంగ్రెస్. తెలంగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఇస్లాముని ప్రకటించి ఇవ్వకపోవడం ప్రధాన కారణం. ప్రజల ఆకాంక్షలను పట్టించుకోవడం లేదు. గెలుపు, ఓటములను దృష్టిలో పెట్టుకుంటున్నారు. ఓట్లు, సీట్లు నీచ సంస్కృతి నెల కొంది. ఇది రాజకీయ దుర్మార్గం. రాష్ట్ర విభజన రాజ్యాంగ ప్రక్రియను వెంటనే ప్రారంభించాలి. ఉద్యమ కార్యాచరణలో లోపాలున్నాయి. నిర్మాణమాపంలో లోపాలున్నాయి. సమాజంలో ఉద్దిక్తతలను మీడియా పెంచుతోంది. ఆయా వర్గాల నిర్దిష్ట సమస్యలను పరిష్కరించడం లక్ష్యంగా తెలంగాణ ఉద్యమం ముందుకు సాగాలి. ప్రస్తుత ఉద్యమంలో అభివృద్ధి పొత్త లేదు. వర్గాల పొత్త లేదు. అపెన్నివ్ పోరాటం చేయాలి. ప్రతీ ఉద్యమానికి కూడా అధ్యయనం, అవగాహన ముఖ్యం. ఇన్నేళ్ళగా ఆ విధమైన శిక్షణ తర గతులు లేకుండా ఉద్యమం చేస్తున్నాం. ఆత్మబలిదానాలను ఆపాలంటే ఉద్యమ పునర్ నిర్మాణం చేసుకోవాలి. యువతలో ఆత్మవిశ్వాసం పెంపొందించాలి.

మాన్ క్యాంపెయిన్ అవసరం

- జహీరుభ్రింగ్ అలీ ఖాన్, సియాసత్ దినపత్రిక

తెలంగాణ యువత ఆత్మహత్యల విష యంలో నాయకులంతా మాన్ క్యాంపె యిన్ చేపట్టాలి. విద్యార్థుల్లో, యువతలో ఆత్మవిశ్వాసం కల్పించాలి. ఆత్మహత్యలు చేసుకోవాలిన అవసరం లేదు. భవిష్యత్తు విద్యార్థులదే. అధికారం వారిదే. తెలంగాణ వచ్చి తీరుతుంది.

అవగాహన పెంచుకుండాం! చైతన్యవంతులను చేద్దాం!!

**సమస్యల పుట్ట తెలంగాణ
కాగడా పట్టి చూసినా కానరాని అభివృద్ధి
ఆయా అంశాల గురించి చర్చిద్దాం
వాస్తవాలను వెలికిత్తిద్దాం
వాటిని నలుగురికి చాటి చెబుదాం**

మన వేదన ప్రపంచానికి తెలియాలంటే ఆ వేదన ఏమిటో స్పష్టంగా అవతలి వారికి వెల్లించగలగలి. అంతే తప్ప మూగజీవిలా బాధపడుతూ ఉంటే మన బాధ ఏమిటో అవతలి వారికి తెలియదు. పట్టించుకునే వారు ఉండరు. నేడు తెలంగాణలో ఎన్నో సమస్యలు. అలాంటి వాటిని ఒక్కి దాని గురించి అవగాహన కల్పించే ప్రయత్నమే ఈ చర్చ. ఈ చర్చలో పాల్గొనడం ద్వారా భావజాలవ్యాప్తికి అవసరమైన సమాచారాన్ని పొందవచ్చు. ఎదుటివారితో వాడనల్లో నెగ్గవచ్చు. వారి ఆలోచనల్లో మార్పి తీసుకురావచ్చు. సరికొత్త సమాజాన్ని సృష్టించవచ్చు. అందుకు బాట వేసేదే టి.ఆర్.సి ‘చర్చ’.

చర్చ

TRC CHARCHA

ఉత్తి శసనాశరం నెం॥ 4 గం॥ల 30 సా॥లకు
2.క్రీ.వారం...2.క్రీ. అంశం

రండి! చర్చద్దాం...



“చంద్రం” 490, ప్రీతీ నం. 11,
హిమయతనగర్, హైదరాబాద్ - 500 029.

ఫోన్ : 040-64524554 ఫౌక్స్ : 040-27635644

E-mail: trchyd@gmail.com

website : www.trchyd.org

చందాదారులుగా చేరండి!

చందాదారులను చేర్పించండి!!

మీ సహకారం మాకెంతో ముఖ్యం!

ఒక మాసపత్రికను తీసుకురావడం ఎంత కష్టమో అందరికి తెలిసిందే. ఈ నేపద్యంలో వసరులు తక్కువే అయినప్పటికీ, ఒక మహత్తర సంకల్పంతో ఆరంభమైన దక్కన్ల్యాండ్ను కాపాడుకో వాల్పిన బాధ్యత మనందరిపై ఉంది. అందుకే మీ అమూల్య సహకారాన్ని మేము కోరుతున్నాం.

పత్రికకు అధిక సంఖ్యలో చందాదారులను చేర్పించడం ద్వారా, వాణిజ్య ప్రక్రటసలు అందించడం ద్వారా మీరు మీ సహకారాన్ని అందించవచ్చు. ముఖ్యంగా సమాజాన్ని చైతన్యవంతులను చేయగల శక్తిసామర్థ్యాలన్న మేధావి, ఉపాధ్యాయ, అధ్యాపక, ఉద్యోగపరాయాలకు చెందిన వారు ఈ బాధ్య తసు స్పీకరించాల్సిందిగా కోరుతున్నాం.

పత్రిక ప్రతి పారకుడు మరో పది మందిని చందాదారుల రూపంలో పారకులుగా మార్చేందుకు ప్రయత్నించాలి.

- వార్షిక చందా (రూ. 150) రూపంలో దక్కన్ల్యాండ్ను మీకు తెలిసిన వారికి బహుమతిగా ఇవ్వవచ్చు.
- ఉద్యోగసంఘాల వారు తమ సభ్యుల కోసం ఏకమెత్తంగా నిర్దిష్ట సంఖ్యలో వార్షిక చందాలను చెల్లించవచ్చు.
- చందాలను దక్కన్ల్యాండ్ పేరట డి.డి. లేదా చెక్కు, యం.ఓ. రూపంలో పైపరాబాద్లో చెల్లుబాటు అయ్యేవిధంగా పంపించవచ్చు.

మా చిరునామా:



DECCAN LAND

"CHANDRAM" 490, St.No. 11,
Himayatnagar, Hyderabad - 500 029.
Tel.No. 040-64524554, Fax: 040-27635644,
Mobile: 9030626288

తెలంగాణ రిసోర్స్ సెంటర్ ప్రచురించిన సంకలనాలు

1. ప్రజల్ని విస్తరించిన శ్రీ కృష్ణ నివేదిక
2. 8వ అధ్యాయంలో ఏమంది?
3. అణచివేత ఉరఫ్ '177' జీవో
4. తెలంగాణ జీవనది ప్రొ॥ జయశంకర్
5. సీమాంధ్ర రాజకీయ నాయకుల కుట్ట ఉరఫ్ '14 ఎఫ్'
6. తెలంగాణ సాధనకై మిలియన్ మార్క్
7. తెలంగాణ సాధనకై సకల జనుల సమ్మే (మొదటి భాగం)
8. తెలంగాణ సాధనకై సకల జనుల సమ్మే (రెండవ భాగం)
9. మానవ ప్రకృతి విధ్వంసం పోలవరం (మొదటి భాగం)
10. మానవ ప్రకృతి విధ్వంసం పోలవరం (రెండవ భాగం)

నెగడు

సంస్కరణ కట్టు సంస్కరణ
సంస్కరణ కట్టు సంస్కరణ

మనిషి

1. జానపద గోపరం
డా॥ గోపు లింగారెడ్డి
2. హక్కుల గొంతుక
ప్రొ॥ బుర్రా రాములు
3. ప్రజల మనిషి
కె.జి. కన్సుబిరాన్
4. తెలంగాణ కళాత్మకార్యాలు
డాక్టర్ కాపు రాజయ్య

‘తెలంగాణ కోసం ఇంతమంది ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుంటున్న అటు కేంద్రం, ఇటు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్పుందించకపోవడం దురదృష్టకరం. అదే ఇతర దేశాల్లో అయితే ఈ పరిణామానికి రాష్ట్రపతి, ప్రధాన మంత్రితో సహా యావత్తదేశం సిగ్గుతో తలదించుకునేది’ తెలంగాణ ఉద్యమంలో చేటు చేసుకుంటున్న ఆత్మహత్యలపై ప్రభుత్వాలు దృష్టిపెట్టకపోయినా, భరోసా ఇవ్వకపోయినా కనీసం యూనివర్సిటీలైనా ఆ బాధ్యత తీసుకోవాలి.

- కె.రామచంద్రమూర్తి

(కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం దూర విద్యాకేంద్రం ఆధ్వర్యంలో ‘మీడియా అండ్ గుడ్ గవర్నెన్స్’ సదస్యులో)

